

בס"ד

קובץ גדולי אש

מלוקט מספה"ק
ויואל משה

מאת כ"ק אדמו"ר
הקוה"ט רבן של ישראל
מרן רבי יואל טייטלבוים זצוקללה"ה
אבדק"ק סאטמאר יצ"ו
וגאב"ד עיה"ק ירושלים ת"ו

התוכן

פתח דבר

פרק א

בו יבואר דרכי הציונות, וסכנתה לעם ישראל אשר מטרתה לעקור הכל בגשמיות וברוחניות.

פרק ב

הסיבה שבגללה כבשו הציונים את לבות בני ישראל הכשרים מאז ועד עתה והיא מצות ישוב הארץ

פרק ג

מסע השמד של הציונים מקבל תוקף אך ורק ע"י הדתיים הנגררים אחר הציונים ושותפים הם בה

פרק ד

בו יבואר חומר האיסור לילך אל הבחירות ולהשתתף עמהם ולהיות חבר אתם

פרק ה

בו יבואר החרם החמור על בתי הספר בארץ ישראל והאיסור ללמוד בלשונם הטמא הנקרא "עברית" אפי' בחו"ל ועל חינוך הבנות

פתח דבר

תהפוכות הזמן אשר אנו חיים בה, החזירו את הגלגל הרוחני של עולמנו, אלף מעלות אחורנית. באשר נתערערו חיי הציבור. ובהיות רוב מוסדות כלל ישראל נתונים בידי פורקי עול התורה. והשתלטו על ארץ ישראל בכח הזרוע. ובזה עברו על השלש שבועות. שהשיע הקב"ה את ישראל כמבואר בכתובות דף ק"י. והכאב והצער גדול, כאשר ידוע העונש המר של אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה, רח"ל.

לזאת ראינו להעלות על מכבש הדפוס. דברי יושר ואמת. דברי אלקים חיים. מאת אדמו"ר קה"ק מרן יואל טייטלבוים זצוק"ל. כתובים בכתב ידו הקדושה בעצמו ולשונו הקדוש. שכל דבריו כגחלי אש בוערות. ילהיבו הלבבות להתבדל מהרשעים ומהמתחברים עמהם.

וסדרנו בעז"ה את רוב הזיקוקין דנורא. תמצית שלשת המאמרים שלש שבועות ישוב א"י ומאמר לשה"ק מספרו הבהיר של רבינו ז"ל ויואל משה.

ובאמת מי שרוצה לדעת ולהשכיל בכל הענינים הללו. יקבע לעצמו שיעור בספרו הקדוש הנ"ל ויזוכך מחשבתו ורעיוניו ולא ימשש כעור באפילה. וכן ביתר ספריו הק' על הגאולה ועל התמורה ודברי יואל עה"ת.

ואנו מקוה שרבים יהנו מקונטרס זה. ואף אם נזכה להוציא רק אחד מישראל מן המבוכה הנוראה הזאת. כדאי הוא הדבר.

ובזכות ההתבדלות הראויה נזכה להתגלות כבוד שמים וביאת משיח צדקינו בב"א.

כ"ד המו"ל

פרק א

בו יבואר דרכי הציונות וסכנתה לעם ישראל אשר מטרתה לעקור הכל בגשמיות וברוחניות

מזכיר גם כן החטא שהיא הסיבה שהביאה את הצרה הזאת, למען נשוב אל ה' בכל לבבינו ולא יוסיף לדאבה אותנו, זת"ד ועיי"ש. (הקדמה עמוד ה)

ב.

בדורינו זה אין צריכים לחפש את העון שבגלל זה סבלנו בשנים האחרונות צרות רבות ומרורות גלוי ומפורש בדברי חז"ל אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה
ר"ל

ועכשיו בדורנו זה אין צריכין לחפש ולבקש במטמונים את העון שהביא עלינו את הצרה הזאת, כי הוא גלוי ומפורש בדברי חז"ל, שהגידו לנו זאת בפיו שלמדו מקראי שעל ידי העברה על השבועות שלא לעלות בחומה ושלא ידחקו את הקץ ח"ו אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה. ובעוה"ר כן הי', המינים והאפיקורסים עשו כל מיני השתדלות לעבור על השבועות הללו לעלות בחומה וליקח מעצמם ממשלה וחירות קודם הזמן, שזהו דחיקת הקץ והמשיכו לבות רוב בני ישראל לרעיון הטמא הזה. ואיתא במכילתא פרשת יתרו לא תשא למה נאמר, לפי שהוא אומר ולא תשבעו וגו', אין לי אלא שלא ישבע, מנין שלא יקבל וכו'. ופי' שם במרכבת המשנה, שמזה נראה שדנין בשבועה גם על המחשבה כמו בע"ז, ולא אימעוט אלא מקרבן, והביא כן מר"י אלא שכתב אח"כ דמדהשמיט הרמב"ם דין זה שמע מינה דאינו אלא אסמכתא, ועדיין צ"ע, לא עת להאריך בזה. (שם)

א.

מלפנים בישראל בכל הדורות כשהגיעה עת צרה ליעקב חקרו ודרשו אחר העונות שגרמו את הצרה

היות כי בעוה"ר בשנים האחרונות סבלנו צרות רבות ומרורות כלענה, אשר לא היתה כזאת לישראל מאז היה לגוי, ולולי ה' הותיר לנו שריד וגו'. אך בחמלת ה' ית"ש נשארנו מתי מספר בתכלית המיעוט, לא מעט מהרבה אלא מעט מן המעט, בשביל שבועתו של הקב"ה שנשבע לאבותינו שלא יכלה זרעו ח"ו. גם נתקיים בעו"ה במלוא מובן המלה משאה"כ והפלא ה' את מכותך וגו', הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר, חכינו לעת מרפא והנה בעתה, ועדיין לא באנו אל המנוחה ואל הנחלה. לבבינו נשבר בקרבינו לשברי שברים ואין לנו במה להתנחם ולהתחזק, אלא עינינו צופיות למרום בכליון עינים ודאבון נפש, עד ישקיף וירא ה' משמים, יראה בעניינו ויירפא את לבבנו הנדכה והנכאב, ברוב רחמיו ית"ש.

והנה מלפנים בישראל בכל הדורות כשהגיעה עת צרה ליעקב, חקרו ודרשו מה זה ועל מה זה, איזה עון גרם להביא לידי כך, לשים לב לתקן ולשוב אל השי"ת, כדמצינו בקראי ובתלמוד. וכן אחר גלות שפאניא חיבר הקדוש החסיד ר' יוסף יעב"ץ ז"ל הספרדי ספר אור החיים מיוסד על כך, לחקור אחר העוונות שגרמו אז הצרה והגלות. וזקני החוות דעת זלה"ה בהקדמת פירושו למגילת איכה כתב ג"כ שאין תועלת לספר הצרות והיגונות אלא אם יספר גם סיבת הצרות שאירע לו למען ישמור עצמו מהסיבות המביאות לידי הצרות, ולכן פי' שם כל מגילת איכה בדרך זה, שבכל מקום שמזכיר הצרה

**הרמב"ם באגרת תימן מזהיר על אחד שהוא
אמר שהוא משיח שלא לעבור על השבועות**

אולם בענין זה לא הי' רק מחשבה בלבד, שנצטרף להסתפק אם דנין על מחשבה, אבל נעשו מעשים רבים ועצומים לפעולה המרה הזאת, בתחבולות ואופנים שונים להביא לידי כך לעבור על השבועות הללו. וזה פשוט שכל אופני הפעולות שעושיין בזה הוי העברה על השבועה, וכמו שרואין שכתב הרמב"ם ז"ל באגרת תימן על אחד שאמר על עצמו שהוא משיח, והתלקטו אליו איזה אנשים והזהיר אותם טובא שהיא סכנה גדולה, שכשיתוודע למלכות יהיו מזה צרות גדולות ר"ל. גם הזהיר אותם שם בזה שלא לעבור על השבועות, וכתב טעם השבועות בשביל שידע שלמה ברוח הקודש שתפצר להתנועע בלא עתה הראוי ויאבדו בשביל זה, ויבואו עליהם צרות יעיי"ש. ומבואר מזה שידע הרמב"ם ז"ל שלא יעלה בידם מאומה אלא צרות, מכל מקום חשב זאת להעברה על השבועות, כי השבועה שלא ידחקו את הקץ, היא שלא לעשות שום פעולות לדחוק את הקץ, וממילא כל פעולה שעושיין בזה, אף שלבסוף יעלה בידם חרס, מכל מקום בהפעולות והמעשים שעשו בזה לבד עברו כבר על השבועה. ועכ"פ ברור שאין לדמות זה למחשבה גרידא, שלדעת המרכבת המשנה במכילתא שם אינו אלא אסמכתא, כי עשיית פעולות וודאי הוי מעשה נגד השבועה, ולא רק מחשבה בעלמא.

(שם עמוד ו)

**כל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל להבין את
האסון הנורא אשר קרה לנו בעו"ה
שכנופיא של מינים ואפיקורסים רח"ל לקחו
גאולה טרם הזמן**

ומעתה כל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל להבין את האסון הנורא אשר קרה לנו בעו"ה אשר כנופיא של מינים ואפיקורסים

ר"ל לקחו גאולה וממשלה טרם הזמן, אשר כל הגדולים והצדיקים שבדורות הקודמים, מאז שהתחיל הרעיון הטמא של הציונות להתנוצץ. כולם פחדו ורעדו, ונמס לבם כמים בפחד ואימה שלא יבצע זממם, ובעוה"ר המה הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות לראות בשבר עמנו, ה' ירחם. ולא אדבר לעת עתה מזה שהמה מינים ואפיקורסים מסיתים ומדיחים לעבור על הדת וח"ו עוקרים כל התורה כולה, ואין מקום לטעות בהם, כי מזה אדבר בסוף הקונטרס. ובפרקים האלו ראיתי לבאר קודם שאף אלו היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים, הוא עון פלילי איום ונורא ליקח גאולה וממשלה טרם שהגיע הזמן, כאשר נתבאר שאיסור השבועה והעברה על הקץ חל על כל ישראל אף לצדיקים גמורים, וכמ"ש רש"י ז"ל שלא להרבות בתחנונים שזה קאי רק על יחידי סגולה כמו רבי חייא ובניו, כמבואר לעיל. גם ק"ז היש"מ כתב דקאי על יחידי סגולה שיכולין לעשות השבועות כנז"ל.

(מאמר א, פה עמוד קג)

**השבועה שלא יעלו בחומה קאי על עלי'
מרובה אף אם היא ברשות או אפילו ע"י
כפייה**

והעולה מכל המקובץ שבהרבה מקומות מפורש יוצא בדברי חכז"ל שהקב"ה אומר שבכל משך ימי הגלות עד ביאת המשיח יהיו ישראל מפוזרין בכל ארבע כנפות הארץ. וזה ודאי שצריך שיהיו בארץ ישראל עובדי ה' בטהרה במקום הקודש, ולדעת הרמב"ם ז"ל הוא הכרח בשביל קידוש החודש והמועדים, ולכל הדעות קיום התורה והמצות שמה חשוב ויקר יותר עד אין שיעור, כאשר יתבאר במאמר השני, וצריך להתאמץ בכל אופן ואופן להחזיק את תושבי הארץ בגשמיות וברוחניות בכל מה דאפשר, בפרט עכשיו שההכרח להצילם מזרם המינות ר"ל, וכמה יגיעות מוטל עלינו עבור החזקת תושבי הארץ כנודע, גם אנכי בעניי טרחתי הרבה בזה. אבל האומרים שכל ישראל מכל מקומות

מושבותיהם יסעו לא"י, כל אלו מדברים בפה מלא נגד כל דברי חכז"ל שבכמה מקומות בש"ס ובמדרשים ובכתבי האר"י. והוא באמת הפלא ופלא, האיך ירהבו עוז בנפשם אף קצת שומרי תורה ומצות לדבר דבר נגד דברים המבוארים כ"כ בפ"י בהרבה מקומות מדברי חכז"ל שהבאתי, גם יש בזה העברה על השבועה שלא יעלו בחומה, ואינם שמים על לב שהמינים בדו זאת מלבם לתפוס ברשתם את כלל ישראל ואינם מאמינים בגזירתו של הקב"ה ובהשגחתו ית"ש, וכדי להטעות את הבריות נתנו לזה שם חיבת הארץ שלא כדת, וה' ירחם. והנה נתבאר שתי השבועות דהשבועה שלא ימרדו באומות קאי על כל מרידה בין בארץ ישראל בין בחוץ לארץ, והשבועה שלא יעלו בחומה קאי על עליה מרובה יחד אף אם הוא ברשות או אפילו ע"י כפי'.

(מאמר א, כג. ע' לט)

ו.

ע"י הכתות האלה שעברו על השבועה נהרגו ר"ל ששה מליונים מישראל מלבד שזהו העונש המר של אני מתיר את בשרכם אבל הם עשו גם פעולות נוראות לדבר

ואין איש שם על לב כי ע"י הכתות האלה שמשכו לב העם ועברו על השבועה של דחיקת הקץ ליקח מלוכה וחירות קודם הזמן נהרגו ר"ל ששה מליונים מישראל, כי מלבד שזהו העונש המר המבואר ע"ז בגמרא אני מתיר את בשרכם, ובשבועה נפרעין ממנו ומכל העולם כולו, ואין פורעניות בא לעולם אלא בשביל הרשעים ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים, אבל הם עשו גם פעולות נוראות לדבר, כי מלבד שעוד בתחלת התייסדותם במשך שנים רבות הרבו במלשינות נוראות על ישראל אצל האומות ודברו עליהם בפני השרים קשות שמסוכנים מאד להאומות וצריכים לגרשם מן הארצות, בחושבם שע"י זה קל להם יותר לבצע זממם לבוא לארץ ישראל ולארגן שם ממשלה. וכבר ראינו אז במכתביהם של גדולי ישראל שפחדו ורעדו

מאוד אימת מות מהמלשינות שלהם שלא יהי' עי"ז מה שבעוה"ר כן הי' אח"כ. וחוף מזה יש בירורים אמיתיים על כמה פעולות אכזריות שנעשו בזה שדין גרמא בנזקין של כל האסון הנורא, וממדינת אונגארן נתברר קצת מן הפעולות גם במשפט שהתנהל בא"י בזה, וככה היו כמה מעשים ברורים בכל משך הזמן, בחושבם שע"י יגיעו יותר למטרת חפצם להשיג ממשלה, אלא שאין רצוני להאריך בזה כאן כי לא באתי בקונטרס זה רק לברר ההלכה, ולא כתבתי אלא להעיר שהוא דבר ברור שאך אותו הרעיון הטמא של הקמת המדינה לפני הזמן גרם לנו כל התלאות והצרות שעברו על ראשינו, מלבד רבבות בני ישראל שנהרגו ע"י מלחמותיהם שלא כדת. וגם מאותם שעלו לא"י בעתים הללו רוב העולים ממדינת הערביים היו יושבים שלוים ושקטים במדינתם ואין מחסור להם עד הקמת מלכות המינות שבישראל, שע"י הקמת אותה המדינה נעשה להם שנאה ורדיפות במדינותיהם, וגם הציונים בעצמם סייעו לזה בתחבולות להרבות את הרדיפות עד שיהיו מוכרחים לעלות לא"י בעירום ובחוסר כל, והם התפארו אח"כ למצילים, ונהפוך הוא שהם עשו כל החורבנות בתחלה.

(מאמר א, קי ע' קכג)

ז.

הרשעים האלה גרמו לכלל ישראל כל הצרות

גם כמה שמתפארים שאין מקום פליטה לישראל בשום מדינה אלא אצלם, כל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל לראות שבסיבתם נסגרו שערי המדינות בפני ישראל, כי המה מתאמצים בכל כוחם שלא להניח את ישראל לבוא לשום מקום כי אם אצלם, וכל מי שעושה איזו פעולה קטנה שיהי' אפשרות לישראל לבוא גם למדינה אחרת, כמ"ש חכז"ל צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שפיזרן בין האומות. הם מתנפלים עליו כחית יער בכל מיני חירופין וגידופין, שהוא שונא ישראל ושונא הארץ והמה בעוה"ר קצינים ושרים בכל המדינות והולכין שלובי יד עם שרי עם ועם ואוכלין

אצלינו הבטחתו של יעקב אע"ה שיהי' לישראל מקום פליטה במנוחה, ואך הן המה היו בעוכרינו. ושוב מתפארים שאך המה המצילים, והלא גם על הפליטים מארץ מצרים לפני כשנתיים התפארו לאמור שהם מצילים אותם, אף שהכל ידעו בגלוי שהמה גרמו להם כל הצרות והגירושים, וכך הם כל פרטי מעשיהם. ובזמן האחרון נודע בגלוי מה שהפצירו אצל כמה ממשלות שלא יתנו מקום לפליטי ישראל. (שם)

ח.

**קצרה היריעה מהכיל לפרט אף אפס קצחו
מהצרות והתלאות שבאו לישראל בסיבתם
ר"ל**

וגם בארץ ישראל בעת שהי' שם עוד ממשלת האנגלנדער, הסיבה מה שסגרו האנגלים שערי הארץ שלא יבואו שמה הרבה מישראל הי' בסיבת הציונים, לפי שראו שהמה רוצים ליקח הממשלה לעצמם. וכל מי שזוכר השתלשלות הענינים יודע ברור שלולא הציונים ברעיונם הטמא ליקח ממשלה היו שערי הארץ פתוחים והיו נצולים לשמה מספר גדול מישראל עד אין שיעור וערך, ואך הן המה היו בעוכרינו. גם כשהיתה עוד בא"י מלכות ישמעאל היתה הסיבה שסגרו שערי הארץ שלא לבוא שמה אנשים מישראל מחמת יראת הציונים. ולא עוד אלא שהציונים בעצמם, אשר שלטו על סכום הרשיונות שנתנה ממשלת אנגלי' מידי שנה בשנה לעלות לא"י, הם עצמם לא רצו ליתן רשיון אלא למי שהולך בדרכיהם ומחזיק בשיטתם שיטת הציונות המינות והכפירה ר"ל, וכל מי שרצה ליסע לא"י היה צריך להחניף להם ולדרכיהם, ואמר הכתוב במינות הרחק מפתח ביתה, ומכש"כ שהיא סכנה עצומה למי שצריך להשכים לפתחם ולעשות כמעשיהם כאשר כן הי' בעוה"ר שנתפסו למינות עי"ז רובי רבבות נפשות טהורות מישראל, רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגי' שתפסו למינות ר"ל ע"י לבוש שוא של חיבוב א"י. ולזה היו נמנעים הרבה יראים לבוא לא"י. והירא את דבר ה'

ושותין עמהם ופועלים אצלם שלא ליתן מקום פליטה לישראל בשום מדינה אלא יוכרחו לעלות בחומה לארץ ישראל כנגד השבועה שדרשו חכז"ל. ורוב העולים שמה מביאים ביד חזקה לידי מינות וכפירה ומטמאין את ילדיהם באופן נורא, גם המה שמה בעינו ועוני ודחקות גדול. ואינם מתחשבים בשום דבר ובלבד שיהי' להם מדינה חזקה בהרבות גיוס הצבא וכדומה שאר ענינים שרוצים לעשות בזרוע בשר.

ומבואר ברמב"ן הק' פ' וישלח עה"כ והי' המחנה הנשאר לפליטה, וכתב לבסוף גם זה ירמוז שלא יגזרו עלינו בני עשו למחות את שמנו, אבל יעשו רעות עם קצתנו בקצת הארצות שלהם, מלך א' מהם גוזר בארצו על ממונינו או על גופינו ומלך אחר מרחם במקומו ומציל הפליטים, וכך אמרו כב"ר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו אלו אחינו שבדרום, והי' המחנה הנשאר לפליטה אלו אחינו שבגולה, ראו כי גם לדורות תרמוז זאת הפרשה עכ"ל. ומבואר בזה שהי' הבטחתו של יעקב אע"ה בקרא דוהי' המחנה הנשאר לפליטה שבכל זמן שיהי' עת צרה ליעקב באיזה מדינות, יהיו מדינות אחרות להציל הפליטים. וכל הרואה בספרי כותבי הדורות רואה שכן הי' מעולם, וברור שגם אלינו היתה מגיע הברכה הזאת, אלא שהרשעים הללו עמדו לקלקלה בכל העולם ולא רצו רק מדינה ולא הצלה, וקשה להנצל מבעל בחירה, כמ"ש בזוה"ק שאמר ראובן להשליך את יוסף לבור שיש בו נחשים ועקרבים, כי מנחשים ועקרבים אפשר להנצל, אבל לא מבעל בחירה.

ולכן אלה הרשעים בבחירתם הרעה של גיאות וכפירה ר"ל גרמו לכלל ישראל כל הצרות והתלאות שלא יהי' להם מנוחה בשום מדינה, וגם גרמו לסגור כל דלתות המדינות, גם יש להאומות טענה שאין הכרח ליתן מקום פליטה לישראל כי כבר נתנו להם מדינה שיכולים לילך לשם והציונים שהם בעיני העמים כראשי ישראל עוד מקפידים שלא לילך למדינה אחרת אלא לא"י, וזה ברור בלי ספק שלולא אותה המדינה הי' מתקיים גם

מפחד מדרך שיש בו סכנת המינות יותר מכל סכנה שבעולם, וקצרה היריעה מהכיל לפרט אף אפס קצה מהצרות והתלאות שבאו לישראל בסיבתם ר"ל.

והנה מבואר במדרש רבה ס' נח פ' ל"ח סי' י' א"ר לוי אין לך צרה באה לאדם שאין לאחרים בה ריוח, ואמרו זאת על דור הפלגה. וכן ראינו במדינת רוסיא שבעת המלחמה ניצלו הרבה מישראל ממדינת אשכנז ע"י שהובאו למדינת רוסיא. ואף שבאה משם צרה כוללת ונוראה. והמתבונן ברעיון הציוני בפרטי מעשיהם ותחבולותיהם מתחלה ועד סוף לא יסתפק שכל הצרות והתלאות שהגיעו לישראל היה אך בסיבתם, וכבר כתבתי שלא אוכל להאריך בזה כ"כ אבל כל אשר לבו לשמים יודע ומבין כי מה שאומרים המסיתים והמדיחים שהמה מצילים אינו אלא סמיות עינים נוראה שניתן כח לס"א להסית ולהדיח כ"כ בעוורון ובתמהון לבב כמו שהי' בע"ז בימי בית ראשון, ועוד הרבה גרוע מזה עכשיו בעוה"ר.

(מאמר א, קיא ע' קכד)

ט.

משל נאה על הציונים

ונהירנא עוד בימי חורפי שמעתי מגדול אחד משל נאה על הציונים. איש אחד הי' רשע ואכזר נוקם ונוטר, ורצה לקחת נקם מחבירו לשרוף כל הונו ורכושו ושכר איש אחד בליעל שהי' בקי ורגיל לפעולות כאלה ושלחו לעשות שליחותו באופן שלא ירגיש מי הוא זה ואיזה הוא שעשה לו כזאת. ויען שהי' יודע שהוא מכניס אורח, הלך אליו בערב בדמות אורח וביקש מקום ללון. הבעה"ב נתן לו תיכף מקום לשכב שמה. באמצע הלילה התבונן איש הבליעל כי עכשיו הבע"ב וב"ב ישנים כולם ולא ירגישו מאומה. והלך בשתיקה ושם את קנה השריפה כמחבוא והלך תיכף למקומו בחזרה ועשה עצמו כישן. אח"כ כשהבערה ללהב יצאה ננערו כל הב"ב כבהלה עצומה וראו כולם כי כלתה אליהם

הרעה, שנשרף הכל ונתנו לב להציל מה דאפשר, אבל מחמת רוב צער ויגון ופחד ובהלה לא היתה דעתם מיושבת עליהם באיזה אופן להציל. והאורח האכזר הזה שעשה כל השריפה למען לא ירגישו בו עשה את עצמו ג"כ כאלו קם בבהלה ממטתו והלך בזריזות לסייע להבעה"ב בהצלה, ויען שהי' דעתו מיושבת עליו, שראה כי פעולתו עשתה פירות, הי' ביכולתו לסדר יותר אופני ההצלה ולהציל איזה רהיטים וכלי הבית יותר ממה שהציל הבעה"ב. ושוב אח"כ בבוקר כשהלך לבית המדרש סר וזעף ובמר נפש, סיפר לידידיו ומכיריו את האסון הנורא אשר קרה לו בלילה שנשאר בעירום ובחוסר כל, ושאינו יודע לשית עצות בנפשו לבקש לו איזה מקום דירה ופרנסה. ובתוך הדברים סיפר להם כי גדול כח מצות הכנסת אורחים, שע"י שהכניס בלילה זו אורח בתוך ביתו הי' לו עכ"פ הצלה פורתא שהציל לו האורח איזה רהיטים ואפס קצת מהכלי בית. ושאלו אותו מי הוא אותו האורח ואיזה הוא, ואמר להם תוארו, והם הכירו אותו לאכזר ורשע בפעולות כאלה ושחקו עליו ואמרו לו הזהר והשמר ותדע כי לולא אותו האורח לא הי' לך שום שריפה כלל, והוא השורף והמשחית, לא המציל, אל תניחהו עוד על מפתן ביתך כי אם יהי' לך עוד שייכות עמו, עוד ירבו תחבולותיו שח"ו עוד לא יניח אותך לישאר בחיים. והנמשל מובן, שהציונים גורמים בעוונותיהם ובמעשיהם את כל הצרות והתלאות ושוב נעשו למצילים, ואותן שאינם נותנים לב לידע האמת חושבם למצילים. והעיקר שהס"מ מסמא עיני העולם בזה, כי עי"ז נתפסו למינות וכפירה ר"ל. ואפשר לברר בכל פרטי מעשיהם שאינם אלא חורבנות, אבל צריך לזה קונטרס מיוחד, וכבר כתבתי שאין רצוני להאריך בקונטרס הזה בבירורי דברים כאלה, אלא להעיר בעלמא, והרוצה לדעת האמת יורה ה' דרך האמת. אבל זהו הנסיון האחרון שקשה יותר מכל הנסיונות שעברו עלינו, ועל חבלי משיח האלה בגודל הסתרת פנים כ"כ אמר רבי יוחנן ייתי ולא אחמיני', כשל כח הסבל וצריכין לרחמי שמים להתחזק באמונה אמיתית בהשי"ת ובתורתו הקדושה ובעבדיו שעבדו אותו בכל לב ונפש בדורות שלפנינו.

(מאמר א, קיא ע' קכג-קכה)

י

*בעוה"ר שרו של עשו נתן מתנה זו להמינים
והאפיקורסית שיתפשט כח המינות בעולם
ר"ל*

ובלאו הכי עצם המלוכה שלוקחין ישראל קודם הזמן הוא סכנה עצומה לכלל ישראל כמבואר בעקידה פרשת וישלח שער ששה ועשרים עה"כ נסעה ונלכה וגו' שאין ספק שסוף הסיפור הזה מוכיח עד אחרית הימים, והוא כשא"ל נסעה ונלכה ואלכה לנגדך הראה מדבריו שהי' אפשר שיהי' ענינם על מצב שוה או קרוב אליו, ויעקב אע"ה אמר כתשובתו אם ידפקום יום א' למהר את הקץ טרם יחפץ ומתו כל הצאן. והרי שגם עשו עצמו רצה לחלוק כבוד ליעקב אע"ה שיהי' לו מלוכה טרם הקץ שוה אליו, אבל יעקב אע"ה אמר שבמהירת יום א' טרם הקץ הכל בסכנה. ודחה זה מלקבלו. ועכשיו בעוה"ר ששרו של עשו הוא הס"מ נתן מתנה זו להמינים והאפיקורסים שיתפשט כח המינות בעולם, הכל מקבלין אותו באהבה. והאומרים שיש במלכות המינים הצלת נפשות, כופרים בתוה"ק שהעידה כמ"פ ההיפך.

(מאמר א. קלז ע' קמב)

יא

*שלטון הציונים מיוסד על העבירות שהם
ביהרג ואל יעבור ועל ידם מלאה הארץ זמה
רח"ל - גם בשפיכת ידיהם מלאו והן המה
הסיבה להשבר הנורא של הריגת ששה
מליונים מישראל וגם מאז נהרגו הרבה
רבבות מישראל*

ונודע למשגב כי המה מיוסדים גם על שאר העבירות כולם שהם ביהרג ואל יעבור, ג"ע ושפ"ד. וכבר נדפס מגדולי ארץ ישראל על גיוס הבנות שהוא ביהרג ואל יעבור בשביל שראו בזה שהוא ג"ע, אבל הם אינם

שומעין בקול מורים וממלאין את הגיוס שלהם בעריות ר"ל. ואף במלחמת מצוה שהוא כברייתא במס' סוטה וברמב"ם פ"ז מהל' מלכים שהכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה כתב שם הרדב"ז בביאורו על הרמב"ם שאין הנשים יוצאות במלחמה, אלא במה שאמר כלה מחופתה הכי קאמר כיון שחתן יוצא מחדרו כלה יוצאת מחופתה שאינה נוהגת ימי חופה. ואפשר דבמלחמת מצוה הנשים היו מספקות מים ומזון לבעליהן, עכ"ל. והפי' הראשון שכתב נראה לפענ"ד מדוקדק בלשון, דלכאו' למה חלקן בשתים לומר חתן מחדרו וכלה מחופתה, ולא כלל אותם ביחד לומר חתן וכלה מחדרם או חתן וכלה מחופתם, כיון שהוא ענין א', אלא ודאי הא כדאיתא והא כדאיתא שהחתן יוצא מחדרו למלחמה, אבל הכלה אינה יוצאת אלא מחופתה לא מחדרה למלחמה, וקמ"ל בזה דאף שע"י יציאת החתן למלחמה מתבטל ימי החופה של הכלה אין משגיחין בזה. גם לפי פי' השני של הרדב"ז שמספקות מים ומזון לבעליהן אין זה אלא לבעליהן אבל לבוא בין האנשים בפרט עם כלי זיין אין היתר אף במלחמת מצוה. וכתב הראב"ע פ' תצא עה"כ לא יהי' כלי גבר על אשה נסמכה בעבור צאת למלחמה וכו' אם היא תצא עם אנשים למלחמה תבוא בדרך לידי זנות. וגיוס כזה הוא גם סכנה עצומה לכלל ישראל כאשר העיד הכתוב כי יראה בך ערות דבר ושב מאחריך. ומצד הקדושה אי אפשר לנצח אם מסולקת שכינתו ית' משם זולת ע"י הסט"א שניתן לה כח עצום כדי לפתות בני אדם ולהביאם לידי נסיון, ואין נצחון זה אלא זמני. ובהשאר צריכין לרחמי שמים מרובים כנודע. גם רוב קיבוציהם המה בערבוביאי של ג"ע ממש וכמה חוקים בכנסת שהם ג"ע ממש ואין להאריך בזה כי ידוע שכל אסיפותיהם ופעולותיהם המה בתערובת מגונה, ועל ידם מלאה הארץ זמה ר"ל.

גם בשפ"ד ידיהם דמים מלאו, והן המה הסיבה להשבר הנורא של הריגת ששת מליונים מישראל, וגם מאז ועד עתה נהרגו הרבה רבבות מישראל בגלל הרעיון הטמא הזה של הקמת מדינה בחרב ובזרוע בשר טרם שהגיע הזמן מהקב"ה והמה מופקרין ומפקירין

מסיני, לעקור ח"ו כל התורה וההלכה המסורה לנו מסיני, וע"י המחזיקים בידם נמסרין כל ישראל בידי המופקדין ומפקירין את חייהם של כל ישראל בגוף ובנפש לסכנות עצומות ח"ו (מאמר א. קלה ע' קס)

יב.

אותו אבי אבות הטומאה שהמציא את רעיון הציוני כותב בעצמו כי רצונו הי' להמיר את כל ישראל ח"ו וזה דעתם כולם ורק מחמת אהב"י בחו"ל מפחדים

ומכש"כ באלה שמוחזקין להעביר על הדת ושנאווי אצלם דתוה"ק בתכלית השנאה וכמו שהעיד א' מהגדולים והמיוחדים שבהם בחיבורו הטמא זה כבר שאם ישיגו מדינה ומלוכה ח"ו יאבדו את הדת עד מהרה, ונודע כי הראש והראשון האבי אבות הטומאה שהמציא את רעיון הציוני בשנת תרנ"ו כתב בעצמו בחיבורו הטמא כי רצונו הי' להמיר ח"ו את כל ישראל ולא יזכר שם ישראל עוד, אבל אך זה הצלת אהב"י שבא"י מה שיש גם בחו"ל שומרי תורה ומצות לכן כסיפא להו מילתא לכלות שם הכל בפ"א, גם מורא עולה על ראשם כמובן, ואין ספק שבמחשבה זו עוסקים תמיד כמו שהבאתי לעיל מדברי הגמ'. וגם זה א' מהטעמים מה שאותה מלכות הרשעה היא מלכות המינוח שבא"י הלוחמים עם התוה"ק והאמונה בהשי"ת עושים כל מיני השתדלות בכל אופן ואופן שיבואו כל ישראל לא"י ולא יהי' כלום בחו"ל כי חושבים שאז יהי' כל ישראל תחת ידם ויעשו כל מה שלבם חפץ ח"ו בעקירת דתוה"ק והאמונה. והגם שגם עכשיו העבירו על הדת אלפי אלפים נפשות מישראל ואין לך יום שאינו מרובה מחבירו בגזירות ופעולות הנוגעים לעקירת דתוה"ק, מ"מ עדיין יש מציאות באיזהו מקומן בעיירות לשמור את הדת אם עומדין בנסינות הקשים כי נמנעין לעשות הכל בכל המקומות כחפץ לבבם בפ"א עד גמירא ח"ו. אבל א"א לידע מה יולד יום והרשעים כים נרגש לא יוכלו השקט אלא שיש להם קצת מתינות באיזה מקומות מטעם הנ"ל.

את כלל ישראל בעבור הגיאות והשררה שלהם, כמ"ש הרמב"ן בפרשת תולדות עה"כ ויבז עשו את הבכורה, שעשו ידע שהולך למות בצודו החיות וקרוב הוא שימות בחיי אביו וכו' כי אין חפץ בכסילים רק שיאכלו וישתו ויעשו חפצם בעתם ולא יחושו ליום מחר. גם בכיבוש סיני שהתפארו בו שהיו ניסים, לא עלתה בידם אלא מה שהולכו הרבה מישראל להריגה לא עפ"י דעת תורה אלא עפ"י דעת מינים, ושפכו דמים, ונדלדלו חמשים אלפים מישראל תושבי מצרים, שהיו יושבים שם שלוים ושקטים וביניהם גם גבירים אדירים עד אותה המלחמה. גם הרבה רעות וצרות גרמו בזה, אלא שבחמלת ה' על ישראל בזכות השומרי תורה ומצות שלוחמים עם הציונות במס"נ, נסתבב מהמסבב כל הסיבות שהוכרחו להפסיק המלחמה וליסוג אחור מכל מה שלקחו, ועי"ז נשתתק הענין. אבל אלו היו מבצעים זממם לנהל המלחמה הלאה הי' ח"ו סכנה עצומה ומרה לכל ישראל שמה, כאשר אמרו בעצמם שהיו ניסים לישראל הנשואים שמה. ובודאי לא סמכו על הנס. והמאמינים בניסים יודעין שאין סומכין על הנס בפרט במה שנוגע לפק"נ של כלל ישראל כל המביאם במלחמה של סכנת נפשות בלי דעת תורה הוא רוצח. אבל הם אינם מאמינים בניסים אלא סמכו על מה שהם מקושרים עם מלכי אדירים בצירוף חרבם וזרועם נגד הערביים החלשים, אף שיודעים שהשונאים העומדים בצד הערביים המה הגבורים אשר הכל יראים מהם. אבל דרכם של מופקדים אלה להכניס הכל בסכנות עצומות עבור ספק ניצוח של כבוד ושררה וגדולה שס"מ מייעצם. כאשר הבאתי כעין זה מהרמב"ן. אבל הי' חסד עליון שהוכרחו להפסיק המלחמה וליסוג אחור מכל וכל שבאלה הימים המועטים שהיתה המלחמה חשבו השונאים שלא יצטרכו ליכנס בקשרי מלחמה, כי יפרעו את מעשיהם ע"י אזהרות בלא מלחמה, וכך הוה, וזאת היתה סיבת ההצלה של הנשואים בישראל. והס"מ עשה זה בצורה של ניסים למלחמת המינים שלא כדת של תורה כדי לפתות ולמשוך את לב העם אחר דרכי המינים והכופרים ר"ל. הכי קרא זה בשם כיבוש סיני אף שלא כבשו מאומה, אבל הם כובשים בכל עת ובכל רגע את כל הניתן לנו

(מאמר ב. קמא ע' שנו)

יד.

אחריות גדול ועצום מוטל עלינו לצעוק
ככרוכי גלוי לכל ישראל נגד הטומאה
העמוקה שהתפשטה כל כך בדורינו
המעבירה על הדת ר"ל רבבות מישראל

ומכל שכן בהקמת המדינה הציונית,
המעבירה על הדת ר"ל מאות רבבות
אלפים מישראל, שזה ברור שכל מי שמאמין
בהש"ת אין אצלו שום ספק שהמה מקור הטומאה
הארורה של המינות והכפירה ר"ל, אוי לנו שכך
עלתה בימינו. ואיככה נוכל לשקוט ולראות
בהפרת עיקרי האמונה ויסודות כל התורה
כולה. ובפרט שאם כל היראים הנמצאים עוד
בדורינו ישימו יד לפה שלא לדבר האמת, גם
יטמנו ידם בצלחת שלא לכתוב האמת מאימת
הדור, א"כ ישתכח ח"ו דרך האמת לגמרי
מהדור, וכל מה שהרעישו העולם הגאונים
והקדושים נ"ע שבדורות שלפנינו, על סכנת
הציונים המבלים העולם, כמעט יבא לידי
שכחה. ואם גם להלאה יהיו דברינו בהטמנה
ולא יתגלו לעיני העולם, א"כ ישתכח לגמרי
ח"ו האמת בעיקרי האמונה ויסודי התורה, ק,
אשר אף אם יעזור הש"ת שיבא עוד זמן שיקם
סערת הציונים לדממה, אבל כיון שנשתכח
דרך האמת ואין איש שם על לב, מי יורה דעה
ומי יבין שמועה להקים עולה של תורה, כי
שתיקת כל הדור ודאי שתיקה כהודאה גמורה,
ואין עולה עוד על הלב להתבונן עד כמה נטבע
ונשקע העולם בשקר העצום המהרס כל התורה
כולה. וע"כ אחריות גדול ועצום מוטל עלינו
לצעוק ככרוכי גלוי לכל ישראל נגד הטומאה
העמוקה שהתפשטה כל כך בדורינו, ותקותינו
שימצאו הרבה אנשים שאף אם עכשיו לא
יועיל להם מאומה, מכל מקום לאו כל הזמנים
שוות, ויבוא עוד זמן שיפתחו איזה לבבות בני
ישראל ויפקחו עיניהם ויגיעו לאזניהם הקולות
המצלצלים מדרך הראשונים, שבקשו אמת
ואמונה כראוי. משא"כ אם ח"ו הקולות
יחדלון, ואין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם
בכל גבולי ישראל ח"ו אבדה כל תקוה. וכבר
הבאתי מדברי הרמב"ם שעפ"י הדין מחויב כל
אחד ואחד לסבול הכל מאנשי דורו עבור כבוד

יג.

רבי רבבות מילדי בני ישראל הכשרים
חובאו ביד חזקה לחינוך של מינות וכפירה,
השפעת המינות מתפשטת ע"י על כל
העולם

גם הכפי' הנוראה שאלפי אלפים ורבי רבבות
מילדי בני הכשרים חובאו ביד חזקה
לחינוך של מינות וכפירה עד שנעשו לכופרים
גמורים ר"ל לא נעשתה התועבה הזאת כ"א
באה"ק וכ"כ הרבה חוקים של מינות וכפירה
הנעשים בכנסת שמה וכמה מעשיות ודרכים
שונים ומשונים הנעשים שמה להשפיע מינות
וכפירה בלבבות בני ישראל, ולפרט כל פרטי
מעשיהם בזה קצר היריעה מהכיל וצריך חיבור
מיוחד, אכל ילאה לב נשבר ונדכה להביא
המעשים האלו על הגליון, גם הקולמוס לא
תוכל לכותבם כי מרובים הם אבל כל מבקש
האמת בעיניו יראה ובלבבו יבין. והרשעים
שבשאר ארצות אינם מיוסדים כ"כ על מינות
וכפירה אלא שמשוקעים בהבלי עולם ותאותיו
ועדיין היו חשובים בעיניהם השומרי תורה
ומצות כי האמינו שיש תורה בישראל אלא
שהם אינם יכולים לעמוד נגד יצרם, אבל
מההשפעה הבאה מא"י ששמה כנסת המינים
והאפיקורסים ובתי החינוך המלמדים עיקרי
ושרשי דרכי המינות והכפירה ושאני מינות
דמשכא את רובא דרובא של הנמצאים
בסביבותיהם עד ששדי תיכלא בכולא באופנים
שונים ומשונים, ומשם יוצאת ההוראה לכל
ישראל שבכל המדינות שורשי המינות
הנוקבים ויורדין עד התהום שבנקודת הלב. גם
באים לידי שנאה גמורה ומוחלטת על שומרי
תורה ומצות שאינם ציונים, ובמלוא מובן
המלה נתקיים מה שאמרו חזו"ל יראי חטא
ימאסו בתכלית השנאה ובאופן חזק שלא היה
מציאות לציירו. ואין רואים בעיניהם אלא
מדינה ועם ולשון לא זולת ושמירת התורה"ק
בעו"ה מושפלת עד שאול תחתי'.

(מאמר ב. קמט ע' שסב)

השי"ת ותורתו הקדושה, כמו שסבל אברהם
אבינו ע"ה.

(הקדמה ע' יד-טו)

טו.

**צריך ללחום נגד הרעיון הטמא, הציונות,
במסירות נפש**

(מלחמה במחנה). ומכש"כ בתועבה

הרעה הזאת של מדינה הציונית
נגד השבועות החמורות שהשביע אותנו
הקב"ה, וגם מעבירה על הדת ומשרישה מינות
וכפירה בכל העולם כולו ומעכבת גאולתינו
ופדות נפשינו. שבודאי צריך ללחום נגד
הרעיון הטמא הזה במס"נ עד ישקיף וירא ה'
משמים וירחם עלינו להוציאנו מגלות המר
והנמהר הזה ויפקחו עיני ישראל לראות האמת
ולשוב אל השי"ת ולתורתו הקדושה.

(שם ע' טו-טז)

טז.

**כולם מחפים על המינים - הרשעים שכל
מגמתם להפוך העולם למינות יראים לעשות
כל מגמתם מחמת שיש עדיין שומרי תומ"צ
בחו"ל**

והמכשלה הזאת רבה וגם כבדה עכשיו

בעו"ה שכולם מחפים על
המינים ונמשכין אחר דעותיהם הכוזבות ר"ל,
בפרט בא"י שהיא תחת מלכותם והכל מתאווים
לקבל תועלת מהם ומכל המפלגות הנגדרים
אחריהם וכלולים בתוכם והנסיונות עצומות.

גם הלא אמר הכתוב משלי ד' ט"ו על דרך

רשעים פרעהו אל תעבר בן שטה מעליו
ועבור, כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם
אם לא יכשילו, והעיד החכם מכל אדם על
הרשעים שכל מגמתם להכשיל עד שנגזלה
שנתם עבור זה, ומכש"כ אלה הרשעים אשר
כבר אתמחי גברא למלאכה זו אשר עוד טרם
שהי' בידם המלוכה הפכו רוב העולם למינות
ר"ל אשר לא היתה כזאת מעולם, ובפרט אחר
שהצליח מעשה שטן שהשיגו שבט המושל
ומלוכה השחיתו התעיבו ועקרו מאות אלפים

מהאמונה ביד רמה אלא שיראים קצת לעשות
כל מגמתם בפ"א מחמת שיש עדיין קצת
שומרי תורה ומצוות בחו"ל שאין להם שבט
המושל עליהם, אבל לאט לאט עושים עבודתם
להכשיל ולעקור עיקרי יסודי הדת. והשי"ת
ירחם וישלח לנו משיחו הולך תמים טרם
שיבצעו זממם אלה הרשעים. ועכ"פ לא כימים
הראשונים הימים האלה עכשיו שמה.

(מאמר כ, קלו ע' שנ)

יז.

**בעו"ה הגיעה התגברות השטן ר"ל באה"ק
להדפיס חמשה חומשי תורה במחיית שמו
ית' דבר שלא נשמע בכל כדור הארץ**

אוי לעינים שכך רואות שככה הגיע אלינו

בעו"ה בישראל כי לא נשמע בכל כדור
הארץ מסוף העולם ועד סופו מיום הוסדה
הארץ עד עתה שיעלה על דעת איזה בריאה
בעולם להדפיס חמשה חומשי תורה במחיית
שמו ית' מכל התורה כולה מהחל ועד כלה,
זולת באה"ק בעיר ה' שמה אשר באו פריצים
וחללוה בממשלת המינות ר"ל נעשה מציאות
לפעולה איומה ונוראה כזו, ונאמר באסיפתם
בכנסת שבא"י אין בזה איסור.

(מאמר ב, קמט ע' שסא)

יח.

**המאמין בהשי"ת ובתורתו הקדושה לא יכול
להאמין בשום אופן כי בא ישועה לישראל
ע"י אלה הרשעים שהמה כופרים גמורים
ר"ל**

ואם כן אלה הרשעים שהמה כופרים גמורים

ר"ל בהשי"ת ובתורתו הקדושה
ובדברי הנביאים ועוד יותר מזה שהמה
מסיתים ומדיחים ומעבירים על הדת באופן
נורא אשר כמוהו לא נהיתה, וע"י הצלחתם
עושים שמדיות מרובות בישראל, האיך אפשר
שתבוא ישועה לישראל על ידם נגד הנבואה
שהראה הקב"ה לדבורה הנביאה שהישועה

לישראל מבין העכו"ם הוא רק ע"י העוסקין בתורה ומצות בכל יום תמיד. והמאמין בהשי"ת ובתורתו הקדושה בשום אופן לא יוכל להאמין כי בא ישועה לישראל על ידם, כי זה הוי כפירה בתוה"ק ובנביאים ובדברי חכמים. ובפרט עניני גאולה בודאי שא"א לחשוב בשום אופן שיבוא על ידיהם, ואין זה אלא אסון נורא ר"ל. ובפרט שעל עונות חמורים כאלו באה"ק אמרה התוה"ק בפירוש העידותי בכס היום וגו', ועוד כמה כתובים מפורשים באיומים נוראים על מעשה תעתועים כאלה בארץ ישראל, וחיל ורעדה יאחזון את כל המאמין בתוה"ק ובקדושת הארץ על מה שעושין ככה במקום הקודש, ובשום אופן אי אפשר ליתן מרגוע לרוחו בזה, זולת אם ח"ו הוא כופר בתוה"ק ובדברי נביאים המתנבאים ככה. וכל קיומם הוא רק בשביל שנתן הקב"ה כח להסט"א המחטיאה את הרבים אפילו להעמיד חמה באמצע הרקיע לנסות בזה את העולם, אבל במה שיוכל לצמוח מזה בודאי צריכין לרחמי שמים מרובים.

(מאמר א. קלח ע' קמג)

יט.

כל מה דאפשר להציל אפילו נפש אחת מישראל למונעם מחבורתם. יקר הוא עד מאוד שאין לשער ערכו להוציא יקר מזולל - כל מי שיש לו מוח בקדקדו יוכל להכיר האמת כי אך עון המחטיאים ברעיון הטמא של הציונות הביאו את כל הצרות והתלאות בעוה"ר על בני ישראל

כללו של דבר: מלבד העון החמור של העברה על השבועה. עוד טמאו את בית ישראל בטומאת המינות והכפירה ר"ל, ואין תימה מה שהי' החרון האף הגדול הזה ויצא הקצף מלפני ה', כמו שהזהיר הכתוב בפרשת נצבים. ואף בשעת החורבן נהרגו גם חסידי עליון בעון החוטאים ומחטיאים בעוה"ר והי' החרי אף נורא עד מאד. (מלבד שהציונים בעצמם עשו גם פעולות פליליות להביא את כל הרעה. בחושבם שע"ז קל יהי' להם יותר להשיג מטרתם של מלוכה וממשלה, וקוו

להבנות מחורבן עמנו, וכתבתי קצת מזה בפנים הקונטרס, אבל לא ראיתי להאריך בזה כי צריך לזה קונטרס מיוחד לברר הכל בראיות והוכחות ברורות, ולא באתי בקונטרס זה אלא לברר דעת תורה). והנשארים מבני ישראל שהשאיר הקב"ה בעבור שבועתו שלא יכלה זרעו, נענשו ג"כ בעונש קשה ומר, במה שהצליח מעשה שטן להשיג מלכות המינות לנסות את ישראל בנסיון עצום כזה, כמבואר בראב"ע פרשת ראה עה"כ ובא אליך האות והמופת וגו' כי מנסה ה' וגו' והטעם שמנסה ה"א הוא בעבור שהניחו אותו ולא המיתוהו. ומבואר מזה שהנסיון הקשה הבא מהצלחת נבואה בזו שיבוא האות והמופת הוא עונש לישראל בעבור שהניחוהו להגיד נבואות כאלה, ומכש"כ כשרוב ישראל מסייעים לכתות אלו, שזה נותן כח לס"מ להראות האות והמופת. וכך כתב האוה"ח הקדוש פרשת יתרו עה"כ לא יהי' לך שבאמצעות העובד הוא ממציא הוי' אחר שהוא אלהים מה שלא היה כן קודם. והניח הקב"ה את הציונים לנסות בס את ישראל, אבל בעוה"ר רובא דרובא לא עמדו בנסיון הקשה הזה, כאשר הי' בימי בית ראשון שהי' נסיון קשה בע"ז, ובימי גדעון לא הי' אלא שלש מאות אנשים בכלל ישראל שלא כרעו לבעל, ועל ידם היתה תשועה גדולה בישראל, כמבואר בכתובים. ועכשיו בדור השפל הזה של עיקבתא דמשיחא, עדיין לא שמנו לב שכל הצרות והתלאות שהגיעו אלינו הי' בסיבת הרשעים האלה. וצריכין לשוב אל השי"ת ולברוח מהם ומהמונם יותר מהבורח מן הארי הרודף אחריו להורגו. וכל מה דאפשר להציל אפילו נפש אחת מישראל למונעם מחבורתם, יקר הוא עד מאוד שאין לשער ערכו להוציא יקר מזולל. והמה מהפכים דברי אלקים חיים ותולים הצרות בהשומעים לקול התוה"ק, כדרך האפיקורסים מאז ומקדם. ומבואר בירמי' מ"ד י"ח שאמרו הנשים הארורות ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים וגו' חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו, ותלו כל הצרות בנביאי ה' המזהירים שלא לעבוד ע"ז, וירמי' צוח כי העון גורם כל הצרות ונתבררו אח"כ דברי הנביאים הנאמרים באמת וצדק. ועכשיו כל מי שיש לו מוח בקדקדו יכול להכיר האמת כי אך עון המחטיאים ברעיון

מהנס שנעשה לכה"ג ביום הכיפורים שלא ראה קרי, ושעל כל העמיד הס"מ מדינה הציונית ומלכות המינות לבטל את הגאולה והשי"ת ירחם במהרה ויחיש לנו זמן גאולתינו ופדות נפשינו.

(הקדמה ע' יא)

כא.

ואם יעלה בידי שאזכה להוציא מהמבוכה בדעה הרעה הזאת אף אחד מישראל, הכל כדאי, כי אם נקח כל פירצות הדור והעבירות המרובות הנעשות בכל העולם וישימו אותם בכף מאזנים אחת, ומדינה הציונית בכף מאזנים השני, תכריע את הכל, שהוא השורש פורה ראש ולענה של אבי אבות הטומאה שבכל אבות הניזקין שבכל העולם כולו, והן המה המטמאים את כל העולם כולו.

(שם עמוד יא)

כב.

המינים והאפיקורסים האלו גרועים ברבבות דרגות מאחאב וסיעתו ואין להם דין מלוכה כלל

אמנם גם באחאב שהיה לו דין מלך עפ"י הלכה ביאר הרלב"ג מלכים א' כ"ב שחשב שם התועלת המגיע משם. וכתב התועלת העשרים וששה וז"ל: להודיע שראוי לכל אדם לחלק כבוד למלכות הלא תראה כי אלי' עם עוצם מעלתו בנבואה שנס את מתניו לרוץ לפני אחאב ואמנם חלק לו כבוד עתה לא קודם זה כי ידמה שגם הוא סר אז מאחרי הבעלים והאמין בהשי"ת ולזה הסכים לאלי' בהריגת נביאי הבעל אך קודם זה שהיה בתכלית הרע לא חלק לו כבוד וכן לא חלק לו כבוד כשחטא בדבר נבות עכ"ל ומבואר מזה שגם אחאב שנתמנה כהלכה והיה לו דין מלך אעפ"י כ לא חלק לו כבוד אלא בעת ששב בתשובה והסכים להריגת נביאי הבעל לא זולת, וא"כ כש"כ באלו שאין להם דין מלוכה

הטמא של הציונות וכל המעשים הנעשים עבור רעיון הטמא הזה הביאו את כל הצרות והתלאות בעוה"ר על בני ישראל, כאשר אכתוב מזה בפנים הספר. – ומובא בנועם אלימלך באגרת הקודש שכשבא אברהם אבינו ע"ה לא"י ונתהו' רעב בארץ, אמרו יושבי המקום ההוא, מחמת שזה המין בא אצלינו אירע לנו מקרה זה, והלך למצרים כדי להשקיט הדבר שלא יתפשט ביניהם. ובפרט על דורינו זה אמרו חז"ל יראי חטא ימאסו ועוד הרבה מאמרים שהבאתי בפנים, ואין להאריך בגודל השקר של העזות והחוצפה ר"ל. והאמאין בהשי"ת ובתורתו הקדושה יודע האמת.

(הקדמה ע' ז-ח)

כ.

הס"מ העמיד המדינה הציונית ומלכות המינות לבטל את הגאולה השי"ת ירחם במהרה – הציונות הוא אבי אבות הטומאה

ולפי שהגאולה תלוי בזה הענין, לכן מתגבר היצה"ר והס"מ כל כך להמשיך את כל העולם לרעיון פגול זה, כמ"ש התוספות יו"ט במסכת אבות פ"ה על המשנה דחושב בהדי ניסים שנעשו בביהמ"ק, וחשיב נמי הנס שלא אירע קרי לכהן גדול ביום הכיפורים, וכתב ע"ז: יש מי שהקשה ולמה יארע לו קרי אחר שהי' מזרזין אותו כל שבעת הימים והוא בטהרה כל היום ההוא, וזקני העם כל הלילה לא יחשו מלזרזו, והתשובה כי יצ"ט והיצה"ר מתקוטטים זה עם זה כשני אויבים, וכשאחד מהם קרוב להיות מנוצח יתחזק על עמדו בראותו כי כלתה אליו הרעה וכו', ולזה הי' קרוב מאד הכהן להיות בעל קרי יעיי"ש, ואם כן כל שכן בזה שאנחנו עומדים קודם הגאולה, וידוע דאחר הגאולה יתבטל היצה"ר והס"מ ויהי' מנוצח לגמרי באופן שלא הי' כן מיום שנברא העולם, וכמו שהביאו גם בתוס' ר"ה דף ט"ז ע"ב ד"ה כדי מהירושלמי שאחר שיתקע בשופר גדול מטא זמנא דשטן להתבלע, ובודאי שמתחזק בכל מיני התאמצות נגד אלו הענינים המביאים את הגאולה, וצריכין נסי נסים להנצל ממנו, הרבה יותר

כלל ומעבירין על הדת ומשפיעין מינות וכפירה על כל העולם כולו שחלילה לחלק כבוד לע"ז ומינות ר"ל.
(מאמר א, קלג ד"ה אמנם ע' קלח)

כג.

וא"כ כש"כ במלכות המינות הזו שבודאי הוא נגד התורה"ק באיסורים חמורים ונוראים. שאין להם דין מלוכה כלל ומה רא' מאחאב.

(שם ד"ה ומבואר)

כד.

וכבר נתבאר שצריך לומר אלף פעמים להבדיל בין המינים האלה לאחאב וסייעתו.
(מאמר א. קלא. ד"ה אבל ע' קלז)

כה.

כח הש"ץ ימ"ש הטעה את כל העולם אף גדולים עצומים, ואם אותן היחידים שהכירו האמת היו אומרים אחרי רבים להטות ח"ו הי' אבידת פליטת יהודה ח"ו - הש"ץ ימ"ש התחיל בכח התורה אבל הכת של ימינו כל מעשיהם להרס הדת ר"ל וממלאים את כל העולם כולו במינות וכפירה נוראה ר"ל

וכאשר התחילה המבוכה הנוראה מכת ש"ץ ימ"ש בתחלה הטעה כמעט את כל העולם כולו, אף גדולים עצומים שהיו בימים ההם. והמהר"י ששפורט ז"ל שהי' אז גדול הדור בגאונות וקדושה יתירה. וראיתי מחכמי דורו שמתארים אותו בתואר הקדוש האלקי. הוא הי' הראש והראשון שעמד במלחמה חזקה נגדו והפקיר את חייו נגד כל הקמים עליו בזה, וחיבר אח"כ ס' ציצת נובל צבי ד' חלקים, אשר בו יסופר כל המאורעות שעברו וחלפו בענין הש"ץ. וכתב שם בח"א שמדבר שם מהתחלת הענין, והנני מעתיק איזה שורות בקיצור מאמצע דבריו וז"ל: לא

חדלתי מלבכות בכי' קבועה על קלות האמונה החדשה הזאת לבלתי השקיף אל האמת וכו' ולא הי' לי יכולת לדבר בפני אחד מדלת העם מכש"כ בפני בעלי תורה, ואדרבא הם היו בעוכרי והיו מוכיחים אותי על פני האם חכם אתה מכל חכמי ישראל הקרובים והרחוקים שקיימו כ"ז, ולפעמים הייתי שוחק ולפעמים כועס, ועם קצת בעלי שכל היו דברי ואם מעטים הם נשמעו למאמרי לומר לא תסורו מאחרי קבלתינו כי כל השמועות תוהו וחמוריהם בל יועילו כי ההמון תאותם הגבירה דמיונם וכו' יעיי"ש שהי' זמן ארוך שהיו ממש יחידים בדור שעמדו בנפשותם נגד רובא דרובא דעלמא ששמו אותם לכופרים ומחטיאים את הרבים עבור שאינם מאמינים למשיח ונביאיו.

והביא עוד בסוף ח"א שאף אחר שבאה השמועה מהמרתו את דתו, עדיין הי' רובא דמינכר מחזיקים באמונתם, קצתם מכחישים וקצתם אומרים יש לו סוד, והתמיד הטעות ההוא זמן מרובה. וקצת מהאשכנזים שהיו יותר אדוקים היו ממאנים להאמין ולא לשמוע דבר רע כנגדו ומכש"כ שהמיר דת, ולכן אומרים שהוא עלה לשמים וצורתו נדמית להם כאיש מומר, ודברים אחרים של הבאי שאסור לאבד בהם הנייר, והיו עומדים כנגד מי שמקללו או מחרפו או מבזה אותו בדברים או לשום נביא מנביאיו המוחזקים אצלם, עכ"ל. ושוב אח"כ ביתר החלקים הביא מה שלאט לאט נתגלה קלונו. וכפי אשר אנו רואים בכל הספרים המדברים מזה, סבלו מאותה הכת תקופה ארוכה של הרבה יותר ממאה שנים עד שנכרת זכרם, והי' בתחלה זמן ארוך שאם אותן היחידים שהכירו האמת היו יראים מאימת הדור והיו אומרים אחרי רבים להטות וכדומה ח"ו הי' אבדה פליטת יהודה, אבל הלוחמים בעד האמת אף שמועטים היו בתכלית המיעוט הן המה שהצילו את הדור.

והסיבה שנמשכו אחריו רוב בני ישראל הי' כי הש"ץ הי' בקי בכל הש"ס ופוסקים וכל כתכי האר"י הכל הי' רגיל על לשונו עוד בבחרותו בהיותו בן ט"ו שנים, גם עבודתו בתעניתים וסיגופים ושירות ותשבחות

הי' עד להפליא בעיני כל רואיו. גם הראה אותות ומופתים נוראים והחזיר אלפים מישראל בתשובה, ובכל מקום בואו עשה בעלי תשובות, כמובא כ"ז בספרי המהר"י ששפורט ובספרי היעב"ץ ובשאר ספרים המדברים מזה, ואין תימה אם הי' בכוחו עי"ז להטעות את כל העם הרעבים גם צמאים ונפשם בהם תתעטף לשמוע מקץ הגאולה. גם הרבה גדולים עצומים טעו בו בתחלה ע"י שראו כוחות העצומים הנזכרים לעיל בעוד שלא היה ניכר עדיין כח הטומאה אשר בקרבו להסית ולהדיח מתורה ואמונה כאשר נתגלה לבסוף, ושוב אח"כ כאשר התחיל קצת להתגלות עדיין הי' קשה להרבה מהם להסיר מן הלב את אשר נשרש מקדמת דנא, כמו שהבאתי מהמהרלב"ח כי לחזור מהנעשה בזה יש נגיעה גדולה המסמת עינים, אלא שאח"כ שהי' נראה בעליל את הפרת הדת והמינות והכפירה ר"ל שיצא מהם, נכנסו הרבה גדולים וקדושים ללחום נגדם במס"נ, כי היו באותן הדורות גדולים וקדושים לאלפים, גם בתוך ההמון הי' הרבה יראת שמים, ובהרבה מקומות נידו והחרימו בכל יום את כל הכת ש"ץ והנגררים אחריהם לידע ולהודיע להנצל מהם, כמובא כ"ז בספרים, ובזה תמו ונכרתו. וראה הגאון היעב"ץ ז"ל בחכמתו הגדולה שעוד יקומו כת אחרת והזהיר טובא במגדול עוז שלא לפחד מהדור ולא ליסוג אחור אף אם נשאר יחידי בעולם, כמו שהעתקתי לשונו.

ולפלא שאותה הכת של גאולה של שקר בימינו לא התחילו כלל בכח תורה ועבודה ולעשות בעלי תשובה כמו הש"ץ, לא

מיני' ולא מקצתו, אלא מתחלה ועד סוף כל מעשיהם להרס הדת ר"ל וממלאים את כל העולם כולו במינות וכפירה נוראה ר"ל, ואעפ"כ טועין כל העולם אחריהם. וראה השטן בחולשת דורינו שאינו צריך לעשות בעלי תשובה מרובין ולהתחיל בכח תורה ועבודה להטעות את העולם כמו שהי' בימי ש"ץ, כי את דורינו השפל והנכאב עיקבא דמשיחא יוכל להטעות אף בדברים שפלים שבדיוטא התחתונה ר"ל. אבל נקוה להשי"ת שאל יעזבינו ואל יטשינו ומאשפות דלותינו ירוממנו, וסוף כל סוף יתגלה האמת לעין כל. ולע"ע לעת כזאת אנחנו בדורו של עיקבא דמישחא אשר נאמר עליו ותהי האמת נעדרת, ואמרו חכז"ל בסנהדרין דף צ"ז מלמד שנעשית עדרים עדרים והולכת לה, ונראה דר"ל שהוא פוחת והולך. והמהרש"א ז"ל שם הביא לזה דברי הילקוט שאמר שנעשה עדרים עדרים במדבר, ופי' שאנשי אמת יהיו הולכים ונחבאים במדבריות מפני הדור ההוא. ולפי פשוטו אינו מובן הלא א"א לחיות במדבר והוא סכנה, אלא נראה שאף בתוך הישוב המה במדבר שאין להם שייכות עם אנשי הישוב, שמובדלין ומופרשין זמ"ז, והוא כעין מה שהביא המהרש"א אח"כ מהרד"ק. אבל המתחזק בהשי"ת ובתורתו הק' לא ינטה מהאמת. והשי"ת יודע גודל חולשתינו ועומק גלותינו במצב דורינו ולא יעזוב עם עני ואביון כמונו ויאר עינינו בדרך האמת וסוף כל סוף קושטא קאי והאמת עד לעצמו השי"ת יעזרינו עדכ"ש ית', יראו עינינו וישמח לבינו בישועתו ית"ש בב"א.

(מאמר א' קעה ע' קסח)

פרק ב

הסיבה שבגללה כבשו הציונים את לבות בני ישראל הכשרים מאז ועד עתה והיא מצות ישוב הארץ

שהפקירו הכל ר"ל עבור אותו הרעיון להביא כל ישראל לא"י.

גם זהו להם לכלי זין לסמות העינים ולבלבל המוחות שמקיימין בזה מצות ישוב א"י ואף כי המה אפיקורסים ומפירי הדת מ"מ אומרים על כל פשעים תכסה אהבת א"י וכמ"ש הנועם מגדים פ' מטות כל הרע אויב בקודש שעל כל מה שהרע אומר שהוא בקודש, זהו קשא מן החטא יעיי"ש. וככה הוא כזה שכל הרעות הנוראות שעושים לישראל בגו"ר מלבישים בקודש של קדושת הארץ. והרבה מדינות כמו תימן ומארוקו ובבל ועוד מכמה מדינות הספרדים, גם הרבה מהאשכנזים עד אין מספר שהיו יראים וחרדים לדבר ה', וע"י שנמשכו אחר הציונים לבוא לא"י בכח סמיות העינים הזה דסברי שעושיין בזה מצוה הגדולה שבגדולות התיישבות בא"י ששקול כנגד כל התו"כ שמובן שלרובא דרובא דעלמא אין אפשרות הביאה לא"י כ"א ע"י הציונים שבידם הכסף והממשלה והפרנסות ובתי דירה, וכמבואר במד"ר משפטים פ' ל"א סי' ה' שבעוה"ז הרשעים עשירים ונתונים בשלו' והשקט והצדיקים עניים אבל לעתיד לבוא כשיפתח הקב"ה לצדיקים אוצרות ג"ע וכו' יעיי"ש. וא"כ בזה"ז שעדיין לא נפתחו אוצרות הג"ע לצדיקים בעו"ה הכח והממשלה ביד הרשעים ושטנא נצח.

(מאמר ב, קלט ע' שנב-שנג)

ב.

*מִרְן הַקְדוֹשׁ מְשִׁינָאוּא וְצִלְה"ה קָלֵל בְּקִלְלוֹת
נִמְרָצוֹת אוֹתָם שְׂאוֹמְרִים הַדֵּר בְּא"י אֲעַפ"י
שְׂאִינוּ מְקִיִּים תּוֹרָה אֵין בּו עוֹן אֲף שְׂלֵא
נִתְפַשֵּׁט עֲדִיין הַרְעִיֹן הַצִּיּוֹנִי בִּימֵינוּ*

א.

*הַצִּיּוֹנִים עָשׂוּ מִמְצוֹת יִשׂוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֶק
לְע"ז וּמִינּוֹת וְזֶה דְרַכְּם כִּסְל לְמוֹ לְהַפְקִיר
הַכֹּל ר"ל עֲבוֹר אוֹתוֹ הַרְעִיֹן שְׂלֵהֶם*

והנה עשו ממצות ישוב ארץ ישראל חק לע"ז ומינות ר"ל שכל התחזקות הציונות תלוי בזה להמשיך עם רב לא"י תחת ממשלתם וברובא דרובא מהעולים שמה עושים כל מה שלבם חפץ להפכם למינות ר"ל. גם מעיקרא הי' זה עבודתם להשתדל שישראל יעלו בחומה ובזה ישיגו מטרת חפצם להשתלט על ישראל ולהפכם לדעתם ח"ו ועשו פעולות נוראות לזה כי בעת שהמציא הטמא הידוע את רעיון הציונות של מדינה ומלוכה הלכו במלשינות ומסירות עצומות ר"ל להלשיין על ישראל לפני האומות להרבות בשנאת האומות על ישראל לגרשם מארצם. והדפיסו ע"ז כמה מאמרים גם במכתבי העתים והכל הי' כדי שיהיו מוכרחים לילך הכל לא"י שבזה ישיגו מטרת חפצם. והטמא הידוע כתב בעצמו בחיבורו הטמא היומן שלו כי הרבות שנאת האומות יסייע לרעיונו. ונהירנא עוד מקדמת דנא כי גדולי ישראל רעדה אחזתם מהמלשינות הנוראות שלהם שלא יגרום השנאה המתרבה ע"י מלשינות שלהם למה שגרם בעו"ה. ואמרו גדולי ישראל מקדמת דנא בעת שהתחילו הציונים במלשינותיהם המרים על ישראל לפני האומות כי נצטרך לנס עצום שלא יכלו ח"ו האומות את ישראל מחמת המלשינות הנוראות של הציונים הדוקרים כמדקרות חרב ובעו"ה לא זכינו לנס הזה ומלשינותיהם עשו פרי והי' מה שהי' בעו"ה ועדיין לא שבנו מטעותינו, ה' ירחם. והדברים ידועים וברורים ולא ראיתי להאריך בענין זה פה, שצריך ע"ז חיבור מיוחד, ולא הזכרתי זה פה אלא להעיר עד היכן הדברים מגיעים

וכבר התמרמר ע"ז מרן הקדוש משינאווא זצלה"ה במכתבו שנת תרנ"ז הנדפס בדברי יחזקאל שהביא מה שראה בספריהם שמי שדר בא"י אעפ"י שאינו מקיים התורה אין בו עון, וקללם ע"ז בקללות נמרצות והביא ראי' מזה על חברת האנשים השולחים לעבוד שדות בא"י שהם תועבות ה', ולא דבר מציונות כי לא נתפשט עדיין בימיו, ומכתב זה נכתב בשנה ראשונה שהמציא אותו הטמא רעיון הציונות, ולא הגיע אז כלל לאותן המקומות שדרין שם יראי ה' עד אחר שנתייסד המזרחי שהתחיל להמשיך את העולם אל הטומאה העמוקה הזו, ולא דבר מרן ז"ל במכתבו הנ"ל אלא מרעיון הקאלאניזאציא לעבוד שדות שהי' כמה שנים טרם התחלת הציונות, ונתפסו אז בזה איזה גדולים כאשר יראה הרואה במכתב הנ"ל, והתחיל גם מאז אותו התרעומת של המינים ששיבת א"י הוא כל התורה כולה והשאר ח"ו טפל, ומכש"כ בזמנינו זה שהציונות הפכו רוב ההמון למינות הזוה שכל התורה כולה לא נחשבת בעיניהם למאומה אלא ישיבת א"י הוא ק"ו ב"ב של ק"ו שאף מה שהאמת הוא בדבר חשיבות א"י ונכתב על ס' בספרים הקודמים אין להגיד בזה ברכים או לכותבו על קונטרס אף בביהכנ"ס בלבד דלא עדיף מעשרת הדברות, ומכש"כ שאין לכתוב בזה במכתבי העתים לפני ע"ה וקלי הדעת ומינים ואפיקורסים שיש בכל העולם רובא דרובא הקוראים במכתבי העתים, ובפרט לפרסם עוד בזה הפלגת דברים שאינם אמיתיים כלל והמה כולם מוקשים נגד האמת וההלכה, כאשר נתבאר לעיל באורך, ואין לשער גדול העון והפירצה בזה.

(מאמר ב. קמד ע' שנח)

ג.

המלוכלך בחטאים ר"ל פחד גדול לישב בארץ ישראל

ובאמת שמי שהוא מלוכלך בחטאים ר"ל הוא פחד גדול לישב בא"י כי עבירה גוררת עבירה וזה חמור מאוד בא"י כאשר כתבו כולם, ורבי זירא לגודל ענותנותו

גם הוא בהוא פחדא יתיב שלא לבוא לא"י עם כתמי העונות ח"ו אבל כיון שהראו לו שערי כחלמא שסרו עונותיו הבין היטב שלא הראו לו זה אלא כדי ליסע לא"י בלי פחד. (מאמר כ. קב ע' שכז)

ד.

אין רצון השי"ת שישבו עוברי עבירות בארץ ישראל ועבירות גדולות בידם ע"י ישיבתם שמה

ועכ"פ נתבאר מכמה מקומות שהרבה כתובים מפורשים ששיבת א"י הוא בעבור ישמרו חוקיו ותורותיו ינצורו, ובלי תורה ומצות אין רצון השי"ת שישבו ישראל בא"י. ובכה"ג וודאי דדרשינן טעמא דקרא שלא צוה הקב"ה מעולם לישב בא"י אלא במי, ששומר כהתו"כ, אבל העוברי עבירות ר"ל לא נכנסו כלל בגדר מצוה זו כי לא צוה הקב"ה מה שהוא נגד רצונו ית"ש ואין בישיבתם של אלו שמה שום סרך מצוה אבל עבירות גדולות בידם ע"י ישיבתם שמה כמו שנתבאר לעיל.

(מאמר ב, מג ע' רמה)

ה.

אחריות גדול לדור תחת מלכות המינות שקמה בארץ ישראל דמינות גרוע הרבה יותר מע"ז גם נותנים להם חיזוק ושבח

והנה אחריות וחשש גדול עפ"י הלכה לדור תחת מלכות המינות מכמה טעמים שא"א להעלותם על הכתב, אך אכתוב איזה פרטים מה שאפשר לכותבם. מלבד שיש שם מלכות המינות המכוונת להעביר על הדת והיא סכנה עצומה בענין הד"ת לכל היושבים שמה כאשר הארכתי לעיל וא"א לפרט הכל והמבין יבין, אבל גם עצם הדירה תחת ממשלתם ורשותם של מלכות של מינות ר"ל הוא ענין כבד המכאיב לב כל ירא וחרד לדבר ה', שהרי כיון שכל התייסדות אותה המלוכה הוא ממקור המינות ר"ל הן בשביל התייסדותה קודם ביאת

המשיח שהוא ביהרג ואל יעבור, כאשר הארכתי במאמר ג' שבועות, ונוסף לזה שנתייסד במינות וכפירה גמורה ר"ל בלי תורה ואמונה כלל ועיקר, אלא אדרבא בדרך של עקירת כהתו"כ ח"ו, ואין ספק שאותה המלוכה גרע הרבה יותר מע"ז כמו' שהוא בגמ' וברמב"ם ובכל הפוסקים דמינות גרוע הרבה יותר מע"ז, וכבר העתקתי קצת מדבריהם בזה. וא"כ אין ספק שהנותן איזה חיזוק כל שהוא לשורש המינות הן בממון או כבוד או בדברים באיזה אופן שהוא גרע מנותן כבוד או ממון או איזה חיזוק לע"ז והודאה במקצת לשורש

המינות גרוע ממודה בע"ז. והדרים שם קשה להם מאוד ליהרג בזה כמובן והנסינות עצומים, גם הרבה הזדמנות נזדמן לכל אחד ואחד יען שנצרך לטובתם כי הכל בידי המלוכה ונותנים להם חיזוק ושבח באופנים שונים פעם באונס ופעם ברצון וקשה לעמוד בענינים אשר כמעט בכל יום ולפעמים בכל רגע יש ספיקות של יהרג ואל יעבור, ומי הוא המורה דרך בדורינו בספיקות חמורות כאלו, כי בכל חשש של חיזוק למינות או מודי להו הוא בספק של יהרג ואל יעבור ק"ו מע"ז. (מאמר ב. קנג ע' שסו)

שלשה עשרה עיקרים

וזאת תורת העולה מכל המקובץ סיומא דפסקא בקצרה סדרתי על שלש עשרה עיקרים כעיקרי האמונה והמדות שניתנו לישראל, והקורא הנעים אשר שם לבו לדבר ה' להכיר האמת ולקבלו ממי שאמרו יוכל להבין עוד בזה דבר מתוך דבר, תן לחכם ויחכם עוד:

(א) מי שהוא צדיק תמים ומקיים כל התורה כולה ואינו עובר על שום דבר ח"ו, הוא לו לזכות גדול אם יושב בא"י עד אין לשער, אף לדעת הפוסקים שאין מצוה בעיקר הישוב בא"י אבל כל התורה ומצות שעושה בא"י חשובין הרבה יותר בכפלים ע"י שהוא במקום הקודש בא"י, ולכן חשובה ישיבת א"י ככל התו"כ אף להסוברין שאין מצוה בעיקר הישוב יען שכל התורה ומצות שעושה שם חשובין הרבה יותר אף בזה"ז. וכבר ביארתי דלפענ"ד כו"ע מודי בזה אף הר"ח ז"ל ואין חולק בזה אלא דלדעת הר"ח כיון דרובא דרובא נכשלין אין זה מצוה לסתם בני אדם ואין לבי"ד לעשות מעשה כפי' אף בהך דינא דהכל מעלין, אבל העומדין שם בנסינות ואין עושיין שם עבירה כש"כ דחשיבי טפי ואין קץ למתן שכרן ויהא חלקי עם עובדי השי"ת באמת בא"י.

(ב) כמו שגדלה מעלת המקיימין כהת"כ בא"י כמו כן לעומת זה גדלה האסון רע ומר ר"ל

לעוברי עבירות ח"ו בא"י דכמו שהמצות חשובין יותר בא"י כמו כן העבירות חמורין שם יותר, וכמו שאצל המקיימין כהת"כ שקולה ישיבת א"י ככל התו"כ מאותו הטעם אצל העוברי עבירה ר"ל שקולה ישיבת א"י ככל העבירות שבתורה, וגם בזה אין שום פלוגתא, שגם החרדים והשלה"ק שהפליגו מאוד בחשיבות ישיבת א"י והביאו שיטת הרמב"ן מ"מ כתבו שעל העוברי עבירה שם עליהם נאמר ותבואו ותטמאו את ארצי ויושלכו מא"י ככלבים ולעתיד ינערם הקב"ה מן הארץ, והביאו חומר הענין של עוברי עבירה בא"י גם מהרמב"ן בעצמו ואין חולק בדבר זה. ובפנים ביארתי שמלבד חומר הענין שמתמאין את הארץ ומעכבים את הגאולה ועונשם קשה ר"ל גם אין מקיימין מצות ישוב א"י דבכה"ג דרשינן טעמא דקרא דאף לדעת הרמב"ן לא אמרה התוה"ק לישב בא"י אלא המקיימין כל התורה כולה אבל הפחד גדול הוא שלא הזכירו בזה החרדים והשלה"ק עוברי עבירות החמורות ר"ל כמו חילול שבת או אכילה נו"ט וכדומה כי לא דברה תורה במתים כמ"ש הפנ"י אלא הזכירו מהיושבים בסעודת מרעים ואינם שמים ללבם כי המה בהיכל ד' וכדומה עבירות שאדם דש בעקביו ועליהם קראו את המקרא הזה ותבואו ותטמאו את ארצי שיושלכו מן הארץ. וכן הוא בתשו' מהר"ם שבכלבו וביעב"ץ

שמדברים מעבירות כאלו ששכיחים גם בשומרי תורה ומצות והרבה יש מעבירות שאדם דש בעקביו וחמורים הם לפני הקב"ה וקשה לידע בסתם בני אדם מי שזכויותו מרובין על עונותיו. ובפנים הבאתי מדברי הראשונים שהמחניף לרשעים מטמא את הארץ שכן הוא בקרא. ובתשובת מהר"ם שבכלבו כתב כן על המתקוטט בא"י במקום שאין צריך להתקוטט. גם הבאתי מדברי האוה"ח הק' שאף המקיימים כהתו"כ בא"י מ"מ אם אינם מוחים שם בעוברי עבירה כדין, הארץ מקיאה אותם. ולשון החרדים במל"ת פ' ד' ס' מ"ג מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתייצבים על דרך לא טוב ומושכי העון, הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם ועובר בלאו שנאמר ולא תשא עליו חטא. ושוב ראיתי שכבר מבואר לשון זה בשערי תשובה לר"י שער שלישי ס' נ"ט. ובתשו' מהר"ם שבכלבו ובשלה"ק כתבו שלהחוטאין בא"י היא ארץ אוכלת יושבי' וכבר העתקתי לעיל מס' שערי צדק גודל החומרא שהחמירו על תושבי הארץ. כללו של דבר הענין חמור מאוד, ולא מצינו קצוב בפוסקים עד כמה יגיע הזהירות והי"ש שיהי' ראוי לדור באה"ק אלא הזהירו בזהירות וי"ש מרובה, ובאמת א"א ליתן בזה גבול קצוב כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללב וקשה בזה ליעץ וליתן עצה לשום אדם, בפרט בדור הזה וא"א לידע מטענותיו של חבירו מצב בחי' נפשו בי"ש ויראת חטא, ובפרט שבזמן הגלות אנחנו לא נדע מי שצריך להיות בא"י ומי שצריך להיות בחו"ל כאשר הארכת למעלה, ואין בידינו אלא להשיב לכל שואל בזה שדעת הפוסקים הוא שהכל לפי מה שהוא אדם, וידע אינש בנפשי', ואם כוונתו לשמים ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים.

ג במקום רשעים בוודאי אין לדור בא"י כמ"ש הרמב"ם בה' דיעות שעלול להיות נמשך אחרי האנשים שדר ביניהם וכמ"ש התה"ד ס' כ"ח שאם יש בא"י רשעים המבלבלים מתורה ומצות יש למנוע מלישב שמה והכל מביאים דברי התה"ד האלו להלכה אף המפליגים מאוד במצות ישוב א"י ואין שום חולק עליו בזה, ובפרט במקום שיש מינים שאני מינות דמשכי. וביארתי בפנים דממה שאמרו בגמ' לעולם

ידור אדם בא"י אפילו בעיר שרובה גוים, מלשון אפי' מבואר שזה דווקא ברובה גוים אבל ברובה מינים בוודאי אין לדור בא"י, ואין הספק שכתבתי לעיל בענין ישוב א"י אלא אם יש לו מקום דירה בין אנשים כשרים ויראי ה' שומרי התורה והמצות, לא זולת.

ד אם אין לו פרנסה מוכנת בא"י אין לו ליסע לשם דעניות מעברת על דעתו ועל דעת קונו וזה כתב גם המעיל צדקה שהפליג בחיוב לעלות לא"י יותר מכל הפוסקים כאשר הבאתי לעיל ואעפי"כ כתב שצריך בתחלה תנאי א' שיהי' לו שם מקום מוכן ומזומן לפרנסה בריוח והביא כן מדברי הראשונים ז"ל וכתב עוד אח"כ שאלו הנוסעים לא"י וצריכים עי"כ להתפרנס מן הצדקה ואילו היו בחו"ל היו יכולים להתפרנס ממעשה ידיהם לא טוב עושין כי גדול הנהנה מיגיע כפו, והסכים עמו החת"ס. גם הבאתי לעיל העתק ממכתב קדשו של הרה"ק רמ"מ מוויטעבסק זלה"ה שהזהיר טובא לבל יבואו לא"י אם אין להם פרנסה בטוחה כך וכך לשנה, ומי כמוהו מורה.

ה בדין אם יש חיוב לעלות לא"י לכאורה תלוי בפלוגתא של הרמב"ן ושאר ראשונים דלדעת הרמב"ן שיש חיוב מ"ע דאורייתא להתיישב בא"י מקרא דוישבתם בה יש חיוב לעלות לא"י דקרא נאמר לכל ישראל אולם שארי הראשונים דסברי שאין מ"ע בישיבת א"י אלא שאם הוא שמה נתחייב במצות התלויות בארץ אבל כשהוא בחו"ל לא נתחייב עדיין כלל ומצד הדין בבי"ד של מטה א"צ בשום מצוה להביא עצמו לידי חיוב טרם שנתחייב אלא גם מה שאמרו בגמ' דבעידן ריתחא ענשינן בידי שמים על מה שלא הביא עצמו לידי חיוב יש הרבה פוסקים שסוברים שאין זה אלא במצות ציצית בשביל שיש בו זכירת כל המצות גם אפי' הסוברים שגם בכל המצות הוא כן מ"מ י"ל שאין זה אלא אם יוכל במקומו ובעירו להביא עצמו לידי חיוב אבל לא כשצריך ליסע למרחקים דרך ימים ונהרות, והנש"א מסתפק אף במצוה שנתחייב בה כגון שופר ולולב אם צריך ליסע עבור המצוה מעיר לעיר ורצה לחלק בין היכא דאזיל ואתי ביומי' או לאו ומכש"כ במצוה שלא נתחייב עדיין

בכלל עלי' בחומה שמושבעין עלי' בשבועה חמורה ואין היתר אלא ליחידים לעלות ולהשתוקק להיות מן הזוכים לבוא לא"י אבל חלילה לנו לעקור האמונה זו מן הלב שהקב"ה עם א"א ביררו את הגליות לטובת ישראל ולטובת העולם עד עת קץ וזה קיומו של עולם וחלילה לנו להרהר אחר מדותיו ית"ש, וכבר הארכתי בזה בפנים, והמבין יבין.

¶ בענין האיסור המבואר בגמ' שלא לצאת מא"י לחו"ל היא מבוכה גדולה, שהרי"ף העתיק מימרות אלו אבל הרא"ש והטושו"ע השמיטו כל אלו המימרות ואין זכר למו וכבר הארכתי דנראה מזה שסבירא להו שאין זה אלא בזמן שישראל שרוין על אדמתם כמו שלמדו מקרא דאלימלך ולשיטת ר"ח בלא"ה נראה כן כמו שהארכתי למעלה, והרבה פוסקים שמחמת שיטת ר"ח הוי גם הך דינא דהכל מעלין ספיקא דדינא ובדינים אלו שהשמיטוהו גם הרא"ש והטושו"ע שבוודאי דעכ"פ מידי ספיקא לא נפקא וגוף האיסור אינו אלא מדרבנן כמ"ש הרשב"ם הטעם בשביל שמפקיע א"ע מן המצות כי בחו"ל הוא פטור, וכבר נתבאר דאיסור הפקעה מן המצות להביא עצמו לידי פטור אינו אלא איסור דרבנן, וא"כ אף אם נסתפק בדבר אינו אלא ספיקא דרבנן ואין בידינו להחמיר. ואולי גם לדעת הרמב"ן אין להורות איסור לצאת בזמן הגלות כיון שמבואר בקראי שהגלות הוא גזירה עד ביאת המשיח שיקבץ הגליות אלא שלדעת הרמב"ן היושבים שמה מקיימין מצוה, ורוב הראשונים אינם סוברים בזה כדעת הרמב"ן ז"ל כמו שנתבאר כ"ז למעלה בארוכה, ובכה"ג אמרו חז"ל היכא דלא איתמר הילכתא לא כמר ולא כמר דעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד, ובפרט דנראין הדברים שזה טעם השמטת הרא"ש והטושו"ע בזה בשביל דסבירא להו שאינו בזה"ז, ובלא"ה בעיקר ענין הישיבה בא"י כבר נתבאר שהכל הוא בזה לפי מה שהוא אדם, ואנחנו לא נדע תכונת נפשו של השואל והכ' אומר טובה הארץ מאוד אך בה' אל תמרודו ור"ל שזה וודאי שטובה הארץ מאוד אך תנאי יש בדבר אם בה' אל תמרודו כי להחוטא שמה אינו כן, כעין לשון הרשב"ם בפ' עקב עה"כ כי הארץ אשר אתה בא שמה

ליסע למרחקים עוד יש צדדים בזה ועכ"פ הוא לכאורה פלוגתא בין הרמב"ן לשאר הראשונים, אמנם אחר העיון א"א לומר גם לדעת הרמב"ן שיהי' בזמן הגלות חיוב לעלות לא"י שהרי א"א להכחיש גזירת הגלות המבואר בקרא ובדברי חכז"ל בכ"מ שההכרח שיהיו ישראל מפוזרין בד' כנפות הארץ עד ביאת המשיח ואך מלך המשיח יגיד להם שיצאו ידי חובת הגלות והארכתי בביאור דבר זה בפנים. גם בדברי הרמב"ן עצמו מבואר בכ"מ שהגלות הוא הכרח מאתו ית"ש וא"כ א"א שיהי' בזמן הגלות חיוב לעלות לא"י דכיון שרוב ישראל צריכין להיות מפוזר ומפורד בכל רוחות הארץ א"א לידע על מי להטיל החיוב לעלות לא"י וביארתי בפנים דברי הרמב"ן ז"ל בעזה"ת בדברים נכונים וברורים שאין כוונתו ז"ל כמ"ש ששיבת א"י היא מצוה קבועה לדורות אף בזמן הגלות אלא שהזוכים לישוב שמה בא"י מקיימים המצוה אבל אין חיוב לעלות לא"י מחמת גזירת הגלות ונתבאר זה בפנים באריכות ונמצא שהכל מודים שעבור שגזרה חכמתו ית"ש להיות ישראל בכל העולם עד זמן הגאולה ע"כ בטל החיוב לעלות לא"י במשך זמן הגלות אלא שהזוכים לישוב שמה בא"י יש להם זכי' גדולה אבל גם היושבים בגולה מקיימין בזה רצון הבורא ב"ה מחמת טעמים ותיקונים גדולים שאמרו בזה חכז"ל ושאר ספרי קודש וכולם עושים רצון קונם אלא אלו ואלו צריכים שיהי' דעתם לש"ש לקיים שליחותם שנשלחו מהשגחה העליונה.

¶ האומרים שכל ישראל יסעו לא"י בזמן הגלות טרם ביאת המשיח זהו דברי מינות ואפיקורסות ר"ל שכופרים בגזירת הגלות שבכמה קראי ובכל דברי חכז"ל והכ' אומר ושבת עד ה' אלוקיך שזה קאי על התשובה שיהי' בזמן המשיח כמ"ש הרמב"ם ואחריו כתיב ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלוקיך שמה כי הקב"ה הפיץ את ישראל בכל העמים עד אחר התשובה שיהי' בזמן ביאת המשיח ואך מלך המשיח יעשה קבוץ גליות הוא ולא אחר, וכבר הארכתי בזה בדברים ברורים, והמאמין בהשי"ת ובתוה"ק ובדברי חכז"ל א"א שיאמר נגד זה. גם יש בדיבורים כאלו ענין השתדלות שיבואו כל ישראל לא"י והוי

לרשתה וגו' וז"ל שם כי הארץ הזאת טובה מכל הארצות לשומרי מצותיו ורעה מכל הארצות ללא שומרים אשר ע"כ לא נוכל לידע מטמנותיו של חבירו הטובה היא אם רעה ח"ו. וכבר הבאתי דעת גדולים וקדושים שחייבו לצאת מן הארץ מי שעלול לחטוא ח"ו. והעיקר הוא שגם מצד ההלכה אין בידינו להחמיר בכה"ג.

ח מי שעוסק במצוה חשובה בחו"ל והוא באופן שאם יעלה לא"י יתבטל ממצוה זו אין לו ליסע לא"י להתבטל ממצוה שעוסק וכבר נתחייב בה עבור מצות התלויות בארץ שלא נתחייב בהם עדיין. גם אין ספק מוציא מידי ודאי כמו שהאריך בזה בשו"ת בית שלמה. גם כבר הורה זקן ק"ז זלה"ה במכתבו והעיד ששמע כן בפ"י ממרן קוה"ק מלובלין זצוק"ל.

ט נסיעה לא"י צריך להיות דוקא לשמה לשם קדושה וטהרה אבל אם היא שלא לשמה בשביל תועלת ממון או כבוד ושאר ענינים טבעיים כיו"ב זה משתמש בקדושת הארץ לצרכו והוי כאותו שאמרו חזו"ל לדמות לבלשאצר שהשתמש בכלי קודש לצרכו, ועוד גרוע מהתם שבזה מלבד שאין מהראוי להשתמש עם הקודש בשביל צרכיו עוד ימשוך בזה הרבה עבירות שנעשים במקום הקודש שחמור מאוד, והארכת פנים בביאור דבר זה.

י השולחים מעות לעניי א"י הלומדים שם תורה מתוך הדחק ויודעים בהם שיראים וחרדים הם לדבר ה' לעשות הכל כתורה וכהלכה ואינם מתחברים כלל לרשעים שאין להם חלק ונחלה עמהם לא מיני ולא מקצתה, בזה וודאי מקיימין מצות ישוב א"י כתיקונו כי יש לו עי"ז חלק בתורה ומצות הנעשים שמה כיששכר וזבולון, וזהו מצות ישוב א"י התורה והמצות שנעשים שמה. וכבר כתבו כן הגדולים וקדושים שבדורות הקודמים. ובפרט לעתות בצרה שהיראים צריכים חיזוק רב להנצל מן הקמים עליהם, בפרט לתשב"ר המתנהגים ברוח ישראל סבא בהרחקה גמורה עד הקצה מכל מיני התחדשות שיש בו ארס המזיק ר"ל ואינם מקבלים שום תמיכה כלל ועיקר ממים הזידונים כמאה"כ ולא ידבק בידך מאומה מן החרם כמ"ש הרמב"ם ז"ל בס' המורה הטעם בזה

שלפעמים הנאת משהו מהם יוכל להביאו לידי ע"ז ר"ל ומתאבקים בקיומה לשמור כרם ה' צבאות תשב"ר שעליהם העולם עומד אין ספק שהתומך בידם מקיים מצות ישוב א"י כראוי כי הן המה קיומו של א"י. וכבר אמרתי בזה הפירוש בדברי חזו"ל שאמר ר"ט לר"ע שקנה לו עיר במעותיו במה שנתן המעות לשכר מלמדי תינוקות כיון שזה קיומו של העיר. וכן יעזרינו השי"ת עדכ"ש עד ביאת משיח צדקינו בב"א.

יא גם כהן מותר עכשיו לצאת מא"י לחו"ל אף שגזרו חזו"ל טומאה על ארץ העמים מ"מ המהרש"ל והב"ח והפרישה והש"ך והטו"ז המה כולם בדעה אחת לדבר פשוט דלא שייך איסור זה בזמנינו שאין מקום מוחזק בטהרה גם בא"י, ואין נ"מ עכשיו לענין זה בין א"י לחו"ל, וכדאי המה לסמוך עליהם ק"ו במילתא דרבנן אף שלא בשעת הדחק. ולפי מה שנתבאר בפנים אין בזה פלוגתא, וקושיית השבו"י לא קשה מידי לפענ"ד כאשר הארכת פנים.

יב לקנות בית או שדה מעכו"ם בא"י היא מצוה גדולה יותר מן העלי' לא"י אף לדעת הסוברין שיש גם עכשיו מצוה בעלי' לא"י וכמ"ש הריב"ש שאין להביא רא' משם להתיר שבות בשביל העלי' וכמו שהבאתי בפנים בטעמו ונימוקו ונתבאר עוד שהלאוין דלא ישבו בארצך ולא תחנם שלא ליתן להם חני' אלו הלאוין המה בודאי לאוין גמורים לכל הדיעות אף בזמן הגלות דהטעם שכתב בקרא פן יחטיאו אותך לי זה שייך לעולם דאף לדעת הסוברין שאין שום מצוה וחיוב בעיקר הדירה בא"י בפרט בזמן הגלות אבל מ"מ כיון שעכ"פ דרים שם חלק מישראל והחטאים חמורים מאוד בא"י הרבה יותר מבחו"ל ולכן שייך הטעם המבואר בקרא דפן יחטיאו אותך לי דמטעם זה דעת הרמב"ם וסייעתו ששייך לאו זה אף בשאר אומות כיון דאיכא טעמא דפן יחטיאו וכמ"ש בס' יראים שנכלל בלאו זה כל המחטאים, ונתבאר בפנים דלפי"ז כש"כ הוא ששייך לאו זה באפיקורסים ומחטאי הרבים שמישראל שעלולים יותר להחטיא את ישראל מהמחטאים שבהגוים כמ"ש הרמב"ם ז"ל. וכל המסייעים לזה שיתישבו בא"י אפיקורסים

ומחטיאים את הרבים עוברים על לאוין דאורייתא מלבד מה שגורמים רעות רבות וצרות נוראות במה שמוסיפין כח הטומאה בא"י, אוי לנו בעו"ה שככה הגיע בימינו שכ"כ התיישבו בא"י האפיקורסים ומחטיאי הרבים המחטיאים את כל העולם כולו והיא המעכבת את גאולתינו ופדות נפשינו, השי"ת ירחם עלינו במהרה ויוציאנו מאפילה לאורה בב"א.

יג מי שרואים בו שאינו מתנהג כשורה מצוה גדולה להשתדל שיעזוב את א"י וילך לחו"ל כי בהמתנהגים כשורה ובצדיקים ועובדי השי"ת באמת לא נוכל לידע מי שצריך להיות בא"י ומי שצריך להיות בחו"ל כאשר הבאתי כמה טעמים המבוארים בדברי חכז"ל ובכל ספרן של צדיקים בטעמי גזירת הגלות ועוד כמה טעמים כמוסים לפני יוצר בראשית למעלה מהשגתנו כידוע מפי סופרים וספרים אשר מחמת אלה הטעמים היו רוב גדולי התורה וצדיקים וקדושים בחו"ל וכאו"א אך במקום שצריך להיות שמה הוא משלים את נפשו ועושה רצון קונו בשלימות ואך האלקים הוא היודע דרכם ומביין את מקומם ואנחנו לא נדע. אמנם זה ודאי שמי שאינו נוהג כשורה אסור לו לדור בא"י ובה אין שום ספק ומזקנים נתבונן מעשה רב שהובא בחרדים ובשלה"ק שגרשו א' מא"י מחמת עבירה שעשה בצינעה והי' זמן שהי' תקנה באסיפת כל גדולי ישראל שבא"י לגרש מא"י בכל מיני רדיפות כל מי שהוא רווק אם הוא פחות משישים שנה, ולא פלוג אף אם לא נשמע עליו שום שמץ דופי אלא מהחשש שיש על רווק הדר בעיר אם אינו חוטא. והנה אותה התקנה לא נתקיימה ואין להחמיר כ"כ בכה"ג אבל במי שידועין בו שאינו מתנהג כשורה אין ספק שצריך להשתדל בכל אופן ואופן שילך מא"י וכבר נתבאר שאין זה דוקא בעבירות הידועים כמו חילול שבת ונו"ט וכדומה אלא אף עבירות שאדם דש בעקביו וחמורים מאוד

לפני השי"ת כאשר נתבאר לעיל מטמאים בזה את הארץ, אלא שבעו"ה אין ידינו תקיפה ומאומה אין בידינו, אבל כל מי שיש לו קצת יכולת או השפעה באיזה דרך הן על יחיד או על רבים מהחוטאים החיוב להתאמץ בכל אופן ואופן להציל את ארצינו הקדושה מהחוטאים בנפשותם המטמאים את הארץ והוא היזק נורא לכל ישראל הן בארץ ובחו"ל ומעכבים את הגאולה ר"ל, ואצ"ל העושים בהיפך שמסייעים להתיישב בא"י בעלי עבירות ר"ל גרול עונם מנשוא והן המה המחריבי עולם ורעתם רבה עד לב השמים. השי"ת יצילנו מהם ומהמונם ויקרבנו לתורתו ועבודתו ית"ש וישמח את לבבינו בין עובדי השי"ת באמת עדי נזכה במהרה לקבל פני משיח צדקינו בקדושה ובטהרה בשמחה ובטוב לבב אכ"ר.
(מאמר ב' ס' קלג)

ז.

כל פרטי ההלכות שסדרתי בעזיה"ת בענין ישוב א"י לקחתי מגמ' ופוסקים ראשונים ואחרונים אשר כל דבריהם הי' טרם התפשטות נגע הציונות הטמאה ומטמאה בהצלחת מעשה שטן כ"כ במלכות המינות בא"י שבשום אופן אין לדמות זמנינו זה בא"י תחת מלכות המינות בנסינות קשים ומרים כ"כ לדורות הקודמים שהי' א"י מלאה קדושה וטהרה אשר מהם דברו כל הפוסקים שהבאתי ולא עלה על לב מעולם למצב כזה שהגיע אלינו בעו"ה בא"י.

(מאמר ב' קלד. ע' שמח)

פרק ג

מסע השמד של הציונים מקבל תוקף אך ורק ע"י הדתיים הנגררים אחר הציונים ושותפים הם בה

הדורות הרעישו עולמות נגד מעשה הציונים

והאחרון הכביד שע"י שמשותפים גם שומרי תורה ומצות בתוך אותה המלוכה השפלה של הציונות הטמאה ר"ל ועובדים אתם יחד בשירות עניני המלוכה מלבד שעוברים באותה המעשה על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, כאשר נתבאר למעלה, אבל עוד חמור יותר שע"י השתתפותם עמהם מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם עד שבעוה"ר נעשה כל העולם מוכשר לקבל טומאה בחושבם התירו פרושים את הדבר וח"ו מה שכל הצדיקים וקדושים בכל הדורות הרעישו עולמות במס"נ נגד מעשה הציונים ח"ו תעו מן הדרך אלא הכופרים הטמאים שטמאו את כל העולם כולו במינות וכפירה כווננו אל האמת והן המה מצילי ישראל וגואלים, כאשר נתברר שגם שומרי תורה ומצות נהנים ומתחממים מהם, ומאי אהני לן רבנן בדורות הראשונים שעבדו השי"ת בכל לבם ומסרו נפשם לקבוע אמונה בלבות בני ישראל והזהירו להתרחק מפתח ביתה של המינות כדת וכהלכה שאמר הכתוב אל תקרב אל פתח ביתה, ועתה שומרי תורה ומצות מתאמצים ליכנס ביניהם ולקחת חלק בתוך אותה השררה שהמציאו בדרך המינות ומלחכי פינכא של הציונים ומספרים מנסים ונפלאות שלהם יותר מיציאת מצרים. ובעוה"ר על ידם נתקיימה הנבואה במלוא מובן המלה שבמלאכי ג' פסוק י"ד אמרתם שוא עבוד אלקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבאות ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם בחנו אלקים וימלטו. והמתבונן בכל מלה ומלה שבאותה הנבואה שבפסוקים הללו יראה כל מצב דורינו.

א.

בדורינו שהאגודה וכל המפלגות הולידו דעות האלו ואף העומדים בדעת שלימה מפחדים לגלות את אשר בלבבם פשיטא דלא אזלינן בתר רובא במצב כזה

ויותר מזה הוא בדורינו עכשיו בעו"ה שבאים האגודה וכל המפלגות והנגררים אחריהם בתכונתם הרעה והמרה ר"ל אל המנהיגים בתחבולות שונות ומשונות ובאמצעים שונים לעזור עיני העולם, ושוב טוענים שרבים עמהם. אבל הן המה שהולידו דיעות האלו במספר המרובה, ואף העומדים בדעת שלימה ורואים האמת מפחדים לגלות את אשר בלבבם מאימת דציבורא המרובה ומבהיל הרעיון, ופשיטא דלא אזלינן בתר רובא במצב כזה, מלבד שאר טעמים ברורים שהבאתי בזה המובנים למבקשי האמת. וכבר הבאתי מהיעב"ץ זלה"ה שאף אם רואים עצמם יחידים ממש כמ"ש בלשונו אף אם אין איש מתחזק עמך אין לפחוד לנטות מהאמת. והרואה בעינא פקחא יראה שעדיין יש תלי"ת אלפים בישראל שמרגישים האמת. אך דעת רוב ההמון התועים ומתעים הן המה היו בעוכרינו, ואין להאריך בזה יותר, והעיקר שצריכין לרחמי שמים, ונקוה להשי"ת שאל יעזבינו ואל יטשינו.

(מאמר א. קעד ע' קסז)

ב.

ע"י שמשותפים עמהם שומרי תורה ומצות מחוקים ידם ועוברים על הרבה איסורים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור ומכשירין בזה מה שכל גדולי ישראל בכל

והרמב"ן בשער הגמול שהביא שם טעמים על שלות רשעים כתב אחר כן וז"ל : ומן הגאונים שאמרו שהקב"ה פוסק שלוח לרשעים לנסות בהם אנשי רשע והתרמית שיהיו מחזיקין ברשעם ואומרים הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל אך שוא עבוד אלקים ומה בצע כי נשמור בריתו, וברוך יודע האמת, עכ"ל. ובעוה"ר הנסיון המר הזה הגיע לאנשי דורינו, וצריכין לרחמי שמים מרובין.
(מאמר א. קי ע' קכב)

ועצומים כל הרוגי' בטענה זו המסמית את העינים. והדתיים הצבועים הנגררים אחר הציונים ממלאים רצונם של הציונים בשלימות ליתן קריאות גלויות במכתבי העתים כאילו הי' זה דעת תורה ממש ככתבם וכלשונם של הציונים שהכל צריכים לבוא לא"י ואין עושים שום הפרש ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה כדברי הציונים.
(מאמר ב, קמב ע' שנו)

ה.

הצבועים מחניפין את הרשעים ומחזקין ידי הציונים

משא"כ עכשיו נהפוך הוא שעשו האפיקורסים כלי זין מישוב א"י כדי לצודד שם נפשות ברשת זו טמנו להם ורבים חללים הפילו ועצומים כל הרוגי' שהפכו למינות וכפירה ר"ל ע"י לבוש הזה שלבשו איצטלא ירושלמית ועשו מישוב הארץ חק לע"ז וציונות, וכל הצבועים המבקשים שכר כפנחס שמה שמחניפין את הרשעים ומחזקין ידי הציונים זה להם לכסות עינים שמדברים מישוב הארץ. והחיוב להשגיח בעינא פקיא לראות דרך האמת בהלכה זו.
(מאמר ב קלח ע' שנב)

ו.

מפלגות הדתיות הנגררים אחר הציונים הן המה בעוכרינו שמגדילים מצות ישוב ארץ ישראל כדי להחניף לציונים

בפרט עכשיו שרובא דרובא דעלמא עם המנהיגים מסייעים להציונים באופנים שונים והעולים האומללים אף אחר שמתחילין לראות שרע ומר גורלם שנופלים ברשת הציונים ואין מושיע להם, מ"מ לא האמינו כי צר ואויב בשערי ירושלים והסמיות עינים של מצות ישוב הארץ עדיין מסמא את עיניהם עד שנעשים כופרים בכל ר"ל. ומפלגות הדתיות הנגררים אחר הציונים הן המה בעוכרינו שמגדילים מצות ישוב א"י

ג.

קדושת הארץ היא לכלי זין של המינים והאפיקורסים בסיוע הדתיים הנגררים אחריהם

בעת שהצליח מעשי שטן הבוחר בירושלים להתגבר שמה כ"כ ביסודות המינות והכפירה ר"ל באופן נורא הוא משפיע משם על כל העולם כולו וכביר מצאה ידו החזקה של השטן שם במקום הקודש. ומה שהי' אפשרות שיהי' עכ"פ איזה השפעה משומרי תורה ומצות שבחו"ל כעין מ"ש התוס' כנו"ל הכל נסתר מחמתם ואפם של האפיקורסים שצועקין שהכל צריכין לבוא לא"י, והדתיים הנגררים אחריהם מדברים כמותם ככתבם וכלשונם, ובעו"ה נלקחה קדושת הארץ לכלי זין של המינים והאפיקורסים בסיוע הדתיים הנגררים אחריהם. ה' ירחם וישמחינו כימות עניתנו, ותחזינה עינינו בשובו לציון ברחמים כב"א.
(מאמר ב. קמט ע' שסב)

ד.

הדתיים הצבועים הנגררים אחר הציונים ממלאים רצונם של הציונים ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה

וזהו מלבד שכבר נעשה בעצם חק לציונות להמשיך כל לבבות בני ישראל אחריהם בטענה זו שהכל צריכים לבוא לא"י. וזה כל מגמתם וחילם כל הימים האלה מעת שהתחילו בעו"ה להתפשט בישראל רבים חללים הפילו

בעיני העולם אף במה שהיא שלא כדת וכהלכה כדי להחניף לציונים, ובזה נותנים כח להס"מ יתד לתלות בו להמשיך לב העם אחר הציונות. (מאמר ב. קלט ע' שנג)

ז.

בסיבת הדתיים האלו המחניפים לרשעים נגררים כל העם עי"ז אחר הציונים

ומזה נוכל ללמוד ק"ו ב"ב של ק"ו בדרכי הציונים שעל הכלל כולו יצאו לכפור בכל התורה כולה ופשתה המספחת שגררו כמעט כל העולם כולו אבתריי" כמו שהי' בע"ז בזמן בית ראשון טרם שביטלו יצרא דע"ז דרהטו כו"ע אבתרה והסכנה עצומה ונוראה שיוורד לחדרי בטן אף בין החרדים שבישראל ונוקב עד התהום, והכלי זין שלהם הוא מה שלבשו לבוש א"י שהכל צריכין לבוא לא"י, ואף אלו הי' מציאות לדבריהם מעיקר הדין הי' ההכרח להגיד שלא כדבריהם דלא ליגררו כו"ע אבתרי", ומכש"כ שהאמת ברור בלי שום פקפוק שכל דבריהם בזה הוא שלא כתורה ושלא כהלכה כאשר נתבאר למעלה, ואין מקום להסתפק בזה, כמה גדול עונם מנשוא של אלו המהפכין דברי אלקים חיים ואומרים כדברי הציונים בענין א"י. ואף אם יאמרו שאינם מסכימים במה שמעבירים שם על הדת אין זה אלא אחיזת עינים ועוד גרע יותר במה שאומרים כן כי כל העם נגררים עי"ז אחר הציונים באמרם שאף הדתיים הרוצים בקיום התורה"ק מודים רבנן להציונים בענין מצות ישוב א"י וממילא נגררים כולהו אבתרי" בסיבת הדתיים האלו המחניפים לרשעים ואומרים שלא כתורה ושלא כהלכה וה' ירחם. (מאמר ב, קנב ע' שסו)

ח.

האגודה התחברו עם הציונים לעשות תעמולה אצל פליטי אונגאריין לבא אך ורק לארץ ישראל

וכל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל לראות עד כמה נמשכו אחר הציונות עבור שהתחברו עמם ורוצים למצוא חן בעיניהם, שמדברים דברי מינות בכנסת ואינם בושים לפרסם הדברי מינות בעתוניהם. ובווינא כאשר באו לשם פליטי אונגארין האומללים והנדכאים בעירום ובחוסר כל, התחברו האגודה עם הציונים לעשות תעמולה מרובה בכל מיני תחבולות וכפי' בדברים ובמעשים להביאם לארץ ישראל, אף שידעו הכל שנמסרו עוד בווינא ביד הציונים והם הובילו אותם תיכף ומיד למקומות החפשים שאין שם אלא מינות וכפירה ואכילת נו"ט וחילול שבת וכדומה. והעניינים האלה אף בראותם אח"כ את השבר הנורא שקרה להם לעזוב לגמרי את השי"ת ותורתו הקדושה ח"ו לא הי' בידם מאומה ולא הי' להם ברירה להנצל מהם אלא במסי"נ ממש שמועטין המה שיכולין לעמוד בנסיון קשה כזה של מס"נ ממש, ובזמן קצר נהפך לב רובם למינות וכפירה ר"ל, כי שאני מינות דמשכא. ואותן שבאו במקומות יראים המה בתכלית העוני בלי דירה ובלי פרנסה, אבל עכ"פ אינם בין הכופרים ר"ל. אבל המרובין שהמה במקומות החפשים אשר הובילום שמה יש הרבה מהם שכבר אין זכר למו כי נטמעו בין האפיקורסים ונהפכו להיות כמותם, ואין איש שם על לב. והיו ביניהם הרבה תמימי דרך שלא היו הולכין לכתחילה ליד הציונים עוד בווינא, כי נודע להם דרכי הציונים, אבל זעקת האגודה במכתבים גלויים ובדרשות ושאר מיני תחבולות שילכו כולם אל הרשת זו שטמנו להם הציונים, וצעקו ע"ז שהוא חיבת הארץ, זה הניע הרבה לבבות מבני ישראל הכשרים שמאמינים להם שהם מצילי הדת, ועי"ז נפלו כבורות נשברות כאלה. ואלמלי הי' להאגודה מקומות קליטה עבורם או דרך פרנסה עבורם או עכ"פ היו לוקחים אותם בידם תחת רשותם להביאם למקומות שרוצים, הי' מקום לטעות בזה, אבל האמת הוא שלא הי' להם מקומות קליטה עבורם אף ללינת לילה אחת, ולא היה להם דרך לפרנסם אף מזון סעודה אחת, ומעת שנמסרו ליד הציונים הי' ברור שיביאו אותם למקומות החפשים כרצונם, ולא הי' מציאות עוד אף לראות אח"כ מה יעשה בהם, ואף הוצאות הדרך שמווינא הכל הי' ביד הציונים

ולא היו עוד ברשות עצמם כלל, א"כ בידיים מסרו אותם ליד האפיקורסים.
(מאמר א, קמד ע' קמח)

ט.

תמיהה גדולה על הכנסיה הגדולה הרביעית שפרסמו ונדפס שכל היהודים יעלו לארץ ישראל בעת שהכל יודעין שרובי רבבות נפשות טהורות נשרפו במוקד הציונות והאיך הפקירו את עצמם ליטול עליהם אחריות נפשות

ובהכרזת הכנסי' הגדולה הרביעית של האגודה שהתקיימה בארץ ישראל, שם כתוב לאמר ונדפס בכל מכתבי העתים אשר הכנסי' הגדולה פונה אל היהודים בכל תפוצות ישראל לעלות לארץ הקודש ולהתיישב בה כי כאן הוא פלטינ של מלך. ותמה אני היאך פלטה קולמוסם דיבורים כאלו דמלבד שכבר נתבאר שהדיבורים האלו כעצמם שהיהודים מכל תפוצות ישראל יתיישבו בא"י הם דברי מינות ואפיקורסות שהוא נגד גזירת הגלות מהקב"ה עד זמן הגאולה שמבואר בקראי ובדברי חזו"ל בכמה מקומות וזה קיומו של עולם ומציל מן הכלי' ומהגיהנם ועוד טעמים נשגבים כאשר הארכתי למעלה. וזהו לשון האפיקורסים שאינם מאמינים במה שמבואר בקראי ובכל דברי חזו"ל שהגלות והגאולה הוא ביד הקב"ה.

גם האיך כתבו סתם קריאה גלוי' לכל תפוצות ישראל שהכל יבואו לא"י בלי שום תנאי והפרש בין גברא לגברא הלא אך שומרי תורה ומצות מותרים לבוא לא"י, וכבר כתבו העקידה והאלשיך עה"כ והארץ אזכור שאך זה הי' סיבת הגלות שלא הי' אפשרות לוותר על עלבון הארץ עבור העבירות שנעשו בארץ, וא"כ בהבאת בעלי עבירות לא"י מעכבין את הגאולה ח"ו. גם החרדים והשלה"ק שבאו להפליג במצות ישוב הארץ לא כתבו שמכל העולם יתיישבו בא"י שזהו נגד רצון הבורא ב"ה כנז"ל, אלא כתבו להפליג במעלת הזוכה לעבוד השי"ת בא"י ולהרבות התשוקה

בלכות בנ"י לא"י והי' אז רוב ישראל כשרים כמ"ש הפנ"י ושאר פוסקים. גם לא הי' אז אותו יצה"ר של טומאת הציונות להרבות קלי הדעת בא"י, ואעפ"כ היו נזהרים לכתוב תנאי זה שאין ליישב בא"י אלא יראי ה' באמת וקלי הדעת שאין בהם י"ש יהיו מושלכים מן הארץ שמטמאים את הארץ, וק"ו בזמנינו זה שמיעוטא דמיעוטא המה השומרי תורה ומצות בכל תפוצות ישראל ורובא דרובא בעו"ה נבערין באש הציונות האיך אפשר לכתוב קריאה גלוי' לכל תפוצות ישראל בלי שום תנאי שהכל יבואו לארץ ממש ככתבם וכלשונם של הציונים. וא"א לומר שסמכו דממילא משמע שאין כוונתם אלא ליראי ה', הלא גם בזמן החרדים והשלה"ק לא סמכו דממילא משמע כן ומכש"כ דבזמנינו אין זה סמיכה ותי' כלל, הלא רובא דרובא אינם בגדר מצות ישוב א"י כלל.

ומ"ש הטעם שהכל יבואו לא"י בשביל שהוא פלטינ של מלך זה מעשה לסתור, דאדרבא בשביל שהוא פלטינ של מלך אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ואפר בגדים הצואים מהעונות המכעיסים את המלך מלכו של עולם ב"ה. ובתשו' מהר"ם שבכלבו וכן החרדים והשלה"ה הקדוש כתבו אותו הטעם שהוא בהיכל המלך שבשביל זה צריך להיות ירא וחרד מאוד כל הבא לארץ ישראל, לא בהיפך. וכדי בזיון וקצף אם פלטינ של מלך הפקר וא"צ בדיקה מי ומי הראוי לבוא בפלטינ של מלך. וכעין זה אמרו חזו"ל במ"ע דשמירה במקדש במתק לשונם אינו דומה פלטרין של מלך שיש עליו שומרין לפלטרין שאין לו שומרים, והובא לשון זה ברמב"ם פ"ח מה' בית הבחירה ה"א וברמב"ן בהקדמתו לס' במדבר ובס' החינוך לרא"ה מצוה שפ"ח. אבל בעו"ה מביאים את העולים שמה לפלטינ של מלך אביון המה האפיקורסים העניים מכל תורה ומצות וכופרים הכל ומסלקין את השכינה הקדושה מרשותם.

והאחרון הכביד שהלא הכל יודעין שרובי רבבות נפשות טהורות נשרפו במוקד הציונות ע"י טענה זו שהכל צריכין לבוא לא"י ואילו היו נמנעין לבוא עם

רצוני לפרט על הנייר פרטי תהלוכות הענינים.
(שם)

יא.

**הגאון מוה"ר הרח"ע מוילנא זלה"ה כותב
שבהמשך הזמן יתנהל האגודה ע"י המנהלים
והמזכירים והפקידים**

ובקובץ מכתבים מהגאון החזון אי"ש
זלה"ה בחלק שני נדפס לבסוף
איזה מכתבים מהגאון הרח"ע מוילנא זלה"ה
ושם במכתב ג' שכתב התנגדות גדולה לאותן
שעלה בדעתם לייסד אגודת רבנים עולמית
באומנם אשר בכח מאוחד יוכלו לעמוד בפרץ,
והאריך לדחות זה מכמה טעמים, וכתב באמצע
המכתב וז"ל: והעיקר כאשר למדתי מפי הנסיון
במדינתנו המרובה באוכלוסי ישראל ורבנים
גדולים ויראים, שכל הפעולות באגודת הרבנים
נעשות על ידי איזה מזכיר ופקיד, ואינם
מתחשבים כלל עם ראשי המועצות, וכמה
פעמים עושים בניגוד לדעתם והשפעתם
ועושים רק מה שלבם חפץ, ואין רצוני להאריך
בפרטי הדברים, ואיך נוכל לתת אמן ליצור
מוסד עולמי אם בהמשך הזמן יתנהל בוודאי
על ידי מזכירים ופקידים, ואיך נוכל למסור
בידם ענינים כללים של התורה והאומה. וזה
לדעתי צעד מסוכן וסכנה גדולה ואין לנו לקבל
אחריות והתוצאות ממוסד כזה, עכ"ל, הנה
העיד הגאון ז"ל שאף באגודת הרבנים
שבמדינתנו לבדה, לא איגוד עולמי כלל, והי'
אז בימיו בהאגודת רבנים שבמדינתנו גאונים
וצדיקים גדולים, ואעפ"כ המעשים הנעשים
גם מאותה האגודה אינן בהתחשבות עם
הרבנים הגדולים יראי ה', וכמה פעמים הוא
בניגוד לדעתם והשפעתם, אף שהמה בחיים
עודנה ואפשר לשואלם על ככה, ומכש"כ
בגדולים וצדיקים שהמה כבר בעולם העליון
ומי יעלה לנו השמימה לשאול את פיהם, המה
הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות. והאיגוד
עולמי זה תולין בהם בוקי סרוקי, אוי לנו שכך
עלתה בימינו.

(מאמר א, קמג ע' קמז)

הציונים לא"י היו נשארים בשמירת התורה
והמצות וביראת ה', אלא שהעולים האומללים
אינם מבינים ואינם יודעים לשית עצות בנפשם
ונמשכין אחר הקולות של א"י ועי"ז נופלים
לבורות נשברות של רשת המינות שביד
הציונים, וא"כ בהכרזה גלוי' כזו נותנים יד
לפושעים להראות אף להנמנעים לילך עם
הציונים שזה פסק ברור ומפורש מאסיפת כל
גדולי עולם לילך לא"י, ונתבלבלו המוחות
ומתגבר כח הס"מ ר"ל. ואיך לא הזכירו עכ"פ
ברמז שלא לילך אלא אם יש לו עכ"פ דירה בין
היראים. וחלילה לילך עם הציונים שנופל
ברשתם. ואם היו יראים לכתוב זאת מאימת
הציונים חבריהם שלוקחים מהם כבוד וממון
וכפופים תחת ידם, עכ"פ הי' להם לשתוק ולא
לכתוב מזה מאומה. והלא רובא רובא
מהנוסעים אין להם אפשרות ליסע כ"א ע"י
הציונים שהכל בידם ההוצאות והפרנסות
והדירות, והאין הפקירו את עצמם ליטול
עליהם אחריות נפשות כ"כ ולא חשו למכשול
גדול כזה.

(מאמר ב, קמ ע' שנד)

**הרבנים אינם יכולים לעשות מאומה כי הכל
היא ביד המנהלים כחומר ביד היוצר**

ויודע אני שהי' בתוך אותה הכנסי' גם
רבנים ת"ח ויראי ה' שכואב להם
ענין זה, גם יש מהרבנים שהיו שם ואומרים
ע"ז שהוא מינות, אבל הרבנים הנאספים אינם
יכולים לעשות מאומה כי הכל הוא ביד
המנהלים כחומר ביד היוצר. וכבר הבאתי
במאמר שלש שבועות סי' קמ"ג מכתבו של
הגאון רח"ע מוילנא זלה"ה שכתב וז"ל
והעיקר כאשר למדתי מפי הנסיון במדינתנו
המרובה באוכלוסי ישראל ורבנים גדולים
ויראים, שכל הפעולות באגודת הרבנים נעשית
ע"י איזה מזכיר ופקיד ואינם מתחשבים כלל
עם ראשי המועצות וכמה פעמים עושים גם
בניגוד לדעתם והשפעתם ועושים רק מה
שלבם חפץ יעיי"ש מה שהתנגד עי"ז לייסד
מוסד עולמי. ועד"ז המה עניני האגודה, ואין

יב.

*על ידי שהצטרפו עמם גם כתות האומרים
שכוונתם בכדי לתקן נתפסו הרבה כשרים
מישראל וממש מספר גדול נפלו ע"י ברשת
המינות*

וכמו כן הי' בהעגל המר הזה של עשיית מלוכה טרם ביאת המשיח שזה כמה שנים שהתחיל הרעיון הטמא הזה ע"י הציונים ונעשו פעולות נמרצות באופנים שונים לתכלית העברה על אותן השבועות, ובעו"ה רוב העם שבכל הכתות היו אמצעים לסייע לזה כי גם מהכשרים שבישראל אף מאותן שלחמו הרבה עם הציונים עבור מעשיהם בהריסת הדת ומינות וכפירה ר"ל אבל בעצם הרעיון הטמא שלהם של יציאה לחירות ועשיית מלוכה טרם ביאת המשיח שזה הוא העיקר של השורש פורה ראש ולענה בזה נתפסו הרבה כשרים מישראל כי גדול כח היצר המסמא עינים בזה ולא שמו על לבם והי' סיוע לדבר הרע הזה מרוב העם מהם במעשה ומהם בדיבור באופנים שונים ומשונים אשר טח עיניהם מראות כי כנפשם הוא. ואין ברצוני להאריך בפרט זה לבארו על בורי' אבל המתבונן יכול לידע האמת, ובמעל עכץ הי' הקצף על כל ישראל בשביל א' יעץ שלא מיחו בו כראוי, ומכש"כ בזה שהתפשטה הצרעת ברוב ישראל בעו"ה. וקוב"ה לא עביד דינא בלא דיינא שהי' בעון הנורא הזה אותו העונש המבואר בקרא על העברה על השבועות הללו. ולפי מה שאכתוב אי"ה בפנים באורך יתבאר שיש בעצם הרעיון הזה של לקיחת ממשלה לישראל בעצמם לפני ביאת המשיח, מינות וכפירה בדרכי השי"ת. כי אך הוא ית"ש המשעבד והגואל, אפס בלתו ית"ש גואלנו לימות המשיח. וענין שיש בו מינות וכפירה ר"ל, זה ודאי פוגם אף במחשבה, כי מינות חמור מע"ז כמבואר בגמרא וברמב"ם כנודע, ומכש"כ כשנעשו מעשים רבים בישראל בזה, בעוה"ר.

אמנם זאת ועוד יותר, כי הכתות האלה שהמשיכו ברעיון הטמא הזה להקים להם מדינה לפני הזמן בלי תורה, המשיכו את בני ישראל למינות ואפיקורסות נוראה אשר לא

היתה כמוה מיום הוסדה הארץ, כי אף אוה"ע עובדי ע"ז מאמינים בהשי"ת שהוא הסיבה הראשונה, אבל אלה הרשעים כופרים בעיקר, ובתחילה ממשיכים הלבבות במה שתאווה הוא לעינים, להיות ככל הגוים עם וממשלה כמו האומות, ושוב נמשכו אחריהם גם בעיקר הרעיון דלית דין ולית דיינ ח"ו אלא הכל תלוי בזרוע בשר וכלי זיין. ואין צריך להאריך בזה כי נודע בחוש המהפכה הנוראה שהסבו הכתות האלה, שנהפכו למינות ר"ל כמה מדינות ונפרץ כח המינות במלואו בהרבה בתי בני ישראל הכשרים עד אין שיעור, וממש מספר גדול של מליונים מישראל נפלו על ידם ברשת המינות ר"ל. ועל ידי שהצטרפו עמם גם כתות שאומרים שמטרת וכוונת התחברותם אליהם הוא בכדי לתקן ולהביא בתוך המינים גם דרך התורה, זה הי' הסרסרות להמשיך מבני ישראל הכשרים לספחם אל הרעיון הטמא הזה של הקמת המדינה בחשבם שיש שם גם מתקנים ופועלים בשביל התורה, ושוב אח"כ נופלים ברשת המינות לגמרי ע"י הגשר של הדתיים הנספחים אל הציונים. ומינות כזאת בוודאי פוגם במחשבה. וכל החושב לנטות אחר הכתות האלה נופל במחשבה לרעיון שיש בו מעיקרי ושרשי המינות ר"ל, אף שאינו מרגיש בתחילת מחשבתו, אבל היא סוף מעשה במחשבה תחלה.

(הקדמה ע' ז)

יג.

*האגודה משתתפת בכל מיני גביית המזון
שלהם וע"י השתתפות הדתיים יכולים
לעשות הכל באין מפריע - חיובא רמיא
לזעוק זעקה גדולה ומרה בחוצות וברחובות
על חילול השם ותורתו*

וחוץ לזה הנה לא מסתפק שום אדם כי אותה המלכות מעברת על הדת וחפצה לעקור האמונה וכל התורה כולה, וכמו שהעיד החכם מכל אדם במשלי ד' פסוק ט"ז כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשילו, וכמו שנתברר מכמה דורות שזה כל תאוותם, אלא שמפחדים קצת מן העולם,

ובודאי שמתושביהם לא היו מפחדים כלל, כי שם הכל תחת ממשלתם והמשטרה שלהם, אלא שאינם יכולים לעשות שם הכל מפחד של חו"ל וממגבית הממון שבחו"ל שבוזה תלוי קיומם, גם בושים עדיין קצת מן האומות אם יראו ששומרי התורה מתנגדים להם, ולכן לוקחין ביניהם מפלגות הדתיים, שיהי' להם לכסות עינים. וחלק גדול מהנותנים לאותו המגבית לא הי' ברצונם שיהי' העברת הדת בכח ממנום, אבל כיון שכל מפלגות הדתיות המה שותפים באותו המגבית, גם האגודה משתתפת בכל מיני גביית הממון שלהם, והכל נוגעין בדבר, ומכסין מן ההמון ואין מודיעין להם שבממונם מעבירין על הדת, לכן עושיין מה שעושיין העברה על הדת בעזות וחציפות, ולא עוד אלא אפילו כשעושיין איזה מחאות נגדם בזעקה וכאב לב נגד העברת הדת וחילול ה' ותורתו הקדושה, שבושים בה בפני העם ובפני האומות, וזה מועיל לפעמים. ואף שהם מפירין דת וכופרין בכל בפרהסיא, וכל האומות יודעים שבישראל אין תורה ואין אמונה, כי הכל רואין את מעשיהם ודרכם של אותה הממשלה, וכעת עוד הודיעו לכל הגוים שכל הנכרים יוכלו להיות יהודים אף בלא תורה ואמונה כלל אלא בחתימה על אגרת שהוא יהודי, ולא נמצא כזאת בשום אומה ולשון שלא יתחשבו כלל וכלל עם דתם, וזה כל מגמתם להחזיק שיטה זו בעיני כל העולם, כי טובה הארץ וממשלתם אף כשהוא בלא תורה ואמונה כלל, וזה כבודם שיכירו וידעו אף כל האומות, שבישראל אין פגם מה שאין לה דת ואמונה, כי ככה היא תורת ישראל שהממשלה תוכל להשתלט עלי' ואף לעקרה ח"ו, ולכן כשיש צעקה ומחאה בחוץ נגד זה עד ששומעים גם האומות שעדיין יש בישראל שומרי תורה ומצות שנותנים נפשם על התורה"ק ומוכנים ללחום עבור כבוד ה' ותורתו הקדושה, זה להם לבושה. אף שידוע לכל בלי ספק שהאומות לא יכנסו בעובי הקורה עבור התורה"ק. ומאי איכפת להו אם ישראל שומרין תורה או לאו, ואין חשש כלל שיגיע איזה נזק מזה, אלא שכואב להם זה מחמת קצת בושה או אפשר גם מחשש היזק ממון, כי חלק גדול מהנותנים למגבית הממון מושפעים מדעת האומות ועושה עליהם רושם הפירסום הזה.

ואין ספק שיש לחשוב אפשרות שיהי' אולי קצת תועלת במחאות כאלה, שימנעו עכ"פ לפעמים מלהרבות כ"כ בגזירות של הפרת הדת, שהחיוב למסור נפשו ע"ז, וע"כ אחר הנסיונות המרובות של כמה וכמה שנים שנתברר שלא הועיל אצלם שום השתדלות ותחנונים למונעם מהפרת הדת. הכי יש לישיב לגמרי בחיבוק ידים עד אשר יעשו הכל ח"ו כחפצם ורצונם בהפרת הדת בלי שום מפריע. ועכ"פ חיובא רמיא לזעוק זעקה גדולה ומרה בחוצות וברחובות על חילול השם ותורתו הקדושה באופן נוראה שלא היתה כזאת בישראל מעולם.

מאמר א. קיג ע' קכו

יד.

**כל הדתיים והאגודה בתוכם עומדים לימינם
ומהפכין מקידוש השם לחילול השם ומחילול
השם לקידוש השם**

ומלבד שיש לחשוב בזה על תועלת כמו שכתבתי, ברור שגם עצם הענין של הפירסום בזה הוא קידוש השם גדול. והנה דעת הרמב"ם בפירוש המשנה במס' ע"ז פ"ק דלכן אסור לעבוד בשבת במרחץ מפני חילול השם דגוים שיאמרו שיהודי מחלל שבת. ותמהו עליו כולם מגמרא מפורשת במ"ק דף י"ב מקבלי קבולת בתוך התחום אסור חוץ לתחום מותר בשבתות ויו"ט, אלא בחולו של מועד דשכיחי אינשי דאזלי ואתי להתם אסור, ולדברי הרמב"ם שהטעם הוא בשביל חילול השם דגוים מאי נפקא מינה בין תוך התחום או חוץ לתחום או בין שבת לחוש"מ, הלא הליכת הנכרים אינו תלוי כלל בתחומין. וניחא להו לפרש דברי הרמב"ם שסובר שמה שרואה הנכרי שאיזה יהודי מחלל שבת אין החילול השם גדול כ"כ כי גם בכל האומות נמצאים אנשים פרטים שאינם שומרים דת, אבל כשהוא בעיר וכל העם מחשים, גם המנהיגים וביד"צ אין קולם נשמע זה חילול השם גדול, כי על הכלל כולו יצא, ולכן כשהוא חוץ לתחום בשבת שאין ישראל הולך שם ולא נודע הדבר לא הוי כ"כ חילול השם כמו אם הוא בעיר או

(מאמא א. ס' קיד ע' קכו)

טו.

**האגודה נותנים להם כח ואלו לא היו
משתתפים האגודה ביניהם היו יכולים
ללחום יותר בחו"ל ובוודאי הי' בזה פעולה
גדולה למנוע אותם מהרבה גזירות**

ומה שאומרים שעושיין כ"ז לשם שמים
לפעול אצלם תיקונים בדת ולעשות
פשרות כדרך עבירה לשמה, אין זה אלא דברי
תימה מכמה טעמים ברורים, ראשית הוא דבר
ברור שאף אלו היו כל החמשה האגודאים
היושבים שמה בשלחן אחד עם הפרוצים
והפרוצות צדיקים גמורים שאין להם נגיעה
אלא בלתי לה' לבדו לא הי' בכחם לפעול
ולחשפיע על מאה אפיקורסים שמתכוונים
להעביר על הדת, ובזה כל המפלגות שוות
להיות יד אחת ללחום נגד כל מי שידבר עבור
קיום התורה"ק, ואף המזרחי שכחם רב ועצום
הרבה יותר מהאגודה ברוב מנין ורוב בנין
ופעלו הרבה לטובת הציונות והמדינה יותר
מכל המפלגות. כי הן המה שהמשיכו רוב
העולם לציונות ע"י שהתלבשו בלבוש של שם
תורה, ואעפ"כ לא הועילו להם כל הזכותים
לפעול אצלם אף דבר קטן, הגם שאינם
מבקשים דרך התורה מה שקשה לעוברי
עבירה כי מסייעים להם הרבה בעקירת הדת,
אלא אף ענין קל של האגרת מי יהודי אין בכחם
לפעול. ואין להסתפק כלל שמה שנמנעים
הממשלה לפעמים באיזה ענינים של הפרת
הדת, הוא רק מפחד של חוץ לארץ שלא ישמע
קולם של מגידי אמת עליהם בחוץ, ובטח לא
מפחד החמשה האגודאים שנותנים להם אותו
הכבוד לישיב במלכותם וכל קיומם וחיותם הוא
מהם ובידם המה, ויודעים היטב שאין להם
לירא מהם מאומה, ובקשות ותחנונים בודאי
אינם מועילים, כי עניני הדת בנפשם הוא, כמו
שהבאתי מאמר הכתוב ונגזלה שנתם אם לא
יכשילו. ובפרט שזה כל מגמתם לישיב בטח
בלא תורה ואמונה.

אף חוץ לתחום בחוה"מ ששכיחי ישראל
רואין. וא"כ כש"כ כשמלכות ישראל שהם לפי
דעת האומות באי כוחם של כל ישראל
מתנהגים נגד התורה והאמונה, ואין קול ואין
עונה לנגד זה, אלא כל ישראל ששים ושמים
בפני האומות ממלכות של כפירה בכל התורה
כולה. ורואין כל האומות שזה דעת כל ישראל
כולם לחפוף רק בארץ ומלוכה אף בלי תורה
ואמונה כלל, אין לך בזיון התורה והאמונה
יותר מזה, אשר כמוהו לא נהייתה שבעוה"ר
החיה"ש בזה נורא מאוד, וא"כ הוא חיוב עצום
להודיע אף להאומות שעדיין יש תורה
בישראל ויש שומרי תורה ומצות בישראל
שזועקים נגד הפרת הדת, בכל לב ונפש.

וכל אשר עינים לו שלא נתפס באותה
התאווה הרעה של הקמת מדינה לפני
הזמן בכח המינות שיש בזה, גם אינו משוחד
מהממון וכבוד המגיע מאותה האמונה
שבמלכות של כפירה ר"ל, רואה האמת ברור
את הקידוש השם העצום שיש במחאות הנ"ל.
והעיקר שגם זה ברור שיש לחשוב בזה על
תועלת כמו שכתבתי. אבל דא עקא שכל
הדתיים המשתתפים עם מלכות המינות,
והאגודה בתוכם, מחפין עליהם ועומדים על
ימנם להצילם מכל נזק והפסד ובושה, ועוד
מתנפלים על היראים שלוחמים במסירות נפש
עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה, בזה ודאי
נותנים להם כח וחיזוק גדול שיעיזו פניהם
יותר להעביר על הדת באין מפריע ואין פחד
לנגד עיניהם ביודעים שיש להם דתיים
המהפכין דברי אלקים חיים, מקיה"ש לחיה"ש
ומחיה"ש לקיה"ש, כהנה וכהנה טענות שוא
והבל שאין לטפל בהם ולהביאם על הכתב,
שאינן בהם אלא להחניף לרשעים שמשתתפים
עמם ומקבלים מהם כל מיני שוחד. עד שעיקר
חיותם וקיומם מהם שזה מסמא עינים עד אין
גבול וערך. ומבואר במס' גיטין דף ס"א
במשנה מחזיקין ידי נכרים בשביעית, אבל לא
ידי ישראל. ובגמרא שם דף ס"ב מחזיקין
והא"ר דימי וכו' אין עודרין עם העכו"ם וכו'
לא צריכא למימרא להו אחזוקי בעלמא, והרי
שבהחזקת מילין בעלמא הוי מחזיק ידי עוברי
עבירה, ומכש"כ כשנותנים חיזוק למינים
באגודתם כדיבור ובמעשה.

וכל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל להבין ברור כי אלו לא היו משתתפים האגודה ביניהם ומתחממים מהם, היו יכולים ללחוץ יותר בחו"ל עבור התוה"ק והיו באים לעזרת ה' בגבורים כדת של תורה, והי' בזה כח גדול של עוד כמה רבנים וראשי ישיבות, והי' בזה השפעה יותר גם על ההמון, ובודאי הי' בזה פעולה גדולה למנוע אותם מהרבה גזירות ועניני העברת הדת, ויוכל להיות שאז הי' מועיל אצלם גם בקשות ותחנונים, שהיו פונים יותר לדברי יראי ה' מחמת שלא הי' להם חיזוק כ"כ מכל מיני דתיים. לא כן עכשיו, שגם האגודה ביניהם ובידם, ויש להם מזה חיזוק רב, הפסידו הכל, ומה שנמנעים באיזה ענינים לעשות נגד הדת הוא ברור שאין זה אלא מפחד העולם שבחו"ל ומאותן שלא נכנסו בשום מפלגה ולא נתעוורו עיניהם ויכולים להגיד האמת, אולם אנשי האגודה מענה בפיהם שכוחם ועוצם ידם פעלו זה והכל הוא משלהם, אבל משכיל על דבר לא יסתפק בזה ויודע שנהפוך הוא. ואוכל לברר על כל פרטי מעשיהם ודבריהם שישבתם ביניהם אינו אלא קלקלה, אלא שאין רצוני להאריך בקונטרס הזה בפרטי המעשיות, אבל האמת עד לעצמו. מאמר א. קטז ע' קכח

וגם הועמד מטעם הממשלה משרד הדתות שנקרא בלשון רבים לכלול כל הדתות, שמשמרתם לתקן כל הדתות. וזה איזה שנים נתפרסם במכתבי העתים ששר הדתות שהי' אז התפאר בפני כותבי העתים שהוא עושה באמונה לתקן את כל הדתות אף דת ישראל בתוכם, ואלו הי' האמת כדבריו שעושים תיקונים גם בדת ישראל כמו בע"ז, הוי ע"ז בשיתוף, אבל אין האמת כדבריו, כי בדת ישראל עושים קלקולים גדולים ונוראים וממעטים אותה בעוה"ר, ואת הע"ז המה מרבים בישראל, והאומות לא נצטוו על ע"ז בשיתוף, אבל בישראל הוא עון חמור מאד ואין שום חילוק בין ע"ז ממש. ואין שום ספק כי אף בשביל עון זה בלבד יש לאותה ממשלה דין ממשלת ע"ז שהוא ביהרג ואל יעבור, שהרי אף על אביזרא דע"ז ואביזרא דג"ע הדין כן כמבואר בשו"ע יו"ד סי' קנ"ו ובש"ך שם ס"ק י' שהוא מדברי הש"ס תעמוד לפניו ערומה ימות, תספר עמו מאחורי הגדר ימות, שבודאי שדברים אלו אינם ג"ע ממש אלא על אביזרא דידהו הדין כן, יעיי"ש, ומכש"כ בזה שיש לו דין ע"ז ממש כאשר נתבאר. אלא אף מי שיתקש לומר שאינו אלא אביזרא דע"ז גם כן הדין כן.

ואם כן כל המשתתפים בממשלה זו המה שותפים לע"ז ועוברים בזה על איסורא דיהרג ואל יעבור, ואף אלו היה בא אלי' ומשיח וכבר הגיע זמן הגאולה והיו עושים בממשלתם כל חוקי התורה ומצותי' מלבד אותו העון שלא לבער את הע"ז שתחת ממשלתם, הי' אסור להשתתף במלכותם כאיסורא דיהרג ואל יעבור, אך אין מציאות לדבר שיהי' כן בממשלת התורה. וגם מזה בעצמו שלא נוכל לבער הע"ז שבארץ ישראל, הוא ברור שלא הגיע עדיין זמן הגאולה. ואנו אומרים בכל יום ויום כמה פעמים אחר כל התפלות על כן נקוה לך וכו' וחושבים שם התקוה הראשונה להעביר גילולים מן הארץ, ואח"כ מסיימים והי' ה' למלך וכו', והגאולה תלוי' בהתגלות מלכותו ית"ש כמבואר בקרא ועלו מושיעים וגו' ואח"כ והיתה לה' המלוכה. ובמדרש רבה פרשת דברים פ' א' אות י"ט אמר על עשו הצפינו מפניו וכו', אמר הקב"ה

טז.

הכובשים ארץ ישראל עם הע"ז שבתוכה יש להם בזה דין עובדי ע"ז - שר הדתות התפאר בפני כותבי העתים שהוא עושה באמונה לתקן את כל הדתות וזה הוי ע"ז בשיתוף

והיוצא לנו מזה שהכובשים ארץ ישראל עם הע"ז שבתוכה ומחזיקים ממשלתם על כל בתי הע"ז ואינם מאבדים אותם, יש להם בזה דין עובדי ע"ז, ובעת שהיתה ההשגחה גלוי' ולא הי' עדיין הסתרת פנים היו המים שוטפים את כל שונאי ישראל אף עבור מחשבה כזאת. וא"כ אלה הרשעים שלא די שאינם מאבדים את הע"ז שתחת ממשלתם אלא אדרבה מתקנים אותם ונותנים להם כל עניני כבוד ובונים בתי ע"ז חדשים,

ולא חילקו כלל בין כל הדתות, א"כ הכרזה זו בלבד הוי ע"ז גמורה בשיתוף עכ"פ כאשר נתבאר. ועל הכרזה זו חתם גם ראש האגודה, ואותה ההכרזה מתחלת בחזון הטמא הידוע שהזכירו שם שמו (איך אני רוצה להעלות שמו על הכתב) שהמציא בשנת תרנ"ו את הרעיון הטמא הזה להקמת המדינה. גם שאר דברי מינות וכפירה כתובים שמה, שנלאתי להביאם. וראש האגודה חתם על אותה ההכרזה בין נציגי שאר המפלגות של המינים והאפיקורסים שחתמו על דברי מינות לשמו ולזכרו של הטמא הידוע ר"ל. המתבונן יראה מזה עד היכן הדברים מגיעים, השוחד העצום של הרצון להשתתף במלכות המינים לסמות העינים בכל אופן ואופן.

(שם צט)

יט.

אנשי האגודה התפארו שהשיגו פשר לכתוב "מתוך בטחון בצור ישראל" ובה גרוע יותר שגילו בפירוש שמחשבתם למינות רח"ל

והנה לא רצו להזכיר כלל באותה ההכרזה את שמו של הקב"ה אף כהדין גרמיזא הבאה באחרונה, עכ"פ כמו שעושיין כל האומות, זולת הקאמוניסטיין, ואנשי האגודה התפארו שהשיגו פשר לכתוב מתוך בטחון בצור ישראל, אבל ככה הם כל הפשרות והישגים שלהם, כי זה ודאי גרוע הרבה יותר מאלו לא היו כותבים מאומה, כי בזה שלא רצו לכתוב אלא אותו השם צור ישראל, בזה גילו בפירוש שמחשבתם רק למינות ר"ל, כי השם צור אינו שמו של הקב"ה. וז"ל הרמב"ם בס' המורה ח"א פט"ז צור שם משתתף הוא שם ההר והכית בצור והוא שם אבן קשה חרבות צורים והוא שם המקור אשר יחצבו ממנו אבני המקורים, הביטו אל צור חוצבתם וגו' ואחר כלן הושאל מזה הענין האחרון זה השם לשורש כל דבר והתחלתו וכו', ולפי"ז הענין האחרון נקרא השם יתעלה, צור כי הוא ההתחלה והסבה הפועלת לכל אשר זולתו, ונאמר הצור תמים פעלו וכו' השען ועמוד על התבוננות היותו יתעלה ההתחלה שהוא

המתינו עד עכשיו מלך המשיח לבוא וכו' אמר הקב"ה ולא לכם בלבד אני מצוה אלא אף אתם צו לבניכם. עוד שם אמרו ישראל לפני הקב"ה עד מתי אנו משועבדים. אמר להם עד שיבוא אותו היום וכו' אמר הקב"ה אותה שעה אני מופיע מלכותי ואמלוך עליכם שנאמר ועלו מושיעים וגו'. וכן הוא בכ"מ בדברי חכז"ל אין מספר. ועכ"פ מבואר שזמן הגאולה הוא בזמן התגלות מלכותו ית"ש, ומקדימין לבקשה זו להעביר גילולים מן הארץ, שזה הוא תנאי מוקדם.

מאמר א, צח. ע' קיא

יז.

האגודה אינם בושים לפרסם שמתאמצים ליכנס באותו המשרד שהמה בודאי עובדי ע"ז בשיתוף

וזה איזה שנים שנתפרסם מכתב גלוי מהאגודה שמתרעמים על הממשלה על שאינם נותנים להם מקום במשרד הדתות. ותמהתי שאינם בושים לפרסם שמתאמצים ליכנס באותו המשרד שהמה בודאי עובדי ע"ז עכ"פ בשיתוף אף לפי דבריהם, אלא דלשיטתייהו אזלי דכיון שהשתתפו באותה הממשלה שהוא המקור לאותו דבר א"כ כבר השתתפו לע"ז, ותו אין נפקא מינה, להשתתף גם בכל דבר היוצא מן הטמא ר"ל.

(שם)

יח.

בהכרזת התייסדות המדינה הוכרז בפירוש שלא לאבד את המקומות ע"ז ועליה חתם גם ראש האגודה

שוב הראוני שבהכרזה שפרסמו על התייסדות המדינה בתחלה שם כתבו בפ' שהממשלה תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות. אם כן הוכרז בפירוש בהתייסדותה על תנאי שלא לאבד את כל המקומות שעבדו שם הגוים, אלא אדרבה לשומרם, גם קראו אותם "מקומות קדושים"

שהלוחמים נגד השי"ת ותוה"ק יתאוו כ"כ ויעשו פעולות נמרצות להביא להם עוד לוחמים אחרים כנגדם שיתוספו גם המה על שונאיהם כמ"ש דהע"ה הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממיך אתקוטט, ומי שמע כזאת שלוחמים יתנו חיזוק ותוספת כח להרבות הלוחמים כנגדם, ומי פתי יאמין לדברים כאלה. אבל הדבר ברור שבזה לבם בריא להם כאולם שאם יבואו כל יראי ה' תחת ממשלתם ורשותם לא יפחדו מאומה כי מלבד שבעו"ה עכשיו בעיקבא דמשיחא כת החפשים מרובה במנין ובכח ובממון בכל אופן ואופן בתכלית נגד כל יראי ה' שבעולם, גם יש להם תחבולות שונות ואופנים שונים בנסינות קשות ומרים לתפוס ברשתם את כל מי שהוא תחת ממשלתם ורשותם, ואז יגלו כל פרצופיהם הטמא ר"ל כי נורא הוא.

(מאמר ב, קמב ע' שנו)

כא.

ענין העצמאות הוי ע"ז ומינות ר"ל והדתיים הנגריים אחריהם נותנים להם חיזוק ואומץ

וככה הוא עכשיו שכל כתות הציונים כופרים לגמרי בהשי"ת ובתוה"ק ואין להם אלא א"י א"כ נותנים עצמאות לא"י בלי מורא מהשי"ת עושין בזה ע"ז כי כל עצמאות שהוא מבלעדי השי"ת הוי ע"ז ר"ל כנו"ל. והדתיים הנגריים אחר הציונים למלאות את דבריהם בענין א"י נותנים להם רב חיזוק ואומץ במה שמעמידים צלם בהיכל ה', אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלימה. והכי קראו שם היום המר והנמהר שקרה האסון הנורא לישראל שהוקמה מלכות המינות בא"י זה שמו אשר קראו ליום אידם יום העצמאות כי כל ענין העצמאות הוא מינות ר"ל, שאין שום עצמאות בעולם אלא השי"ת לבדו הוא ולא אחר. (מאמר ב, קמז ע' שסא)

כב.

חומר העון של השמחים ביום אידם יום המר והנמהר יום העצמאות שהתייסדו מנאצי ה'

המבוא אשר תגיע ממנו אליו, עכ"ל. וכן הוא בזוה"ק פ' תזריע דף מ"ד ע"א, וז"ל ואין צור כאלקינו אית צור דאקרי צור, הביטו אל צור חוצבתם, והכית בצור, הנני עומד לפניך על הצור בחורב, וכלהו אקרון צור, ואין צור בכולהו כאלקינו דלי' שולטנו ומלכותא על כולא, עכ"ל. ומבואר בכל זה שהשם צור אינו בכלל שם העצם של שמו ית"ש, אלא אך בשביל זה נקרא צור ישראל בשביל שהוא יתעלה הוא המקור וההתחלה לכל, ולכן לדעתם הטמאה הכופרים בזה לגמרי ואומרים שהמקור וההתחלה הוא הצבא והטמא הידוע אשר יסד מקור המינות ר"ל בשנת תרנ"ו כאשר כתבו להדיא בתחלת אותה ההכרזה. ע"כ לדעתם הארורה המה המקור והשורש לכל ישראל, ועליהם סובב השם צור ישראלי ומדלא רצו להזכיר שם אחר אלא אותו השם הסובב לדעתם על מקורות הטמאה ר"ל הוי אותן הדיבורים מינות וכפירה גרוע בתכלית. וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, שאמר הכתוב וינבל צור ישועתו. וע"ז חתם ראש האגודה. ויען שכל ההכרזה היא מלאה מינות וע"ז ממש, עבירה גוררת עבירה ונכנסה האגודה בכל שרשי המינות ע"י חתימת הראש הבא מכוחם, ואין מוחה, ד' ירחם. (שם ק. ע' קיא)

כ.

הבל יפצה פיהם של הצבועים האומרים שאם כל ישראל שומרי תומ"צ יהיו בא"י יוכלו יותר ללחום עם הציונים

והצבועים אומרים שאם כל ישראל שומרי תורה ומצות יהיו בא"י יוכלו יותר ללחום נגד הציונים והבל יפצה פיהם ומאויבי תחכמני שאנחנו רואים שהציונים זה צעקתם כל היום שיבואו הכל לא"י ועושים כל מיני תחבולות וכפיות בכל מקום שידם מגעת להמשיך הכל לא"י וחשוב בעיניהם כעל כל הון מי שצועק בלבוש של תורה וי"ש שכל היראים יבואו לא"י לש"ש ללחום עם הציונים, והיטב חרה להם על אותן שאינם אומרים כן. והיעלה על הדעת

ועכ"פ הבו דלא להוסיף עלה כי בודאי גרוע מעת אשר קרה האסון הנורא לישראל ועת צרה היא ליעקב אשר כמות לא נהיתה שהוקם עול של מלכות המינות במקום הקודש שזהו סיבת כל הירידה שבישראל בגשמיות ויותר מזה ברוחניות, והיא שהביאה לידי איבוד נפשות מרובות כ"כ מישראל ומעכבת את גאולתינו ופדות נפשינו שאנו מצפים אלי' בכליון עינים ובדאבון נפש, ומי יוכל לשער הארס הנורא המונח בטומאת הציונות ומלכות המינות שלה. אוי לנו כי חטאנו בעונותינו ואשמותינו המרובים אשר רבו וגדלו עד שמי רום וכוכביהם שכ"כ גרמו.

ואין לשער חומר העון פלילי של השמחים אלי גיל או מראים שמחה וחג ביום הניאוף הנורא שקראו אותו יום העצמאות שהתייסדו מנאצי ה' והתייצבו על ה' ועל משיחו להעמיד מלכות של מינות על ישראל בעקירת התוה"ק והאמונה, ושמאז התחיל מחדש השפיכת דמים של רבוא רבבות מישראל, וזה גרוע הרבה יותר ממודה בע"ז, שאינו מודה בלבד אלא גם שש ושמח בהמרידה הנוראה שנעשה על הקב"ה ועל תורתו הקדושה, וכמו שפירשו בכתוב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב כי הרבה עוברי עבירה גם כופרים יש שעדיין לבם כואב עליהם על מה שאינם עובדים השי"ת אלא שלא יוכלו לעמוד נגד יצרם הקשה ונגד הדיעות הכוזבות המבלבלים אותו, אבל אותן השמחים עוד בעבירה זה ניאוף הרבה יותר. ובזה פירשו הכ' הנ"ל שלא די שלא עבדת את ה' אלקיך אבל הי' העדר עבודתך את ה' גם בשמחה ובטוב לבב, וע"כ העונש הרבה יותר. וכעין זה השמחים ביום אידם יום המר והנמהר. הרחמן הוא יצילנו מהם ומהמונם ויחזק את לבבינו להאר עינינו בתורתו ועבודתו ית"ש.

(מאמר ב. קנז ע' שעא)

כג.

המודיע הוא מלא ששון ושמחה ביום אידם של אותו יום ההכרזה שקורין אותו יום

העצמאות

ומאחורי הפרגוד שמעתי שמלחשים באזני איזה יראים שבתוך האגודה, שלא חתם ע"ז ראש האגודה אלא חתמו אותו שלא מדעתו, והבל יפצה פיהם של אותן המלחשים, כיון שאותה ההכרזה נשלחה על כל פני תבל מסוף העולם ועד סופו וכל העם רואים חתימת האגודה על הע"ז והמינות והכפירה בעיקר ר"ל, ואף פעם אחת לא הודיע בעתון המודיע שלו שהי' זה בלא הסכמתו, אלא אדרבה המודיע הוא מלא ששון ושמחה ביום אידם של אותו יום ההכרזה שקורין אותו יום העצמאות. ומה בצע בהלחש שמלחשים באזני איזה יראים שאינם סובלים זה כדי להמשיך גם לבכם לתוך האגודה, אם לעיני כל ישראל מונחת החתימה של האגודה על הע"ז וכפירה בעיקר בלי שום מחאה בעולם. גם אם האמת כדבריהם, האיך לא יראו לשלוח על כל פני תבל חתימה שלא ברשות. שמא יתגלה קלונם בידיעה בעולם שעשו חתימה מזוייפת שלא ברשות. אבל ודאי הי' להם ידיעה בתחלה שאין להם לפחד מזה וחתימת האגודה על אותה ההכרזה המנאצת את השי"ת באופן נורא תשאר על מעמדה בכל תפוצות ישראל וזכרה לא יסוף מזרעם ועבדי רבנן שלמא בהדיהו, ולחש המלחשים בחשאי ליראי ה' המעטים אינם אלא דברי הבל ורוח.

(מאמר א. ק ע' קיב)

כד.

האגודה נמשכת אחרי הציונים ומשתמשים גם המה בלשונות כמוהם - ובאותו יום המר והנמהר שנעשה מרידה במלכות שמים גם המה ששים ושמחים בעתוניהם בפרהסיא לעין כל לעשות יו"ט גדול ביום המרידה במלכות שמים

וכבר נתבאר שליכנס בין המינים שיש חשש אמשוכי אבתרייהו אף שיכול לילך מהם ולהנצל בכל רגע, מכל מקום כניסתו ביניהם בתחלה הוא אסור אף במקום סכנה. והוא ביהרג ואל יעבור, כי שאני מינות

דמשכא, ומכש"כ למסור בידם נפשות מישראל באופן זה אשר שוב אין להם דרך להנצל מהם כי אם במס"נ גדול עד אין לשער. תמה אני האיך מלאם לבם לאחריות גדול כזה, אלא כיון שהורגלו באיסור הנורא לישוב בין המינים ולהיות נמשך אחריהם, עבירה גוררת עבירה להמשיך את ישראל ליד האפיקורסים. וקול דמי אחינו זועקים זעקת מרה. ועוד כתבו בעזות וחוצפה נוראה על הרבנים יראי ה' שאומרים האמת שלא לילך בדרך אתם וכתבו עליהם שמדברים שמצה על אה"ק וכמה חירופין וגידופין שאין להצלות על הכתב, ולבשו הכל בלבוש של חיבת הארץ. וזה דרך הציונים מאז ומקדם שכל מעשה תעתועים שלהם באה"ק אומרים שהוא בשביל חיבת הארץ, ומי שאינו מסכים להפרת הדת שלהם באה"ק צועקים עליו שהוא שונא ציון ושונא הארץ. ועכשיו שנמשכה האגודה אחריהם משתמשים גם המה בלשונות האלו כמותם. וע"ז מקונן הנביא כל מכבדי' הזילוה, כי הם אומרים שמכבדים אותה, אבל הן המה המזלזלים אותה ברוחניות ובגשמיות וגורמים כל הצרות והחלאות ר"ל. ובאותו היום המר והנמהר שנעשה מרידה במלכות שמים כ"כ להעמיד ממשלה לישראל באה"ק בלי תורה ואמונה כלל שמשם תצא מינות וכפירה לישראל וקראו אותו יום העצמאות, המה ששים ושמחים בעתוניהם בפרהסיא לעין כל לעשות יו"ט גדול ביום המרידה במלכות שמים, היש לך ניאוצ גדול להשי"ת מזה, ומכאיב לב כל מאמין להשי"ת ובתורתו הקדושה עד קצה, קצר היריעה מהכיל לחשוב מה שרואין בכל צעד וצעד שלגמרי נגררין אבתרי'. השי"ת ירחם עלינו ועכ"י בב"א.

(מאמר א, קמד ע' קמח)

כה.

יש הסוברים כיון שבהתייסדות האגודה היו גדולים וצדיקים אין שום רשות להרהר אחריהם והאמת שחשבו שהמה הלוחמים עם הציונות וגם אז לא הסכימו להם הרבה גדולים וצדיקים

ייעו שהולכים בסמיות עינים יען שזה מעשי האגודה שהי' בהתייסדותה גם גדולים וצדיקים מדור שלפנינו לכן אין להרהר אחריהם, ודעת לנכון נקל אשר הבל יפצה פיהם, ואני זוכר את כל האגודה ומעשיה והשתלשלות העינים מתחלת התייסדותה באסיפה הראשונה עד עתה, ודברתי עם רוב גדולי ישראל שבמשך הדורות האלה בדבר האגודה, ואספר בקיצור. הנה רוב גדולי ישראל היו מתנגדים לאגודה מתחלה ועד סוף, אלא שהרבה גדולים צווחו עלי' בקולי קולות, והרבה גדולים לא נכנסו כ"כ בעובי הקורה, שלא הי' דרכם כן, אבל קול דממה דקה ישמע מהם ליודעם ומכירם שלא להתחבר כלל להאגודה. אמנם היו גם גדולים וצדיקים שהיתה כוונתם לשמים שהחזיקו את האגודה בחושבם שהמה הלוחמים עם הציונות והמזרחיות, יען שנפשו הי' מרה להם ממעשה הציונים והמזרחים ופחדו ורעדו מהקלקלה המרובה היוצאה מהם, לכן הי' להם כמים קרים על נפש עייפה את כל מי שראו אז ללוחמים עם הציונים והמזרחים, ורוב צערם על הציונות והמזרחים השיא את דעתם להתחבר עם האגודה שהיו אז לוחמים עמם. אבל בעתים הללו אמרתי כי מבינים מהם הפי' בדברי המשנה כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ושאינה לש"ש אין סופה להתקיים, ונתקשו בלשון המשנה מה הוא השבח על מחלוקת שסופה להתקיים. הלא יותר טוב אם נעשה שלום ואין המחלוקת מתקיימת. ואמרתי שאפשר רמזו לנו כי הנה מחלוקת לש"ש היא אם המחלוקת היא עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה ללחום עם מהרסי הדת, ומי שדעתו באמת לש"ש עבור דתוה"ק זה לא יוכל לעשות שלום עם הרשעים לעולם, כי אין שלום אמר ה' לרשעים. ונמצא שהמחלוקת מתקיימת לעולם. אבל אותן שאין דעתן לש"ש אלא בשביל איזה פני' אחרת תולין בחיזוק הדת והיא שנאה שתלוי' בדבר הסוף הוא שהרשעים משחדין אותם ובטלה דבר ואין המחלוקת מתקיימת שאין מוחין עוד עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה.

(מאמר א, קמב ע' קמה)

מאז שנתייסד האגודה אישתני הרבה לגריעותא - הרב הגה"צ המפורסם האדמו"ר מגור זלה"ה שהי' ראש המחזקים את האגודה בימיו ונדפס ממנו מכתב גלוי באוסף מכתבים מכתב ל' שהתרעם מאד על מי שמתחבר למפלגה שיש בה חפשים

של אלה הבאים לעקור כל התורה כולה ח"ו, והמה נמכרים להם עבור קיומם כמובן. שם

כז.

הדתיים הנגררים אחרי הציונים מגלים פנים בתורה שלא כהלכה

וככה הוא בענין האגודה שהיו לוחמים עם הציונים, אבל בעת שרצו הציונים לקבלם וליתן להם חלק בממשלתם, כי מעת שקבלו הממשלה רצו לספח את כל הדתיים בתוכם כדי שיהי' להם חיזוק מזה כמובן, נכנסו לתוכם בשמחה ובששון והמה למדינה הציונית לחיזוק רב, ואיגלאי מילתא שהמחלוקת שהי' להם עמהם אין סופה להתקיים. וכן בהמזרחי, שמעולם צווחו עליהם שהמה מהרסי הדת, אבל כשרוצים לקבל אותם בחבורתם, ששים ושמחים לקראתם ונותנים להם שם חזית הדתי להגיד שהם לוחמים עבור הדת, תחת אשר מעולם היו קוראים אותם מהרסי הדת. כהנה וכהנה מעשים מרובים שאין להאריך בהם כעת. ובדור שלפנינו לא נתגלו כ"כ דרכי האגודה כמו שהיא עתה. ולבאר בפרטיות הטעמים והנימוקים של הפלוגתות והדעות שהיו אז בין חכמי הדור אודות האגודה אין נפקא מינה עכשיו לדבר מזה, כי מאי דהוה הוה, ועכשיו אישתני הרבה לגריעותא. וכל הגדולים שבדור שלפנינו שהיתה כוונתם לשמים להחזיק את האגודה לא עלה על דעתם אז מעשה תעתועים כאלה. והעד הנאמן ע"ז הוא הרב הגה"צ המפורסם האדמו"ר מגור זלה"ה שהיה ראש המחזקים את האגודה בימיו ונדפס ממנו מכתב גלוי באוסף מכתבים מכתב ל' שהתרעם מאד על מי שמתחבר למפלגה שיש בה חפשים או מקבל מתנה מהם שזה מזיק, והזהיר על ככה. א"כ ע"כ שלא עלה על דעתו ז"ל שהאגודה שהוא בתוכם יעשו ככה את אלה. ושוב אח"כ התחברו האגודה להציונים בממשלתם ולהמזרחי בדתם ונעשו קשר אחד להיות חזית דתית. וכולם מקבלים לא רק איזה מתנה בלבד, אלא כל עיקר קיומם וחיותם של האגודה ופעולותיה והחינוך שלהם הוא מכח מתנת ידם

ויודע אני כי יורו המורים חצים ובליסטראות עד אין שיעור על כל הדברים שכתבתי, כי כן דרך הציונים מעולם, וביותר הדתיים הנגררים אחריהם, לשפוך בוז וקלון חרופים וגדופים ואיומים נוראים ושקרים וכזבים על כל מי שאינו נמשך אחר דעותיהם ואינו הולך בעקבותיהם, ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה ברוב הבלים עד אין שיעור וערך, כי אין קץ לדברי רוח, אבל אברך את ה' אשר יעצני שלא להתחשב כלל עם כל דבריהם כאפס וכאין המוחלט. ואקוה להשי"ת העוזר וסומך להאיר עיני המחכים לו לראות האמת, ויזכנו השי"ת שיתקדש שם שמים על ידינו עדי נזכה לגאולה שלימה ומלאה הארץ דעה את ה' בב"א.

הקדמה עמוד טז

כח.

הדתיים הנגררים אחר הציונים ומשתתפים עמהם מביאים ראיות מהתורה"ק לשיטת הציונות כמו שעשו הצדוקים וכת הש"ץ בזמניהם

ובדורותינו אלה ככה עושים הדתיים הנגררים אחר הציונים ומשתתפים עמהם, שמביאים ראיות מהתורה"ק לשיטת הציונות בלבושים שונים ומטעים בזה אף לבבות תמימי דרך, כמו שעשו הצדוקים והנוצרים וכת הש"ץ וכל מפירי התורה"ק בזמניהם. ועוד יותר מזה עכשיו שהתלבשו באיצטלא ירושלמית בשם חיבת הארץ והצלת ישראל, והשקרים והזיופים מרובין הם עד אין שיעור להטעות עיני הבריות.

(שם ע' יז)

כ.ט.

הכת הש"ץ היו מתעטפים בזוה"ק
והאפיקורסים שבזמנינו מתעטפים בדרך
הבעש"ט כי לא נודע להעולם מה הוא דרך
הבעש"ט

ל.

כל מי שרוצה ליטול את השם להנאתו
ולטובתו אומר זה דרך הבעש"ט כחפצו
ורצונו עם ספורי מעשיות שרובם ככולם
שקרים וכזבים

והכת ש"ץ היו מתעטפים בזוה"ק ובכתבי
האר"י ותלו בהם מעשיהם, כי יש
בתוכם דברים נסתרים שלא כל מוחא סביל
דא. ע"כ היה להם מקום יותר לזייף בדבריהם
את שקריהם. ועכשיו האפיקורסים שבזמנינו
מתעטפים בדרך הבעש"ט כי לא נודע להעולם
מה הוא דרך הבעש"ט, כי מעת שהתיר רבינו
הקדוש לכתוב תורה שבע"פ היו כל הדרכים
בכתב, אף האר"י זצוק"ל שלא כתב מאומה
מכל מקום כתב תלמידו הק' הרח"ו זלה"ה את
הכל, אבל הבעש"ט ותלמידיו הק' לא כ'
מאומה מדרכם בקודש, וכפי הנראה הי' כן מן
השמים שישאר דרך זה בתושבע"פ. ועי' מ"ש
בסידור התניא בענין ההקפות. ולא נשאר לנו
בזה בכתב אלא מעט מזעיר מה שמצינו
שאמרו חידושי תורה בשולחנם הטהור לפני
חברים מקשיבים, וידוע שדיבורים כאלו באים
לפי שורש נשמתם של התלמידים השומעים אז
מה שהם צריכים, וצריך להתבונן בכל דבריהם
על מה ואל מי הדברים מגיעים.

(מאמר א, קפ ע' קעב)

וכבר הבאתי שדורינו הדור של עיקבא
דמשיחא הוא הדור של שכחת התורה
שאמרו חכז"ל. ודרך הבעש"ט הק' נשתכח
לגמרי מהדור וכל מי שרוצה ליטול את השם
להנאתו ולטובתו אומר זה דרך הבעש"ט
כחפצו ורצונו. וחסרי תבונה מתחשבים עם
ספורי מעשיות שרובם ככולם שקרים וכזבים
ומשתנים מפה אל פה בשינויים מן הקצה אל
הקצה, ואם אלו השקרים נכתבו אח"כ בספר
סוברים שהיא ס"ת. וכבר כתב הרמב"ם ז"ל
באגרת תימן על איזה ענין שחלק עליו וז"ל:
שראוי לך לדעת שהדברים האלה וכיוצא בהם
שוא וכזב ולא יהי' לך לראי' לפי שתמצאם
כתובים בספרים. שהמכזב כמו שהוא מכזב
בלשונו, מכזב בקולמסו, ואין זה נמנע עליו,
עכ"ל. והאמת הוא שבדורינו אין לנו על מי
להשען אלא על אבינו שבשמים כמבואר
בגמרא, וכשיבוא אלי' ומשיח יחזירו את כל
ישראל בתשובה ויאירו עינינו בעמקי התוה"ק,
גם יתגלה לנו תורת הבעש"ט הק' ותחזור
הנבואה לישראל ומלאה הארץ דעה את ה'.
השי"ת ירחם ויזכינו לראותם במהרה.

(שם קפה ע' קעה)

פרק ד

בו יבואר חומר האיסור לילך אל הבחירות ולהשתתף עמהם ולהיות חבר אתם

א.

כל המקבל עליו משרה באותו הכנסת הוי שותף גמור בכל פרטי מעשיהם מהחל ועד כלה אף בשעה שאיננו שם

ב.

האגודה נשתנו לגריעותא הרבה מעת שנתחברו למלוכה הטמאה

ועכ"פ

זה ודאי שנשתנו עניני האגודה לגריעותא הרבה מעת שנתחברו למלוכה הטמאה. ומה שאומרים נשתנו העתים וצריך לעשות לפי המציאות. הנה ראשית דרך התורה לא נשתנה, כמ"ש החת"ס ז"ל בצוואתו אל תאמר נשתנו העתים יש לנו אב זקן הוא לא נשתנה והוא לא ישתנה. ואדרבה להחמיר יותר יש לומר שנשתנה, כמבואר בגמרא חגיגה דף ט"ו גבי רבי מאיר שלמד תורה מפי אחר, שמחלק בין גדול לקטן, שקטן אסור ללמוד מרב שאינו הגון דיש לחוש שימשך אחריו עיי"ש ברש"י ותוס', והרמב"ם אינו מחלק וכתב סתם שאסור, והקשו עליו דהרי בגמרא מחלק בין גדול לקטן, וכתב הש"ך סי' רמ"ו שסובר הרמב"ם דבזמן הזה לא עדיף הגדול מהקטן שהי' בזמן הש"ס וחיישינן לעולם שמא ימשך אחריו. ואם כן גם בהתחברות לרשעים וכל קיחת תמיכות מהם חמור יותר בדור הזה, כי כל מה שנתמעטו הדורות ונתקטנו עלול יותר להיות נמשך אחריו. אלא אף לפי דבריהם שמחמת המציאות נעשה השינוי, עכ"פ חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם, והאיך אפשר לתלות זה בדור שלפנינו, אין אומרים למי שלא ראה את החודש יבוא ויעיד, ואין זה אלא הוצאת לעז על שוכני עפר, מי יגלה עפר מעיניהם והיו מצווחין ע"ז ככרוכיא.

(מאמר א' קמג. ע' קמו)

ג.

ע"י שמספרין שנעשה נסים ונפלאות ע"י המסיתים בזה נמשכין לבבות בני ישראל למעשה הציונים - השטן התלבש ע"י

ומעתה היעלה על הדעת שיהי' איזה היתר להשתתף אף בשותפות כל דהו

לעבירה חמורה כ"כ, ובפרט שיש בזה גם מינות וכפירה ר"ל, ואין שום ספק כי כל המשתתף באיזו עבירה דינו כשאר השותפין. וגם כי היות שלפי החוק צריך להיות אותו מספר הנבחרים, שבלא זה א"א להם לעשות שום חוק, א"כ כל המקבל משרה באותו המספר הוא מאותן שעל ידם נעשו כל החוקים שעושים, והוי כל אחד ואחד מהם שותף גמור בכל פרטי מעשיהם מהחל ועד כלה אף בשעה שאיננו שם, כי כולם היו באותו המספר שמבלעדו א"א לשום חוק מחוקי הממשלה, ואין נפקא מינה בין אחד לחבירו.

וזה ודאי שאין טענה לומר דכיון שנעשתה

התועבה הזאת ע"י כת של מינים ואפיקורסים שאינם צייתים לקול חכמים ולתוקף אזהרת התורה"ק מותר אח"כ להשתתף עמהם, כמו שאין טענה לומר על כנופיא של ע"ז כמו מיסיאנערן וכדומה דאף שכבר נעשו ועשו גדולות ונצורות לכבוש רוב העולם ויש להם ממשלה חזקה, גם הראו מופתים נוראים כמבואר בגמרא ע"ז דף נ"ה, הכי יעלה על דעת איזה מאמין בהשי"ת להשתתף עמהם, ומכש"כ בכתות של מינים ואפיקורסים שהוא גרוע הרבה יותר מע"ז, כמבואר בגמרא וברמב"ם ובכל הפוסקים ושאיני מינות דמשכא.

(מאמר א. פז ע' קד)

וכעין זה ראיתי בעת התחלת התייסדות

המדינה, שהדפיסו אז בעתון האגודאי שנדפס אז פה את נוסח הכתב שחתם עליו ראש האגודה שמקבל עליו בערבות שלא לכוף שום ישראל לקיום התוה"ק. ונשתוממתי על המראה. הלא מבואר בגמרא סוטה דף ל"ז הרבה אלפים בריתות ואלות שקבלו עליהם ישראל במעמד הר סיני ובאהל מועד ובהר גריזים ובהר עיבל בשביל הערבות וערבא דערבא, והערבות הוא לעשות כל מה שבידו לכוף את ישראל לקיום התוה"ק. ועיי"ש בתוס' וברמב"ן בפסוק ארור אשר לא יקים, והאיך אפשר ליתן כתוב וחתום בפירוש ההיפך ממה שנתקבל בקבלת התורה בהר סיני. והן אמת שתש כוחינו ולא נוכל לעשות הרבה, אבל כמה שאומרים בפירוש שלא יכוף לקיום התורה, בזה אומרים שאף מה שיהי' בידו ימנע מלעשות. כי במה שאין בידו לא שייך לומר שמקבל עליו שלא לעשות, דבלאו הכי אי אפשר, ואם כן אומר בפירוש קבלה על עצמו נגד הקבלה שהי' בקבלת התורה בהר סיני. והנה חוק הדעמוקראציא הוא טוב לאומות העולם שלא קבלו את התורה, אבל ישראל שקבלו את התוה"ק באלפים בריתות ואלות על הערבות לכוף את חבירו על קיום התוה"ק הוי חוק הדעמוקראציא בעניני דת, כפירה בתוה"ק ומינות גמורה ר"ל, וחלילה לישראל להשתתף או אפילו ליתן הסכמה כל דהו להנהיג בישראל חוק הדעמוקראציא לכפור בתוה"ק, וק"ו ליתן כתוב וחתום שמקבל על עצמו אותו החוק הכופר בתוה"ק, וכל התירוצים בזה אינם כלום. ואין להאריך בדבר, והמבין יוכל להבין גם מזה עד היכן הדברים מגיעים השוחד העצום של הרצון להיות מאוכלי שולחנם של אותה המלוכה הבזוי' והשפלה שמסמא עינים עד קצה האחרון בכל דבר שבקדושה. (מאמר א, ק ע' קיב)

ה.

ואף הדתיים שבכנסת כשמבקשים שם איזה ענין הנוגע לדתוה"ק אומרים רק שמבקשים חוק הדעמוקראציא

וכל אותם המגידיים ומספרים שנעשה ע"י פעולות המסיתים והמדיחים למינות ולכפירה נסים ונפלאות לישראל, הן המה המפיצים כח המינות בישראל כי יורד לחדרי בטן השומעים שהקב"ה עושה נסים ותשועה בישראל ע"י מעשיהם של מפירי הדת ר"ל, ושוב באים אח"כ למסקנא כי שוא עבוד אלקים. וראינו בחוש בהרבה אנשים שהיו כשרים בישראל אלא שסיפורי הנסים של הציונים משך לבם לציונות ונפלו ברשתם עד שעיי"ז יצאו אח"כ לתרבות רעה, וזה נתברר במעשים בכל יום שא"א להכחישם. ואמרו חכז"ל הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף, דאף שאומר הלל לשבחו ית"ש ולנסיו המבוארים שם בקראי, מכל מקום אם אומר בזמן שלא נצטוו על כך מפי החכמים מביא לידי חירוף וגידוף. והרבה גרוע מזה מאוד המספרים הילולים למה שנעשה ע"י הציונים ונמשכין בזה לבבות בני ישראל לחשוב כי טוב בעיני ה' מעשה הציונים המפירין ועוקרין דתוה"ק כי עושה נסים על ידיהם, ועליהם אמר הנביא במלאכי ב' י"ז הוגעתם ה' בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עושה רע טוב בעיני ה' ובהם הוא חפץ או אי' אלוקי המשפט. והנה לא שמענו כזאת עד עכשיו בדורינו, כי האפיקורסים שמלפנים היו אומרים לית דין ולית דין, אבל מי אמר כל עושה רע טוב בעיני ה' ובהם הוא חפץ עד עכשיו בדורינו התלבש השטן בצורה זו ע"י הדתיים הנגדרים אחר הציונים ודורשין לפני העם ממעשה הכופרים ר"ל שהשיגו גדולות ונפלאות מאת השי"ת נסי נסים. ועל הדרשנים האלה צוח הנביא הוגעתם ד' בדבריכם. ואמר הכתוב אח"כ הנני שולח לכם מלאכי וגו' ופתאום יבוא אל היכלו וגו', שזה קאי על ביאת אלי' ומשיח, שאז יתגלה האמת.

(מאמר א, קלו. עמוד קמא)

ד.

חוק הדעמוקראציא הוא כפירה בתוה"ק ומינות גמורה ר"ל

הנה ידוע גודל האיסור לילך בערכאות עכו"ם, וכתב רש"י ז"ל בפרשת משפטים דהוא מייקר שם אלילים. ולשון הרמב"ם סוף הלכות סנהדרין והטור וש"ע סימן כ"ו דהוי כאילו חירף וגידף והרים יד בתורת משה, והוא שבשביל שמניח תורת ה' התמימה ובוחר בדיני עכו"ם הרי הוא בזה כמודה לדתם. ועי' בש"ך חו"מ סי' כ"ב ס"ק ט"ו שחמור יותר המקבל עליו סתם לדון בדיני עכו"ם ממי שמקבל עליו עכו"ם פלוני שסומך עליו ומהימן בעיניו, כי עיקר החומרא הוא בשביל שהיא דיני עכו"ם. וכ"ז מיירי אף ביחיד שהולך לדיני עכו"ם לטובתו ולהנאתו ואינו בשביל שנותן יותר חשיבות לדיני עכו"ם אלא בשביל תאות ממונו שחושב להשיג יותר בזה, ומכל מקום הוי כמו חירוף וגידוף זולת כשיש אלם שאי אפשר לכופו באופן אחר לעשות כדת של תורה נותנין לו הבי"ד רשות לילך בערכאות, ואין זה חירוף וגידוף כי הוא עושה ברשות בי"ד כדי להקים עולה של תורה לשבר זרועות אלם.

ולפי זה המחוקקים חוקי עכו"ם לכוף את ישראל לחוקיהם בכל דבר הן בדיני ממונות ונפשות ועריות, אף שיש להם רבנים ודיינים המשרתים אותם, אבל במשפטיהם רוצים רק בחוקי עכו"ם ובכוונה עוזבים לגמרי את התוה"ק, זה גרוע הרבה יותר מהילוך בערכאות בשביל תאות ממונו, דאילו כשהולך בערכאות בשביל תאות הממון אינו אלא כחירוף וגידוף בכ"ף הדמיון, אבל זה הוא חירוף וגידוף ממש, והאומות העושיין כן מקיימין בזה מצוה כי בני נח נצטוו על הדיינים ולא קבלו את התוה"ק, ואדרבה עכו"ם העוסק בתורה חייב מיתה, אם כן נצטוו רק על ככה לעשות להם דינים כפי שכלם ומקיימין בזה המצוה, אבל ישראל שקבלו את התוה"ק ונבחרו בזה מכל העמים, ואם מבעטים בתוה"ק לחוקק להם חוקי עכו"ם הרי זה ודאי כפירה גמורה בתוה"ק, וברור שיש בזה הענין בלבד איסורא דיהרג ואל יעבור, מלבד האיסורים האחרים שיש בזה שדינים כן כמו שכתבתי למעלה. וכל חברי אותה הכנסת שנתייסדה בחוקים האלה המה שותפים באיסור הנורא הזה. והיעלה על הדעת שיהי' בזה איזה היתר

להשתתף עמם. אבל עוד גרוע יותר מה שאומרים בפירוש שאין צורך ח"ו להתוה"ק כלל, ומפורש יוצא בדבריהם שעשו ממשלה ישראל באה"ק רק בחוקי מדינה לא בחוקי תורה. ואף הדתיים שבכנסת כשמבקשים שם איזה ענין הנוגע לדתוה"ק אומרים רק שמבקשים חוק הדעמוקראצי'. ואי אפשר לומר שם כלל שמבקשים בזכות דיני התורה, שבזה כולו מודי שהיא מדינה בלי תורה אלא מדינה של מינות וכפירה ר"ל, והכל יודעין שכל התוה"ק מלאה מזה שאי אפשר לארץ ישראל בלא תורה, והכתוב צוח עמדתם בחרבכם וגו' והארץ תירשו, בתמי'.

(מאמר א. קא. ע' קיג)

ו.

בתחילת התייסדות הציונות היו כבר שבאו בטענה זו שיתחברו כל היראים אל הציונים ובודאי יתקנו את הכל אבל כל הגדולים והצדיקים צעקו שחלילה להתחבר עמהם

והלא עוד בשנים הראשונים של התייסדות הציונות שהיו אז הציונים רק איזה אלפים מועטים, והיראים היו אז הרבה מאות אלפים, וטענו אז המסיתים והמדיחים שיתחברו כל היראים עם הציונים ובודאי יתקנו את הכל, כי הציונים היו אז מיעוטא דמיעוטא, ובודאי תתבטל דעתם ברובא דרובא. וטענה זו תפסה אז איזה לבות התמימים, אבל כל הגדולים וצדיקים צעקו אז שחלילה להתחבר עמהם שלא יצמח מזה אלא קלקלה, כי על הציונים אי אפשר להשפיע מאומה, וכל באי' לא ישובון, אלא אדרבה יהיו נמשכין אחריהם עי"ז הרבה מהיראים, כי שאני מינות דמשכי, וכמבואר כ"ז באורך בס' אור לישרים הנדפס בשנת תר"ס בעצת הגדולים וצדיקים שהיו אז. ובמכתבו של האדמו"ר מליבאוויטש הה"ק הרש"ב זלה"ה הנדפס שם עוד בחייו הביא שאותן שהלכו בשיטה זו והתחברו עמהם כדי לתקן, ראו אח"כ שאי אפשר לפעול אצלם מאומה ונפרדו מהם, אבל נחלש כחם מלעשות עוד, יען שהיו בתחלה עמהם, והזהיר שם במכתבו מכמה טעמים שלא להתחבר עמהם

של כבוד וממון ופרנסות וכדומה, שזה שוחד עצום שצריכין למצוא חן בעיניהם שבודאי א"א להם ללחום עמהם כראוי אלא אדרבא נמשכין אחריהם. ובתיקונים תיקון י"ג ובמושב לצים לא ישב, מאן מושב לצים, דא לילית אמן דערב רב דאיהי מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקא דיתבין בינייהו כנדה. ואם בצדיקים אמרו שנטמאין בישיבתם בין הע"ר, ק"ו באותן שגם בלאו הכי אינם צדיקים כ"כ ויש בישיבתם שמה גם בלאו הכי עבירות חמורות ונוראות ר"ל. ובישמח משה פרשת בלק כתב וז"ל: אין דבר בעולם מזיק לנפש כמו התחברות עם אדם רשע אף לפי שעה אף אם אינו ניכר נכנס בנפש כמו העכס והארס, וברוב ימים ימצא, וצריך לזה זכות גדול בצירוף העסק בתורה שיצא ממנו העכס והארס כולי האי ואולי אחר זמן רב, עכלה"ק.

(שם קכ ע' קלא)

ח.

מעט הגיע הנסיון המר שהניח הקב"ה את הס"מ להעמיד בישראל ממשלה טמאה ומטמאה כזו. וא"כ אין ספק כי המודה בממשלתם וקיומם והמשתתף עמהם הוא כופר בכל התורה כולה והוי שותף לכל דבריהם

ועי' בתשובת הרדב"ז חלק רביעי סי' צ"ב שנשאל שם אם אונסים אותו לחזור לדת ישמעאל אם חייב למסור נפשו ע"ז, כיון שהישמעאלים אינם עובדים ע"ז, אדרבה מייחדים ה' יחוד שאין בו דופי ומרחיקין ענין ע"ז בתכלית הריחוק וכן מרחיקין ממנו יתברך הגשמיות וכל הדומה, ואנן לא אמרינן יהרג ואל יעבור אלא בג' חמורות, ע"ז וג"ע ושפ"ד. והשיב ע"ז הרדב"ז באריכות גם הביא מפורש מהריטב"א ז"ל שהישמעאלים אעפ"י שהם מייחדים את השם מכל מקום ע"ז גמורה חשובה ליהרג ולא יעבור, שהרי המודה באמונתם כופר בתורת משה, שאינה אמת כמו שהיא בידינו, וזה הריסה בכל הדת וגרע מהג' עבירות שהמה ביהרג ואל יעבור. ועוד כתב

אפילו כדי לתקן, ושאח"כ אפילו יופרד מהם יחלש כוחו. וכן היתה דעת כל הגדולים וצדיקים, כאשר יראה הרואה שמה, וכן שמענו כולנו מפי כל גדולי ישראל במשך כל הדורות. אבל כל השקלא וטריא שהי' בזה הי' רק לפי המצב שהי' אז, שהיו היראים רובא דרובא והי' מקום לטעות שאפשר לבטלם ע"י התחברות, ולכן הוצרכו גדולי ישראל ליכנס בעובי הקורה לדחות טענה זו. אמנם עכשיו שהיראים המה מיעוטא דמיעוטא בתכלית המיעוט בכל העולם, ואפילו אלו ילכו כל היראים שבכל העולם להבחירות אי אפשר להם להגיע אלא למספר מיעוטא דמיעוט בתכלית המיעוט נגד רובא דרובא דעלמא בתכלית הרוב, שהמה בדעה אחת בענין הפרת הדת, תו אין מקום להעלות על הדעת להשפיע עליהם ע"י התחברות.

(מאמר א, קיז ע' קכח)

ז.

כל היושבים שמה במקום טמא שכל מחשבתם למינות וכפירה ישיבתם שמה משפיעה להיות נמשכין אחריהם - אין דבר בעולם מזיק לנפש כמו התחברות עם אדם רשע אף לפי שעה

ובאמת שכל היושבים שמה במקום טמא עם הפרוצים והפרוצות שכל מחשבתם למינות וכפירה. ישיבתם שמה משפיעה להיות נמשכין אחריהם. וכתב האלשיך משלי ד' פסוק י"ד שאל תבטח בעצמך גם בהחזיקך בחכמה ומוסר ללכת באורח רשעים כי דע איפוא שלא יסכון לך כ"ז אם לא תמנע רגלך מאורח רשעים כי הלא יכשילוך ויוכלו לך, ולא בלבד לכתך בעצתם או שבתך אתם. כי אם אף מליכנס בדרך אשר המה בו תשמר, והאריך עוד בפסוק ט"ו כי אף לעשות קפנדריא לקצר הילוכו להגיע למחוז חפצו אין לעבור בדרך שהרשעים בו, אלא לסבב הדרך כאלו לא הי' שם אותו הדרך מעולם ולא לעבור בו אל מחוז חפצו, יעיי"ש שהאריך טובא. ומכש"כ היושבים אתם זמנים מרובים ויש להם משיבתם ביניהם ריוח גדול

על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, על הכניסה ועל השבועה ועל ההשתתפות ועל הע"ז ועל המינות וכל המסתעף. וגם מבלעדי האיסורים הנ"ל גם על עיקר המלוכה לפני הזמן כבר ארי' שאג הוא המהר"ל ז"ל מי לא יירא במה שנתן עליו משפט חרוץ של שמד להיות נהרג ע"ז ר"ל אף בכל מיני עינויים קשים כשמד ממש, וק"ו ב"ב של ק"ו כשנתוספו ע"ז עוד כל אלה האיסורים הנוראים שהבאתי למעלה, וכ"ז ברור להלכה לאמיתה של תורה למבקשי האמת.

(מאמר א, קמ ע' קמד)

י

הכניסה לבית המינים אשר ממש לא הי' בית מינות כזה בעולם מיום הוסדה ארץ, וא"כ הכניסה לשם בלבד הוא חמור מאד

והנה זה ודאי שאותו "בית הכנסת" הוא בית מינים, שמלבד שיותר מתשעים אחוזי המה מינים ואפיקורסים גמורים לכל הדיעות, מתכנסין לשם בדעה זו לחשוב מחשבות באיזה אופן לעקור תורה ח"ו, וכל התייסדותה של אותו הכינוס הממשלתי עם כל חוקי' ומשפטי' מעשי' ועניני' הכל הוא כפירה גמורה בתוה"ק, ומשם מאותו הבית והכינוס מתפשט מינות וכפירה לכל העולם, ובפרט לארץ ישראל, ובחוקי החינוך היוצאים מאותו הכנסת מטמאים כל הילדים במינות וכפירה ר"ל, ובשאר עניניהם וחוקותיהם מטמאים רוב העם הקטנים עם הגדולים, וצריכין לרחמי שמים להותיר לנו שריד, ממש לא הי' בית מינות כזה בעולם מיום הוסדה הארץ, וא"כ הכניסה שם בלבד אף אם אינו עושה שם מאומה ואינו משתתף עמם כלל הוא חמור מאד. כמבואר בגמרא שבת דף קט"ז שאפילו אדם רודף אחריו להורגו ונחש רץ אחריו להכישו נכנס לבית ע"ז ואינו נכנס לבתיהן של אלו, שהללו מכירין וכופרין, והללו אין מכירין וכופרין.

(מאמר א. קה ע' קטז)

שם שאף באחת משאר עבירות שדינם יעבור ואל יהרג אין זה אלא כשאונסין אותו סתם לעבור על זה, אבל אם אונסין אותו לעבור על אחת מכל מצות התורה באומרם שאין תורת משה אמת חייב למסור נפשו עליה, יעיי"ש. ואם כן כל שכך בממשלה זו שברצונם לעקור כל האמונה וכל התורה כולה מלבות בני ישראל, וזה כל פרי מעשיהם מיום הווסדם באותו הרעיון הטמא של הציונות שהפכו את רוב העולם למינות במשך כל ימיהם, ועכשיו ביותר מעת הגיע הנסיון המר שהניח הקב"ה את הס"מ להעמיד בישראל ממשלה טמאה ומטמאה כזו, ואף באמונת יחוד ה' והרחקת ע"ז שגם הישמעאלים מאמינים, המה מתכוונים לעקור מלבות בני ישראל, ואם כן אין ספק כי המודה בממשלתם וקיומם הוא כופר בכל התורה כולה, וכל אחד ואחד מחויב למסור נפשו בכל מיני מסירות נפש שלא יהא נראה ח"ו כמודה להם, כמו שהבאתי למעלה מדברי הרמב"ם ז"ל. והמשתתף עמהם ומשתמש בשרביטו של מלכות השפלה והבוזי' הזאת, זה הוי ודאי הודאה גמורה להם, גם הוי שותף לכל דבריהם, והשבועה שנשבע להם ולחוקותיהם היא הודאה ככולה לא מודה במקצת אלא כופר הכל בכל התורה כולה. ופליאה נשגבה בעיני שאף מי שלא ירד לעומקן של הדברים להתבונן בזה שגם עצם הרעיון של לקיחת ממשלה טרם בוא הגאולה שהובטחה בתוה"ק היא כפירה בתוה"ק והוא ביהרג ואל יעבור כמו שהבאתי מפורש יוצא בדברי המהר"ל, אבל כיון שבלאו הכי היא ממשלת המינות ומעבירה על הדת באומרם אין תורה ח"ו, האיך יטעו עוד בזה, והאיך יעלה על הדעת להתיר להשתתף להיות חבר ביניהם.

(מאמר א, קד ע' קטו)

ט

כל הנכנס להיות חבר הכנסת עובר על הרבה איסורים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור

ובעיקר הדבר כבר נתבאר להלכה שכל הנכנס להיות חבר הכנסת עובר

יא.

אין שום היתר אף לעבור אפיתחא דאותו הכנסת ומכש"כ אלו ההולכים שם להשתתף עמהם כבר בתחלת הכניסה בלבד עוברים באיסורא דיהרג ואל יעבור

עכ"פ לדינא במקום שאין פק"נ ממש ודאי דאין שום היתר אף לעבור אפיתחא דאותו הכנסת שהוא בית מינים, ומכש"כ ליכנס לתוכו, ואף לראותו אסור כמו שהבאתי מהרמב"ם ז"ל בבית עכו"ם, ומכש"כ בבית מינים שחמור יותר וגם מושך ר"ל, אבל במקום סכנה הוא תלוי בדיעות וחילוקים שהבאתי למעלה בבית ע"ז, אבל כ"ז הוא כשהכניסה לשם הוא אך להנצל מהריגה ע"ד שאמרו בגמרא שרודף אחריו להורגו ונחש להכישו שאין בזה עילוי וחשיבות להם, אבל אם הוא באופן חשיבות ועילוי להם הוי לכו"ע באיסורא דיהרג ואל יעבור, כמבואר כ"ז לעיל. אשר ע"כ הנכנסים לשם ליתן להם עילוי וחשיבות של שרי מלוכה הוא איסורא שאסור לעשות כן אף בשביל להנצל מהריגה, ומכש"כ אלו ההולכים שם להשתתף עמם ולהתקשר עמהם בשבועה ונותנים הודי' לחלקם שזכו לאותה המלוכה ר"ל, כבר בתחלת הכניסה בלבד עוברים באיסורא דיהרג ואל יעבור. ובאמת אף מה שכתבתי דאפשר אין הלכה כר"ט אין זה דבר ברור, דכיון שלא הזכירו הפוסקים מזה מאומה, גם לא ראיתי בשום מקום מהגדולים לדבר מזה, לא נוכל לידע דבר ברור, ואולי יש בזה איזה תי' שלא עלה על דעתי עדיין, וקשה להחליט היתר נגד המבואר בגמרא ולא מצינו בשום מקום בהיפך, אלא שבשביל שאין לי דבר ברור לא כתבתי לצרף זה, אבל לו יהא שאין הלכה כר"ט, הדברים ברורים כמ"ש.

(מאמר א. קח ע' קיט)

יב.

היכא שיש חשש אמשוכי אבתרי' לכו"ע הכניסה לשם היא ביהרג ואל יעבור

ויק"י איך שיהי' הפי' בגמרא זה וודאי לדינא דהיכא שיש חשש אמשוכי אבתרי'

לכו"ע הכניסה לשם היא ביהרג ואל יעבור כמ"ש המהר"ם שיק. ולבסוף כתב עוד המהר"ם שיק דבאין סכנה אף היכא דליכא חשש אמשוכי מ"מ כמו שמבואר בשו"ע שמצוה להתרחק ד' אמות מבית ע"ז כמו כן הוא בבית מינים אלא שבחשש אמשוכי אף מפני הסכנה אסור, וא"כ בנ"ד באלו שהולכים לאותו הכנסת ע"ד כן להיות שם חברים בחקיקת חוקיהם שהמה כפירה בתוה"ק מהחל ועד כלה ומקבלים מהם כבוד וממון וגדולה שבלי ספק נמשכין ונגררין אבתרייהו היעלה על הדעת להתיר כזאת אפילו במקום סכנה וכן אנו רואים בחוש שנמשכין אחריהם בכל צעד וצעד באופן נורא כאשר אדבר מזה עוד להלן. (מאמר א, קט ע' קכב)

יג.

האגודה אינם בושים לפרסם בעתון שלהם את דברי המינות שהמה מדברים בהכנסת

וק"ו ב"ב של ק"ו לבית שהוא מקום מושב המינים והאפיקורסים שמחוקקים שמה חוקים של מינות וכפירה ר"ל שזה ודאי גרע הרבה מבית שיש בו ע"ז שהיושבים אתם עמם במחיצתם במושב הלצים ונשבעין להם לעמוד על המשמר של חוקותיהם ויושבים שמה באימת המלכות שלא יאבדו התועלת המגיע להם משלחנם של מלכים האלו שגדול עונם מנשוא ואין ספק שנגררין אחריהם יותר מהמשמשיין אצלם בזביחה וכדומה ומוסיפין להם כח והכתוב צווח בכה"ג שהמה לשכים בעיניהם כמ"ש הרמב"ן ז"ל שבאים לידי סמיות עינים ואינם מכירים את האמת כלל ולכן אין תימה מה שהאגודה אינם בושים לפרסם בעתון שלהם את דברי המינות שהמה מדברים בהכנסת כי טח עינים מראות.

(מאמר א. קל ע' קלו)

יד.

כל המשתתף בבחירות ושולח באי כח אל השררה הטמאה הלזו בזה עצמו הוא מודה

**בע"ז הטמאה הלזו ונעשה ג"כ שותף
באמצעות באי כחו בהמלכות של מינות ר"ל
המעכבת גאולתינו ופדות נפשינו**

ומעתה נוכל להבין חומר האיסור לילך אל הבחירות, שמלבד שעוברים בזה על לפני עור על כל העבירות שעושיין חברי הכנסת, כי אי אפשר להם להיות חברי הכנסת אלא ע"י קולות הבוחרים, והמה באי כוחם של הבוחרים, א"כ הבוחרים המה המביאים והגורמים לכל האיסורים שיש בהם ע"ז ומינות והעברה על השבועה לפני הקץ וכל המסתעף מאלה, אבל גם בזה עצמו שהולך אל הבחירות לשלוח באי כח אל השררה הטמאה הלזו בזה עצמו הוא מודה בע"ז הטמא' הלזו ונעשה ג"כ שותף באמצעות באי כוחו אשר המה יושבים

במקום הטמא, ומי לא יירא לנפשו להיות מודה בע"ז ולהשתתף באיסורין חמורים כאלה שחמורים מכל התורה כולה, והוא שורש פורה ראש ולענה של כל פירצות הדור בעוה"ר ע"י האמונה בהניאוץ הגדול והנורא הנעשה ע"י מנאצי השי"ת ותורתו הקדושה בכח מלכות של מינות ר"ל המעכבת גאולתינו ופדות נפשינו מגלות המר והנמהר ברוחניות ובגשמיות וכל מיני צרות צרורות הנמשכין מזה השם ישמרנו. ובמר נפשי אבקש אל נא אחי תרעו לילך אל הבחירות הטמאות האלו, ובזכות אלה אשר לא כרעו לבעל ירחם עלינו השי"ת ויוציאנו מהחשכות הנורא מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה במהרה בימינו אמן.
(מאמר א, קמא ע' קמד)

בו יבואר החרם החמור על בתי הספר בארץ ישראל והאיסור ללמוד בלשונם הטמא הנקרא "עברית" אפי' בחו"ל ועל החינוך הבנות

הטמא הוא לשון המדינה וחושבים שנצרך להם שם לכל צרכיהם והוא שמה ע"ז של כסף וזהב, אבל בחו"ל שא"א להשתמש בו כלל ועיקר והוא בלי שום תועלת בעולם אינו אלא ע"ז של עץ ואבן חותם של טיט שאמרו בגמ' שעונשו יותר גדול, וכיון שאין בו שום תועלת אינו אלא הודאה ונתינת כבוד וגדולה לדרכי המינות ולהלשון שבדו להם להרחיב גבול המינות והציונות הטמאה אשר כל יסודות הכפירה נכללים מהציונות, וזה גרע מעובד ע"ז, והמודה בע"ז או מכבדה דיני כעובד ע"ז והמכבד את יסודי המינות וחלקלקות לשונם המושך למינות גרע הרבה יותר מעובדי ע"ז כי מינות חמור טובא מע"ז כמבואר בש"ס וברמב"ם בכ"מ, וכבר הבאתי מזה במאמרים הקודמים, וק"ו הלומדים לשונם שמרחיבים בזה גבול המינות בכל המדינות איום ונורא הוא איך התפשטה הטומאה הארורה הזאת בעו"ה ואין איש שם על לב, השי"ת ירחם ויאמר לצרותינו די ויאיר עיניהם ולבם של ישראל להכיר האמת.

ומעתה נחזור לענינינו בלימוד הלשון אף אם אינו על דרך הרשעים והכופרים מכל מקום כיון שענין הלשון נעשה חק למינות והרבה כשרים נתפסים בו וסוברים שהוא לשון הקודש בודאי שיש לחוש בי' טובא בכל אופן ואופן ושאינו מינות דמשכא מענין לענין, ועוד כיון שהמינים אומרים עכשיו שאין חיוב לקיום כל התורה כולה כמו לדבר עברית, אמרו בברכות דף י"ב שאף קריאת עשרת הדברות בטלו מפני תרעומת המינין, ופי' רש"י ז"ל שלא יאמרו לעמי הארץ אין שאר תורה אמת כמו עשרת הדברות והיו מטמאין את הכהן גדול להוציא מלב המינים, ובפרט אחרי שכבר נתבאר שגם בדורות

א.

אין כח ביד שום ב"ד לבטל החרם חמור עד ביאת המשיח - ומכש"כ ללמוד לשונם הטמא העברית והוא אסור בהחלט אף בחו"ל

והנה בארץ ישראל שעשו חרם חמור נורא ואיום בכל א"י על כל הלומדים שם לשונות אחרות אף לשון המדינה וכתבו בפ"י שאף מה שמותר מצד הדין הכניסו הכל באיסור החרם החמור ר"ל וחתמו ע"ז כל גדולי א"י מזמנם של הגה"ק רי"ל דיסקין זלה"ה והגה"ק מלובלין בעל תורת חסד ז"ל ועוד הרבה גדולים וקדושים אין מספר, וכתבו בפ"י ששום ב"ד לא יוכל לבטל זה עד ביאת המשיח וחזרו ונשנו כ"ז בכמה דורות כמבואר כ"ז באורך בס' מעשי אבות והעתקתיו קצת במאמר ישוב א"י, וא"כ נורא ואיום שם לימוד כל הלשונות מחמת החרם אף המותר מצד הדין. ומכש"כ לשון הטמא הזה שבלא"ה הוא איסור חמור ונורא מחמת שהוא לשון המינים כנז"ל והוא אסור בהחלט אף בחו"ל שלא נעשה איסור וחרם על שאר הלשונות, אבל שאני אותו הלשון הטמא של המינים שהוא מינות ואסור מצד הדין גם בלא"ה, ומטעם א' גרע בחו"ל ע"ד שאמרו בגמ' מנחות דף מ"ג ע"ב גדול עונשו של לבן מעונשו של תכלת משל למה"ד למלך בשר ודם שאמר לשני עבדיו לאחד אמר הבא לי חותם של טיט ולאחד אמר הבא לי חותם של זהב ופשעו שניהם ולא הביאו, איזה מהם עונשו מרובה, הוי אומר זה שאמר לו הבא לי חותם של טיט ולא הביא יעיי"ש, ובע"ז אמר הכתוב ותראו את שקוציהם ואת גילוליהם עץ ואבן כסף וזהב וטרח הכתוב לפרט ע"ז של עץ ואבן וע"ז של כסף וזהב וכמו כן הוא בא"י שאותו הלשון

ג.

חומר העון ללמוד לשונם הטמא שקוראין אותו עברית ובפרט שיש בתוך הלשון עצמו כמה דברי מינות כי המחברו הי' מושרש במינות

וחם לבי בקרבי בהגיגי מגודל התמי' העצומה אשר גם שומרי תורה ומצות בישראל ותלמידי חכמים אינם מרגישים את חומר העון כי נורא הוא שמניחים ללמוד בבתי ספר לנערים את לשונם הטמא שקוראין אותו עברית, אשר דין גרמא בנזקין כמו שכתבתי קצת למעלה, והלא מבלעדי כ"ז היאך לא יתבוננו, וכי עדיף מס"ת שכתבו מין שצריך לשרפו עם האזכרות שבו כמבואר בשבת דף קט"ז וכתב הרמב"ם ז"ל בפ"ו מהלכות יסודי התורה הל' ח' הטעם שמצוה לשורפו כדי שלא להניח שם לאפיקורסים ולא למעשיהם. והלא מיירי בס"ת שנכתב כדין ולא חידש בו המין שום אות או תנועה אלא העתיקו מהס"ת שנתנו הקב"ה בסיני עם האזכרות שבו ואעפ"כ אך בשביל שהוא כתבו צריך לשורפו שלא להניח שם לפעולתו כלל, ומכש"כ בזה הלשון שנתחבר ונתחדש ע"י המינים ומקורו מספריהם המלאים מינות וכפירה ר"ל שאין ספק שהחיוב לשורפו ולאבדו מן העולם, ובפרט שממשיך גם לספריהם כמ"ש בתנדב"א שכשיצאו ישראל ממצרים קבלו עליהם שלא ילמדו לשון מצרים כדי שלא יביטו עי"ז בספריהם שיש בהם גם דרכי ע"ז, אבל יצרא דע"ז כבר בטלוהו אנשי כנסת הגדולה ושאני מינות דמשכא.

ובפרט שיש בתוך הלשון עצמו כמה דברי מינות. ובהיותי בארץ ישראל הראיתי להם כמה מלות שאין להם פירוש כי אם בכוונה לשם מינות ר"ל. וסתם מחשבת מין למינות, ואין להסתפק כי העושאו והמחברו שהי' מושרש כ"כ במינות שהעמיק בו רעיונותיו הטמאים לערב בתוך הלשון דברי מינות. ועלובה עיסה שנחתומה מעיד עליה שהפראפעסאר הגדול שבהם שעשה תולדות הספרות העברית כתב בעצמו שנעשה זה הלשון לנגח בו האדוקים (כי אדוקים נקרא

הקודמים לא רצו לעשות חק ללמוד הלשון על כל אדם מחשש המכשולות, ק"ו ב"ב של ק"ו בימינו אלה שבענין זה נפרץ במלואו כ"כ. (מאמר ג, כט ע' תלב-תלג)

ב.

גדול כח השוחד שמסמא את העינים והחינוך שלהם הוא תחת השפעת ממשלת האפיקורסים הציונים המעבירים על הדת

ובגמרא כתובות דף ק"ה ע"א בא וראה כמה סמויות עיניהם של מקבלי שוחד, אדם חש בעיניו נותן ממון לרופא ספק מתרפא ספק אינו מתרפא, והן נוטלין שוה פרוטה ומסמין עיניהם שנאמר כי השוחד יעור פקחים. ואמרינן עוד שם ע"ב מאי שוחד שהוא חד, ופירש"י ז"ל הנותן והמקבל נעשים לב אחד, והרי שע"י פרוטה נעשה לו לב אחד עם הנותן, אף שהוא משונה במראה ובצורה אבל לבם אחד, ואם אמרו זה בפרוטה ק"ו כשנותן לו עיקר קיומו, כמה סמויות עינים יש בזה.

גם איך יוכלו לומר שהמה הלוחמים נגד הציונים המינים ושחינוך הבנים והבנות שלהם המה הכלי זיין להשרשת יסודי האמונה ללחום עם המינות והאפיקורסות ר"ל, הלא מי פתי יאמין שהאפיקורסים נותנים מעות וכלי זיין להלוחמים נגדם שיוכלו להתקיים ולעמוד במלחמה, ומי הוא זה שקונה לעצמו לוחמים שילחמו נגדו באמת, ובודאי שלא לחנם עושיין כך, אלא שרואים בזה דרך ואופן להחליש המלחמה נגדם ולהתיש כחה, להכניס ארס בחינוך הבנים והבנות שבלעדי זאת אין להם שליטה עליהם באופן אחר. והיודע ומבין מצב החינוך שלהם יודע האמת שמה שממשלת האפיקורסים המעבירים על הדת בכל מאמצי כוחם נותנים תמיכה גדולה ועיקרית כ"כ להחינוך שלהם אינו מתנת חנם אלא כדאי הוא להם. ואין רצוני להאריך בזה כעת, ולא באתי בקונטרס זה אלא לבאר עיקר ההלכה של השתתפות למלוכה ולבחירות. (מאמר א. קמב ע' קמו)

שאר לשונות עכו"ם. ועכ"פ רובץ על אותו החינוך הח"ח שעשו כל גדולי א"י.
(מאמר ב. קלז ע' שנא)

ה.

**צריך להשגיח בעין פקיהא על חינוך הבנות
להרחיקם מספרים חצונים**

ובענין חינוך הבנות מאוד מאוד ההכרח להשגיח יתירה בענין הרע ומר ר"ל קריאת ספרים החיצונים שקורין ביכליך הניקחין מעקד הספרים המלאים תאות רעות ומינות וכפירה ר"ל כל מום רע וכל שורשי האבות נזיקין הן ותולדותיהם מונחים בהם, ומטילין ארס בעומק הלב ונפש לכל הקוראים בהם מקטן ועד גדול, ובעו"ה פשתה המספחת בזה אף בהרבה בתי ישראל הכשרים בתכלית ואין מונעין את בניהם ובנותיהם מהגיון בספרי טמאים כאלו, ואין שמים על לב כי בנפשם הוא, ובפרט בהבנות הקוראה בספרים כאלו בימי נעורי' שדי בה תיכלא על כל ימי חי'. ושכיח יותר קריאת ספרים טמאים כאלו בבנות יען שאינם עוסקים בתורה, ע"כ כל האבות והאמהות ביחד עם מנהלי מוסדות החינוך מחויבין להתאמץ בזה בכל תוקף ועוז למנוע בניהם ובנותיהם מקריאת ספרים חיצונים כאלו. ואמרו חכז"ל בפרק חלק הקורא בספרים חיצונים אין לו חלק לעולם הבא. ולא יראה ולא ימצא בחיק ילדי בני ישראל הכשרים ספרים כאלו אשר ח"ו מכריתים חיי העוה"ב ומטילים ארס ופגם מרה בנפש. וכבר אמרו דורשי רשימות ביכ"ל ר"ת כ'ל ב'איה ל'א י'שובן. והמנהלים עם האבות והאמהות יתנו אל לבם להעמיד זרע ברוכי ה' ודור דורות ישרים ומבורכים בדרכי אבותינו זלה"ה בקדושה ובטהרה ויחיו חיי נחת בעוה"ז ובעוה"ב וזכות הרבים יהי' תלוי בהם והשי"ת יהי' בעזרתם למען כבוד שמו ית'.

(מאמר ג, נ ע' תנב-תנג)

בלשונם שומרי התורה), וגם כתב שהציונים הזקנים אף שלא היו אדוקים מ"מ לא הסכימו לשנות את לה"ק שהיא מסורה ישנה, אלא הצעירים שבהם אמרו שכמו שעושין שינויים בשאר לשונות כמו כן אפשר לעשות בזה הלשון, וכך הוי שעכשיו בעוה"ר יש גם שומרי תורה ומצות שאין להם אפילו אותו המורא שהי' להציונים הראשונים אף שהיו ג"כ אפיקורסים, אלא מקבלים באהבה הלשון בשינויים שעושין שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים ומביאים הנגח לביתם המועד לנגח רובי רבבות מישאל להסיתם ולהדיחם מאמונת השי"ת ותורתו הקדושה באופן נורא.
(מאמר ג, כג ע' תכז)

ד.

**צריך קונטרס מיוחד לברר הקלקולים
העצומים של החינוך העצמאי ועכ"פ רובץ
על אותו החינוך הח"ח שעשו כל גדולי א"י**

והנה החינוך עצמאי הוא לערך חמשה אחוזים מילדי המדינה כמו שרואין במספר המאושר מאת הממשלה בחשבון הכסף שמשלמין בעד כל ילד ועל כל בתי החינוך שבשאר המפלגות חוץ מחינוך העצמאי צועקים גם האגודה שהמה מלא מינות וכפירה ר"ל, וזה אמת. אמנם גם החינוך עצמאי מלבד שיש בו קלקולים עצומים ר"ל שאיני רוצה להאריך בהם כעת. וצריך קונטרס מיוחד לברר זה, אבל זה גלוי לכל שלומדים הכל בכל המקומות רק בלשון הטמא עברית אף למודי קודש חומש ורש"י וגמ' לומדים עברית בעברית, ובמדינתנו שלא הי' שום איסור על לשון המדינה אעפ"כ לימודי קודש למדו בלשון שדברו בו אבותינו. ובא"י שרובץ על הלשון איסור נורא כזה מטמאין אף הלימודי קודש בלשון הטמא, וכ"ז אינו אלא כדי למצוא חן בעיני המסיתים ומדיחים שמהם באה התמיכה, ובהרבה מקומות לומדים שם גם

